la humanitat

Any V — Núm. 918 — Preu: 10 cèntims

Fundador: LLUIS COMPANYS

Barcelona, dimarts, 29 de gener del 1935

EL TEMPS. — A Catalunya, el bon temps és general i el cel apareix bastant serè. Solament es registra alguna nebulositat a Les Garriques, La Selva i Empordà i més abundant pel Pallars. Els vents són forts del N. per l'Alt Empordà, Núria, vall de Ribes. Camp de Tarragona i del NW. per la conca del Barberà i Camps de Tortosa. Per la resta fa poc vent.

Ha nevat lleugerament per Andorra, el Pallars i vall d'Aran.

DESPRES DE 25 HORES DE DELIBERACIO

El Tribunal ha dictat sentència en la causa dita dels "rabassaires"

Dels 215 processats, 176 surten condemnats a penes diverses i 39 resulten absolts

S'ha decretat la llibertat provisional dels absolts i d'aquells a tres que, amb el temps de presó, han complert ja la pena imposada

S'ACABA LA DELLIBERACIO

Diumenge, a les vuit del matí acabà el Consell de guerra les seves delliberacions, i ha quedat signada la sentència.

Els vocals havien romàs al saló on es celebrà el Consell durant tota la setmana passada, un dia i una nit per tal de dictar el veredicte, que redactà el ponent senyor Coloma i Escrivà de Romaní, del cos jurídic-militar.

ES LLEGEIX LA SENTENCIA ALS PROCESSATS

A les nou del matí compareguéren al saló d'actes de la Presó Model tots els processats.

Es llegí la sentència i s'inicià la seva notificació per grups, començant pels que eren absolts.

A dos quarts d'onze començaren a arribar els defensors per tal de signar la notificació de la sentència.

ELS ABSOLTS SON POSATS EN LLIBERTAT

A dos quarts de dotze s'iniciaren els tràmits per a llibertar els que havien estat absolts. Foren empipadors, malgrat dels bons desitjos del jutge instructor, que àdhuc es posà en contacte amb la Prefectura de Policia per tal d'evitar el tràmit de presentació a l'esmentat centre, com es té interessat, encara que els processats siguin absolts.

Els primers en sortir de la presó foren els de Badalona, els quals foren rebuts per les seves famílies amb l'alegria que és de suposar.

A les tres, sortia de la presó Josep Gonzàlez Gómez, natural de Madrid, del grup d'encartats del cafè de la Marina.

Seguidament anaren sortint els processats d'aquest mateix grup Josep Moragas Escolà, agutzil de l'Ajuntament de Barcelona; Miquel Martínez Mateu, empleat de la secció d'Escorxadors; Alvar Colet Leal, Carles Isern Llombart i Miquel Juvanet.

A aquests processats els esperaven no solament els seus familiars, sinó també un nodrit grup de joves i veïns de la barriada de la Barceloneta, que se'ls emportaren en diversos taxis i autos particulars, amb les manifestacions d'alegria que és de suposar.

A les quatre havien sortit tots els processats absolts, sense que es registrés el més petit incident ni al pati de la presó ni als seus voltants, malgrat de l'aglomeració de públic.

DECLARACIONS DE L'AUDITOR

Ahir, a la tarda, els periodistes interrogaren a l'auditor de la Divisió, senyor Ferrer, arran de la sentència dictada al Consell per a jutjar la causa anomenada dels «Rabassaires».

El senyor Ferrer manifestà que encara no havia arribat la causa al seu poder, ja que aquesta es troba en poder del instructor per tal d'esperar que transcorreixin els tres dies que la llei senyala, a partir de la notificació, per si els interessats volen interposar recurs. Després de complert aquest tràmit, ordenada i cosida la causa, ha d'ésser presentada al registre d'auditoria, i d'allí passarà al qui per torn correspongui estudiar-la, i, per últim, a l'auditor, per a la seva aprovació o no.

De totes maneres —continuà el senyor Ferrer—, la meva intenció és beneficiar a aquells processats que absolgui la sentència i els que, amb el temps de presó preventiva d'abonament, portin complida la pena que se'ls fixa, he disposat, i així es féu immediatament, la llibertat provisional dels que es troben en aquells casos.

D'INTERES PER ALS ALLIBERATS I PER ALS ADVOCATS

El jutge instructor de la causa dels «Rabassaires», senyor Urrutia, interessa de tots aquells processats que han estat alliberats provisionalment perquè es presentin demà al seu despatx durant tot el matí.

També prega el senyor Urrutia als defensors que ja no ho haguessin fet, perquè es presentin al seu despatx.

LES PENES QUE DEMANAVA EL FISCAL EN LES SEVES PRIMERES CONCLUSIONS

Per a Josep Pons Domingo, Conrad Llacuna Serra, Miquel Musté Sentís, Magí Sardà Castellet, Salvador Orriols Costa, Gabriel Sitjà Vilardell, Alvar Colet, Lleal, Josep Gonzàlez Gómez, Carles Isern Llombart, Miquel Juvanet Millans, Miquel Martínez, Josep Moragas Escolà, Esteve Canals Rovira, Francesc Colomer Berenguer, Jaume Soler Ramonet, Josep Vidal Rojas, Frederic Amo Martí, Ramon Areño Colst, Manuel Cervera Salvadó, Francesc Payos Soriano, Antoni Gironès Ventura, Francesc Montalban Bolea, Manuel Rius Ràfols, Eugeni Santandreu Solsona i Francesc Torruella Massip, la pena de dotze anys i un dia de reclusió temporal.

Per a Joan Ruax Làzaro, la pena de quinze anys de reclusió temporal.

Per a Santiago Fenoll Soto, la pena de dos anys de presó.

Per als processats Jaume Figueras Farreras, Eduard Tronchoa Genis, Francesc Bacete Calaf, Lluís Casals Angelats, la pena de quatre mesos d'arrest major.

Per als processats Joan Batlle Sabater, Josep Chueco Ciméno, Mena Esturgo Carné, Antoni Galimany Llaverol, Bartomeu Gells Berga, Ubald Germà Mañosa, Joan Illa Ribalta, Francesc Peña Garcia, Joan Antoni Ribera, Amadeu Rossell Morros, Ferró Serra Treserras, Jordi Sorribes Cerdà, Jaume Vallmitjana Jordà, Miquel

(Passa a la pag. 7)

Guió del moment

SALARIS DE FAM

En el nostre editorial anterior fèiem referència al problema blader i assenyalàvem el fet que les mateixes veus que fa uns mesos clamaven contra la severa política del Govern de la Generalitat per tal de mantenir el nivell de la taxa en els preus del blat, ara han de reconèixer que aquesta era l'única política bona, de positiva eficàcia en el mercat blader. La rectificació té una importància major pel fet de venir-nos del portantveu més prestigiós dels interessos agrícoles espanyols.

Sobre el comentari que reprodueix en el nostre editorial de referència, podem afegir avui unes declaracions que el secretari de l'Associació d'Agricultors d'Espanya, senyor Cànovas del Castillo, acaba de fer a un periodista. Més que les consideracions de caràcter general, ens interessa, però, recollir un punt concret que ve a ésser, en el fons, un nou elogi de la política bladera de la Generalitat, que sostingué els preus per sobre de 50 pessetes quintar.

«En un estudi fet fa poc pels serveis agronòmics — ha dit el senyor Cànoves en les manifestacions de referència —, per tal d'esbrinar el cost de la producció per quintar mètric, s'ha calculat que s'arriba al cost mitjà de 51'50 pessetes per quintar mètric. Doncs bé, el blat s'ha de vendre per dessota d'aquesta xifra.»

I tant per dessota, afegim nosaltres, que es camina cap el desastre. Vegin-se, sinó, els preus actuals no solament en el mercat blader de la resta d'Espanya — sobre 40 pessetes! — sinó a Catalunya mateix, a Llotja.

* * *

Sobra blat, s'ha dit. Falta pa, diem nosaltres. L'enviliment dels preus — a despit de decrets reguladors — que desballesta tot un sistema econòmic i que es produeix amb la presència de forces polítiques agràries al Poder, porta a marxes forçades la misèria a les grans zones agrícoles espanyoles, on han tornat els salaris de fam d'abans de la República, que la política del «biennio» havia superat amb evident vigorització del conjunt econòmic, impulsat per la major capacitat adquisitiva — la intensificació de treball en una part de la indústria catalana en fou una demostració palpable — de vastes zones del proletariat espanyol.

Falta pa, repetim. Es a dir: falta possibilitat d'adquirir-lo. Cert que el problema no es projecta encara directament sobre Catalunya, amb un proletariat organitzat i amb elements defensius eficaços. Però a la resta d'Espanya, en les zones agrícoles i en províncies senceres, els salaris cauen verticalment als preus de fam.

A la província de Salamanca, essencialment agrícola, no es paguen en l'actualitat jornals superiors a 1'75 ptes., i són molts els jornals de 1'50 i fins de 1'25 diaris. ¿Bases de treball? Existeixen, naturalment. Preveuen jornals de tres i quatre pessetes mínim en amunt. Però no hi ha cap obrer que reclami. Probablement els propietaris — molts d'ells diputats de la «Ceda» i agraris — l'acomiadarien tranquillament. Entre mal-viure o morir de fam, encara hi ha tria possible.

Collita i recollecció de l'oliva, a Andalusia. Les bases de treball establien — parlem en passat perquè ignorem si encara vigeixen, donada la política (?) del ministre cedista del ram — establien el preu, per fanega recollida, en nou i deu pessetes diàries. Fa un any que encara es pagaven. Actualment, arreu d'Andalusia es paga per fanega d'oliva recollida 1'50 a 1'65 pessetes!

Podríem allargar indefinidament la llista de «casos concrets», però no és aquest el lloc apropiat. Ho farem — posseïm estadístiques edificants — a la secció corresponent del nostre diari. Però són suficients els exemples citats per a constatar fins a quin punt d'espantosa misèria han caigut els jornals en dues zones-base de l'agricultura espanyola: Castella i Andalusia.

Es la «prosperitat» anunciada per les dretes en la seva estrepitosa campanya electoral contra els governs del «biennio». Milions d'homes que no mengen el pa necessari per viure. El camí del desastre. ¿Sobra blat? Falta pa, que és més greu. I així no es destroça i es desencaixa solament una economia, sinó que es crea i es fomenta una angoixa social que, a la seva hora, tindrà moltes, moltes justificacions!

Per damunt de totes les acusacions que puguin fer-se contra la política dita «socialista», practicada per Largo Caballero des del ministeri del Treball, hi haurà sempre aquesta gran raó indestructible de les masses camperoles llançades a la tragèdia de la fam per aquells que ahir acusaven, que són els mateixos que avui ocupen el Govern i controlen els resorts del Poder a la República «de treballadors de totes classes».

I si a algú se li acut contestar-nos que fem demagògia, pitjor per ell. Es tracta de realitat, de tremendes, apremiants, gravíssimes realitats. Desconèixer-les, o creure que es poden remeiar augmentant la força pública, és, exactament, caminar cap a l'abim.

Més de la censura

Per al senyor Governador General

Sempre que els representants de la Premsa barcelonina han parlat al senyor Governador general dels inconvenients, ja no polítics sinó materials que els ocasiona el règim imperant de prèvia censura, ha estat amb ells atentíssim i s'ha preocupat amb interès de l'afer.

El senyor Portela ha dit i repetit diverses vegades que s'oposaria i castigaria tota diferència de tracte o extralimitació que cometessin els funcionaris encarregats d'aplicar la censura.

En el número de LA HUMANITAT *corresponent al diumenge passat, vàrem ésser, com ja tenim per costum, objecte d'un tracte especial. Per tal de justificar unes paraules del senyor Martí de Veses als periodistes intentàrem reproduir un solt del diari* L'Instant, *que ja havia estat sotmès a la censura, i no se'ns permeté.*

També, en la mateixa edició, intentàrem publicar la sentència recaiguda en el Consell de guerra contra el nostre amic Miquel Santaló, i la censura tampoc no ens ho permeté. En canvi, aquesta darrera notícia és publicada per dos diaris de Barcelona, per cert d'una tendència política molt ben determinada, i per alguns de Madrid.

¡Si això no és un diferència de tracte, ni mal!

Aquest número ha estat visat per la censura

ANTECEDENTS

¿Història, només?

La fuerza constituída por republicanos y socialistas sigue inquebrantable, unida y en marcha...»

deia en una nota, l'any 1931, el Comitè Revolucionari detingut a la Presó de Madrid, després de la visita efectuada pel senyor José Sànchez Guerra

La mort de l'ex-President del Consell, senyor José Sàncsez Guerra, dóna nova actualitat a un fet culminant de la seva vida política: la

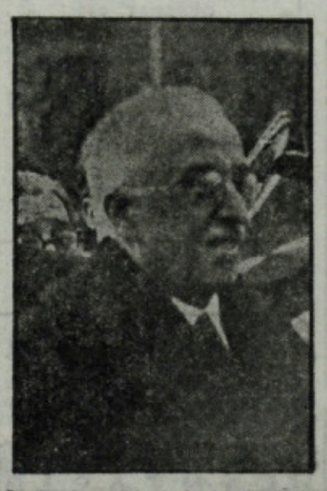

S. E. el president de la República

visita que, encarregat pel rei de formar el nou Govern que hauria de substituir el Gabinet Berenguer—en crisi a mitjans de febrer del 1931—, efectuà el senyor Sànchez Guerra a la Presó de Madrid, on estava detingut el senyor Alcalà Zamora i alguns dels seus companys del Comitè Revolucionari.

Sànchez Guerra, que patrocinava el grup anomenat constituent — Villanueva, Burgos Mazo, Melquíades Alvarez i ell—, fou, com diem, encarregat de formar govern. La monarquia s'esfóndrava vertiginosament. Totes les sortides eren ja impracticables. Els homes de la Presó de Madrid pesaven més ja, en la vida política, que les camarilles del rei...

I, por indicació reial — ¡on havien arribat les coses! — Sànchez Guerra anà a la Presó. A què? A oferir carteres a Alcalà Zamora i als socialistes, als membres del Comitè Revolucionari. Al carrer l'expectació era enorme.

Naturalment, Sànchez Guerra obtingué dels empresonats una digna negativa.

A la sortida de la Presó el vell polític, interrogat pels periodistes, digué les següents paraules:

—M'he cregut en el deure de visitar aquests senyors per veure si encara es podia obtenir llur col·laboració en el Govern.

—¿I ha estat satisfactori el resultat de la vostra visita?

—No; no han acceptat el que els he proposat, però encara haig d'esperar el resultat d'unes gestions que he encarregat a altres persones, conduents a aquest mateix objectiu...

El resultat fou, també, negatiu.

* * *

I aquell mateix dia el Comitè Revolucionari empresonat—Alcalà Zamora, Largo Caballero, Fernando de los Ríos, Alvaro de Albornoz, Miguel Maura, Angel Galarza, Casares Quiroga i d'altres — féu pública la següent interessantíssima nota:

«*No queremos acogernos a la socorrida fórmula de que para juzgar a un Gobierno debe aguardarse a conocer su composición y sus actos. Sin perjuicio de atender éstos y de examinar aquélla, basta el carácter con que se anuncia el ministerio constituyente para considerarlo una primera etapa o victoria de la decisiva que obtuvo y completará la revolución, tan sólo a juicio de los mismos, vencida en diciembre.*

La fuerza constituida por republicanos y socialistas sigue inquebrantable, unida y en marcha, sin que pueda entrar en el gobierno trazado ni siquiera como fiscal presente; actuará vigilante desde fuera para el triunfo inevitable de la República y el empuje revolucionario que mantiene y perfecciona, será el punto de apoyo único que encuentre la rectitud, la independencia y la resistencia del nuevo Gobierno, que nombrado protocolaria y oficialmente por la Corona, sólo ha sido posible por la pujanza de la República, donde aquél encuentra su verdadero origen. La situación, terriblemente contradictoria e históricamente frustrada siempre, de un Poder constituyente, en libre y sincera coexistencia con el resto o la sombra siquiera de otro poder constituído, plantearía dificultades y zozobras frente a las cuales viviremos en un alerta de organización y propaganda.

Seguros estamos de que unas elecciones verdad proclamarían legalmente la República, y resueltos también a que ninguna intriga o influjo de los Poderes tradicionales arrebate de nuestra vista ni mediatice el significado que quiera ostentar el nuevo Gobierno. Sin duda, su ánimo presiente y la realidad demostrarán el máximo de sus esperanzas y los límites de su cometido honroso y patriótico. Suavizar la transición y salvar el orden; pero deberá ser sordo a la sujeción a ningún otro aseguramiento y a la torcedura de medios y procederes para remediar el naufragio voluntario, ya virtualmente consumado.»

Pompeu Fabra torna a la Universitat...

Avui, el mestre Pompeu Fabra reprendrà el curs superior de Català que venia donant a la Universitat de Barcelona.

Com de costum aquestes classes seran cada dimarts i dijous de set a vuit del vespre.

La matrícula és oberta a les oficines del Consell de Cultura, Palau de la Generalitat, de deu a dues de la tarda. Poden inscriure's al Curs Superior de Català tots els qui hagin superat com a mínimum un curs elemental i l'admissió definitiva es farà mitjançant una prova que proposarà el titular de la càtedra, mestre Pompeu Fabra.

Entre l'ambient cultural la represa de les activitats universitàries del mestre Fabra ha desvetllat molta expectació per les circumstàncies que motivaren la suspensió de l'exercici de la seva Càtedra.

La causa contra el darrer Govern de la Generalitat

El senyor Gil i Gil continua recollint dades per al sumari

El vocal del Tribunal de Garanties, senyor Gil i Gil, estigué, acompanyat del seu secretari i del fiscal del Tribunal de Cassació, senyor Gonzàlez Prieto, a l'Auditoria, amb objecte de recollir alguns detalls de la causa general que interessent, arran del sumari que instrueix contra els ex-consellers de la Generalitat.

El senyor Gil i Gil ha manifestat que el seu viatge actual té per objecte activar el despatx de diversos documents relacionats amb el procés contra l'ex-Govern de la Generalitat, els quals havien d'haver estat tramesos a Madrid i no els han enviats encara.

Els esmentats documents consisteixen en una relació circumstanciada dels lesionats amb motiu dels successos revolucionaris; actes de la Junta de Seguretat de Catalunya; antecedents sobre la conducta dels ex-consellers, etc.

També es proposa el senyor Gil i Gil posar en clar alguns extrems del sumari, que apareixen plens d'incoherències, com són: esbrinar per quin conducte arribà a mans de la premsa gràfica una còpia fotogràfica, que ha estat publicada, de l'acte en què s'acordà proclamar l'Estat Català, i tot el que fa referència als discursos que foren radiats des de la Generalitat la nit del dia 6 d'octubre. També es proposa esbrinar el senyor Gil i Gil el domicili d'una entitat comercial, que sembla que és estrangera, que havia assortit a la Generalitat, i saber quan estarà en disposició d'ésser traslladat a Madrid l'ex-conseller senyor Barrera.

Possiblement aquestes actuacions determinaran noves declaracions de diverses persones, i amb aquest motiu, per a poder circular les citacions necessàries, el senyor Gil i Gil ha sollicitat del cap superior de policia que li faciliti un agent per tal d'encarregar-li aquest comès.

El senyor Gil i Gil ha manifestat que possiblement marxarà de Barcelona demà, dimecres, a la tarda.

El senyor Gil i Gil dedicà bona part de la tarda d'ahir a la traducció de documents redactats en català, que fan referència a actes del darrer Govern de la Generalitat.

L'estat de Martí Barrera

L'ex-conseller de Treball de la Generalitat, senyor Martí Barrera, continuava ahir a la Clínica Fargues, on fou operat recentment. El seu estat és satisfactori.

Contra una campanya d'insídies

La gestió econòmica del Govern de la Generalitat

Unes interessants declaracions de Martí Esteve

En la nostra edició de dissabte intentàrem replicar —sense èxit— la campanya que determinats diaris de dreta, el més destacat «El Debate», han iniciat contra la gestió financera del Govern de la Generalitat. Un editorial nostre en aquest sentit queda reduït a la quarta part i tan incoherent i destroçat que vàrem preferir retirar-lo i esperar una ocasió més propícia per a donar-lo íntegre.

De moment, ens limitarem a reproduir les interessants manifestacions que el que fou digne conseller de Finances de la Generalitat, senyor Martí Esteve, avui a la presó de Madrid, ha fet a un corresponsal del nostre col·lega «La Publicitat» sobre el tema de referència.

Diu així la informació al·ludida:

«Madrid, 26. — Acollint-nos a la

MARTI ESTEVE

deferència que el director de la Presó de Madrid guarda amb els periodistes, hem saludat al locutori de polítics el que fou conseller de Finances de la Generalitat, senyor Martí Esteve, i li hem pregat que volgués aclarir-nos la referència que alguns diaris de dreta de Madrid han donat de la gestió financera del Govern de Catalunya amb motiu de la publicació d'una lletra oberta del senyor Josep M.ª Tallada, demanant que siguin curosament investigats els comptes de la Generalitat mentre ha estat regida per les esquerres.

—No conec —ens ha dit el senyor Martí Esteve— la petició del senyor Tallada més que pels resums que n'han donat i pels comentaris que hi han fet certs diaris de Madrid. No vull judicar de l'oportunitat de publicar ara l'esmentada lletra oberta, perquè suposo que exclou tota sospita de la qual calgui defensar-se, en uns moments que els tres consellers que hem regit les finances de la Catalunya autònoma estem, tots tres, privats de llibertat.

Personalment no em puc considerar gairebé al·ludit per la lletra del senyor Tallada. He regit durant nou mesos i dies el Departament de Finances i en tot aquest temps no he rebut més que un prec del senyor Tallada en el sentit que indica en la seva lletra: fou en la sessió del Parlament de Catalunya del 3 o del 4 d'octubre, i tothom comprendrà que no hagi pogut complir la promesa que aquell dia li vaig fer. Ni particularment m'havia sollicitat mai res abans en el sentit esmentat, ni menys pel conducte parlamentari, segurament per l'acord de no col·laboració pres per la minoria regionalista, contrastant aquesta actitud inhibitòria d'aleshores amb la que ha observat després la Lliga quan l'Estatut de Catalunya ha estat suspès i àdhuc quan s'ha infringit la mateixa llei suspensiva.

En l'ocasió al·ludida vaig fer més que prometre al senyor Tallada la publicació periòdica de les dades que demanava. Vaig posar des d'aquell instant a la seva disposició i a la del Parlament totes les dades, antecedents i documents que desitgés, no sols del temps de la meva gestió, sinó de la dels meus antecesors, tan escrupolosa com la meva i indubtablement més meritòria. Li vaig dir que estava ordenada, abans del seu prec, la recopilació de dades que volia publicar periòdicament i l'elaboració d'un projecte de llei de Comptabilitat i Administració, en el qual havien començat a treballar l'interventor senyor Bosch i el senyor Ferran Boter.

Podria adduir el testimoni de l'autoritat militar que va ocupar la Generalitat després del 6 d'octubre, a favor de la correcció impecable de la meva gestió, però m'estimo més esperar el del propi senyor Tallada, si finalment el seu partit arriba a participar en la Comissió gestora del senyor Portela. Mentrestant, i des d'ara, m'adhereixo a la seva petició d'una inspecció rigorosa.

La gestió cabdal dels meus predecessors i, per les circumstàncies, singularment la meva, hagué de consistir a cercar per a la Catalunya autònoma una base financera suficient, tasca en la qual no em va acompanyar mai la Lliga, que ara ha de veure com els seus amics van destruint l'obra, mentre nosaltres esperem que si un dia s'ha de reedificar serà havent-hi les esquerres al Govern de la República.

EN LA MORT DE SANCHEZ GUERRA

Aquest polític espanyol que el dissabte passat acabà de morir-se, després d'alguns mesos d'extinció gradual, era, per damunt de tot, un caràcter. Mediocre per la intel·ligència, era eminent per la voluntat. La seva principal característica va ésser l'energia. Però una energia al servei de la dignitat, la personal i la cívica. La dignitat de Sànchez Guerra es manifestava de vegades en bufetades sorolloses i altres vegades en paraules i actes sensacionals.

Per això, encara que ideològicament el senyor Josep Sànchez Guerra no inspirava una gran simpatia, personalment mereixia tots els respectes. Ell no torçava el seu caràcter davant de ningú; ni d'un general ni d'un rei. Ell mantenia davant de tothom, per alt que fos, la seva energia. Compareu Sànchez Guerra amb La Cierva — tots dos considerats com a homes de caràcter enèrgic —, i veureu de seguida la forta superioritat del polític andalús sobre el polític murcià.

Si per a ésser un gran polític i un bon governant n'hi hagués prou amb l'energia i l'honestedat, Josep Sànchez Guerra ho hauria estat sens dubte. No ho arribà a ésser perquè la veritable política i la fecunda obra d'Estat requereixen també un clar talent, una cultura general i sobretot una ambició idealista que ell no tenia.

* * *

El gros defecte de Josep Sànchez Guerra com a polític era la limitació dels seus horitzons. No veia les grans qüestions nacionals i internacionals, ni els problemes vastos i profunds dels nostres dies. Per a ell la política era el joc quotidià, petit i curt dels ministeris, del Parlament i dels grups o partits; era, en certs moments, la màquina electoral i l'ordre públic. Tenia una concepció mecànica i àrida de la política i del governament. Les inquietuds del temps, les qüestions espirituals, les lluites socials, per a ell no existien, o bé eren reduïdes al manteniment del principi d'autoritat i de l'ordre material. Josep Sànchez Guerra era, en cos i en ànima, un governador civil de bona fe.

Posat, però, enmig de la colla dels polítics espanyols de la restauració borbònica, Sànchez Guerra sobressortia per la dignitat i l'honestedat. Els seus defectes eren comuns a gairebé tots els polítics monàrquics espanyols, mentre que entre aquests gairebé cap no posseïa les seves qualitats. Per aquest cantó, compareu-lo amb Garcia Prieto, per exemple, i veureu també la superioritat de Sànchez Guerra.

* * *

Políticament, el millor aspecte de Don José era el manteniment de l'originari sentit liberal d'una part dels conservadors espanyols. Aquella denominació de partit liberal-conservador corresponia a la mentalitat i a la conducta de Sànchez Guerra. A despit del seu caient autoritari, sentia el vell liberalisme, i li repugnaven l'absolutisme i la dictadura.

Un pàlid doctrinarisme regionalista el féu propici, l'any 1913, a la publicació del decret sobre les Mancomunitats. Però no s'adona del que significava, a Catalunya, la constitució de l'organisme mancomunal, que per a ell havia d'ésser una cosa fredament administrativa. Del cas català, mai no en va comprendre res. I quan a principis de l'any 1931 el visitàrem a Madrid uns representants polítics de Catalunya, en simple visita de respecte i d'homenatge a la seva digna conducta davant la reialesa, Don José ens féu l'efecte d'una noble figura molt llunyana de nosaltres en el temps i en l'espai.

A. ROVIRA I VIRGILI

— I vostè no és partidari de la restauració?
— Veurà, en seria si fos un estadant, però com que sóc el propietari..

(Per Nello)

· COMERÇ I FINANCES ·

LA BORSA

Impressió

Els deutes de l'Estat, amb menys operacions que en la sessió anterior i un xic flufxos, i la majoria d'emissions han perdut petites diferències.

Els deutes de la Diputació, Provincials, Tresoreria de la Generalitat i obligacions Municipals, sostinguts i amb força animació al rotlle.

En la sessió d'ahir, les obligacions ferroviàries van experimentar una puja d'importància, i, en particular les obligacions Alacant, algunes de les quals han assolit una puja de dos enters.

Al sector d'Aigua, Gas Electricitat i Indústries diverses, es va cotitzar amb sosteniment, però sense grans diferències.

Als rotlles de fi de mes, han experimentat una puja bastant forta les accions Nord i Alacant. Les industrials s'han cotitzat al voltant de les cotitzacions anteriors.

Borsí del mati

Nord, 53'50, 53'00, 53'40; Alacant, 41'10, 41'40, 41'25; Andalús, 13'00, 12'85; Petrolets, 5'05, 5'10; Colonial, 47'00, 46,85; Explosius, 105'00, 104'75; Rif, 55'50, 55'75, 55'50, cupó tallat; Aigües, 173'75, 173'50; Docks, 16'50; Ford, 177; Filipines, 323; Chade, 367, 365.

Borsa de la tarda

Nord, 53'50, 53'40, 53'65, 53'45; Alacant, 41'40, 41'45, 41'30; Orenses, 16'35, 16'00; Aigües, 173'50; Colonial, 46'75; Ford, 177; Sucres, 30'50; Rif, 55'50, 55'15; Petrolets, 5'10, 5'05; Gas E., 115'50, 115'75; Felgueres, 35'50; Montserrat, 59'50, 59'00, 59'50; Docks, 17'00; Explosius, 105'15; Filipines, 323, 323'50; Chade, 364'50.

Borsa oficial

Nord, 53'40, 53'50; Alacant, 40'40; Chade, 365, paritat; Chade E, 70'80, paritat; Chade E, 71'00, paritat; Filipines, 323, operacions; Explosius, 105'25; Ford, 177'50; Sevillana d'Electricitat, 75'00, paritat; Marroc, 5 per 100, 87'00, paritat.

CANVIS DE MONEDES

Lliures	36'15	36'25
Francs	48'35	48'45
Dòlars	7'51	7'53
Lires	62'80	63'00
Marcs	2'93	2'945
Suissos	238'00	238'25
Belgues	171'50	171'75
Florins	4'965	4'975
Escuts	32'70	33'10
Cor. Praga	30'60	30'80
Cor. sueques	1'86	1'88
Cor. noruegues	1'81	1'83
Cor. daneses	1'61	1'63

Dr. ROSELL — P. de Gràcia, 106, pral. — Especialista dels Hospitals de París - Varices - Llagues a les cames - Malalties de l'Anus - Recte - Pèrdues de sang - Fisures Eczemes — Morenes — Guareix sense operar — SENSE DOLOR

Deutes de l'Estat

TANCA	Ant.	Avui
Interior 4 % A	71 85	71 75
» B	71 85	71 75
» C	71 75	71 60
» D	71 75	
» E	71 75	71 65
» F	71 75	71 65
» G i H	69 50	69 50
Perp. Ext. 4 % A	89 25	89 50
» » B	88 50	88 75
» » C	87 85	87 60
» » D	87 00	
» » E	86 00	85 85
» » F	86 00	85 75
» » G i H	86 00	
Amortit. 4 % A	81 50	
» 1900 B	81 50	81 25
» C	81 50	
Amortit. 5 % A	95 40	95 85
» 1900 B	95 40	95 25
» C	95 40	95 15
» D	95 50	
» E	95 40	
» F	94 75	
Amortit. 5 % A	92 85	92 50
» 1917 B	92 85	92 50
» C	92 60	92 40
» D	90 75	
» E	91 75	
» F	91 75	
Amortit. 5 % A	101 75	101 75
» 1926 B	101 50	
» C	101 50	101 50
» D	100 85	
» E	100 85	
» F	100 25	
Amort. 4 1/2 % A	96 50	96 75
» 1928 B	96 25	96 25
» C	96 25	96 20
Amortit. 5 % A	102 00	101 70
» 1927 sense B	101 85	101 70
» impostos C	101 80	101 70
» D	101 80	101 70
» E	101 80	101 70
» F	101 85	101 70
Amortit. 5 % A	92 15	92 15
» 1927 amb B	92 00	92 00
» impostos C	92 00	92 00
» D	91 90	92 00
» E	92 10	92 00
» F	92 15	92 00
Amortit. 5 % A	77 65	77 50
» 1928 B	78 65	78 50
» C	78 65	78 50
Amortit. 4 % A	92 50	92 50
» 1928 B	92 25	92 50
» C	92 25	
Amortit. 5 % A	102 00	102 90
» 1929 B	101 75	
» C	101 50	101 50
» D	101 50	
» E	101 50	
» F	100 85	
Bons cr Tresoreria A	289 00	289 00
Bons cr Tresoreria B	288 50	
Deute Ferroviari 5 % A	100 40	100 50
Deute Ferroviari 5 % B	100 25	100 15
Deute Ferroviari 5 % C	100 25	
Deute Ferrv. 4 1/2 % A	92 50	
Deute Ferrv. 4 1/2 % B	90 85	
Deute Ferrv. 4 1/2 % C	91 75	
Oblig. Tresor 5 1/2 % [illegible]		
Oblig. Tresor 5 1/2 % P		

Generalitat

Tres. Generalitat 6 %	99 65	99 75

Ajuntaments

Badalona 6 %	85 —	85 75
Barcelona, semestre	58 25	59 —
» 1906 A	60 50	61 —
» 1906 B	62 50	62 50
» 1906 C	60 50	
» 1907 D	58 75	58 50
» 1910 D	57 75	
» 1912 B ampl.	61 —	61 50
» 1912 E	58 —	
» 1912 F	58 —	
» 1913 B ampl.	61 50	
» 1916 B	61 50	61 50
» 1917 B	61 50	61 50
» 1918 B	61 —	61 50
» 1919 B	61 35	62 —
» 1920 B	61 50	61 50
» 1921 6 %	81 —	81 —
» 1921 6 % de	81 50	
» 1925 6 %	80 25	80 50
» 1926 6 %	80 50	
» 1929 6 %	79 50	80 50
» 1922 Expos.	85 —	85 —
» 1925 Balmes	80 25	
» 1928 Balmes	79 50	
» 1928 F. Fro.	80 25	80 —
» 1928 5 %	86 75	86 75
» Eixampla 1907	65 —	
» Eixampla 1913	63 —	63 —
» Eixampla 1927	79 25	80 —
» Bons Reforma	62 65	62 50
Cádiz 5 1/2 % 1929	72 —	
Malaga 6 % 1923	57 —	
Malaga 6 % 1925	50 —	51 50
Sevilla Exposició 6 %	98 75	98 50
València 5 %	68 —	68 —

Antigues Diputacions

Barcelona, 6 milions	81 75	81 75
» 5 milions	76 75	76 75
» série B	71 —	
» série C	71 75	
» 6 % 1926	90 —	
» 6 % 1930	93 75	94 —
» Provincials	98 85	98 75
Mancomunitat 1914	67 50	
Mancomunitat 1920	68 —	
Caixa Crèdit Com.	69 50	

Juntes d'Obres Públiques

Port Barcelona 1908	99 50	
» Barcelona, diverses	95 —	
» de Cadiz	98 50	
» de Gijon Musel	97 —	
» de Sevilla s. D.	93 —	
» » s. E.	94 —	
» » s. F.	92 —	
» de Tarragona	95 00	

Valors amb garantia de l'Estat

Caixa d'Amts. 5 %	88 25	88 50
Hidrogràfica Ebre 6 %	94 —	

Valors que es cotitzen com efectes públics

Banc Hip. d'Espa. 4 %	87 25	88 50
» » » 5 %	81 —	
» » » 5 %	98 25	98 85
» » » 6 %	106 50	
» » » 5 1/2 %	102 —	
» Crèdit Local 6 %	92 50	92 75
» » » 5 1/2 %	84 —	84 25
» » Interprv. 5 %	90 25	90 00
» » Interprv. 6 %	100 25	100 25
Crèdit Local 6 % 1932	101 75	
Bons Expos. Internac.	99 75	99 —
Local 6 % amt. per lots	108 50	108 —

Deutes i obligacions

Cédules Argentines	1 55	
Emprést. Argentí 6 % A	95 50	
» » B	95 75	
» » C	95 75	
Empr. Austríac 6 % A	99 —	
Empt. Austríac 6 % B	98 50	
Empt. Austríac 6 % C	99 —	
Gov. Imp. Marroc 5 %	87 —	
Emprt. Malzen 6 % A	100 50	
» » B	108 50	
» » C	108 25	
Cèd. 7 % Costa Rica	64 50	64 50

Ferrocarrils

	Ant.	Avui
Nord Espanya 1.ª a. 3 %	59 75	
» » 2.ª a. 3 %	54 50	55 —
» » 3.ª a. 3 %	54 50	56 —
» » 4.ª a. 3 %	58 50	55 —
» » 5.ª a. 3 %	55 50	56 —
Esp. Pamplona 3 %	52 85	58 50
Prior. Barcelona 3 %	57 75	58 75
Segovia a Medina	46 50	47 75
Asturies 1.ª hipoteca	54 75	
» 2.ª hipoteca	54 75	
» 3.ª hipoteca	55 50	55 75
Lleida a Reus 3 %	56 50	57 50
Villalba a Segòvia	56 75	57 50
Especials Almansa	19 85	20 50
Almansa a València ad	52 50	54 —
Mines Sant Joan 8 %	52 00	54 —
Alsasua i Sant Joan	68 —	69 75
Osca a França	68 —	68 75
Nord especials 6 %	58 50	59 —
id. Valencianes 5 1/2 %	85 50	86 —
Alar a Santander	76 25	77 —
Alacant 1.ª hipoteca	61 —	61 75
» 2.ª »	75 —	
» 3.ª »	70 —	
» A 5 %	68 75	
» B 4 1/2 %	58 —	60 —
» C 4 %	53 —	54 —
» D 4 %	55 85	55 —
» E 4 1/2 %	58 75	60 50
» F 5 %	68 50	71 50
» G 6 %	82 —	83 50
» H 5 1/2 %	75 25	
» I 5 %	81 85	84 —
» J 5 %	66 —	67 —
» França 1864	37 50	
» França 1878	34 75	36 —
» Directes	40 25	41 —
» Reus a Roda	36 —	
» Cordova 3 %	45 75	47 —
» Badajoz 5 %	77 85	78 —
Andalusos 1.ª variable	7 50	7 50
» 1.ª 3 %	13 —	13 —
» 2.ª variable	7 —	7 —
» 2.ª 3 %	12 —	
» 1907, 3 %	12 —	
» «Bobadilla»	15 —	
» 1918 5 %	15 50	15 50
» 1920 6 %	17 50	
F. C. de Catalunya 5 %	58 25	58 75
» » 6 %	76 —	77 —
» Central d'Aragó %	72 50	
F. C. Oest Espanya 3 %	40 —	
F. C. Cremallera 6 %	8 50	
F. C. Secundaris	85 —	84 —
Gran Metro 1922 6 %	79 50	79 50
Gran Metro 1925 6 %	79 —	
Medina a Salamanca	39 —	
Metropolità Trans. %	28 —	25 —
Orense A B C D E F	63 —	
Orense G i H prior.	51 —	
F. C. Barria 5 %	91 25	
Tànger a Fez 6 %	101 —	

Aigua i Canals

Gas i Electricitat

Aigües de Huelva 6 %	49 50	50 —
Aigues València 6 %	99 —	99 50
Barcelonesa Elect. 1907	99 —	
Barcelonesa Elect. 1908	98 —	
Barcelonesa Elect. 1912	95 25	
Barcelonesa Elect. 1913	95 —	95 —
Barcelonesa Elect. 1926	107 —	
Canal d'Urgell	59 —	58 75
Catalana Gas D	90 50	91 00
Catalana Gas E	88 —	88 —
Catalana Gas F	87 —	87 —
Catalana Gas G 6 %	102 —	102 —
Catalana Gas Bons	100 85	100 85
Hisp. Amer. d'Elec. 6 %	102 25	102 —
Hisp. Amer. d'Elec. bons	115 —	
Regants Ebre, Bons	59 —	
Coop. Fluid Elec 6 %	57 75	58 —
Coop. Manresana Ener	87 —	
Energ. Elec. Catal. 5 %	93 85	
Energ. Elec. Catal. 6 %	100 50	
Energ. Elec. Cat. 5 % or	100 —	
Energ. Elec. C. 6 % 1928	102 —	
Energ. Elec. C. 6 % 1932	102 —	102 —
Ener. Elec. C. Bons 1918	105 —	105 25
Ener. Elec. C. Bons 1924	105 —	104 50
Electrica Cinca 6 %	97 50	
Electrica Tenerife 6 %	93 —	94 —
Elec. i Gas Lebon 6 %	98 50	98 50
Aigües Barcelona 3 %	40 —	
Aigues Barcelona 4 %	63 —	
Aigues Barcelona 5 %	97 —	
Aigues Barcelona 6 % C	103 50	103 50
Aigües Barcelona 6 % D	103 —	103 —
General Regadius 6 %	77 —	76 —
Llum i Força Llevant	93 50	93 75
Manresana Elec. 6 %	98 —	
Prod. Forces Motr. 6 %	72 —	72 —
Frd. For. M. Bons 7 %	82 50	82 75
Pro. For. M. 6 % 1923	74 —	74 50
Can. i Regants Ebre	88 —	
Bons Regads. Llevant	103 —	
Regadius Llevant 5 %	74 —	
Sevillana d'Elec. 7 sér	91 25	
Sevillana d'Elec. 8 sér	89 —	
Sevillana d'Elec. 9 sér	99 75	
Unió Elect. Catalunya	99 75	99 75

Tramvies

	Ant.	Avui
Gral. Tramvies 4 %	66 50	66 50
Gral. Tramvies 5 %	65 25	
Eixample i Gràcia 4 %	60 —	
Tramv. St. Andreu	55 75	
Tramv. Barcelona 1925	68 —	68 25
Tramv. Barcelona 1930	81 50	81 50
Tramvies Sevilla 6 %	93 50	
Tramvies Granada 6 %	79 50	

Navilieres

Transatlántica 4 %	8 —	
Transatlant. 6 % 1920	15 —	
Transatlant. 6 % 1927	15 —	
Trans. 6 1/2 % esp. 1925	91 25	91 25
Trans. 6 1/2 % cus. 1925	91 25	91 25
Transatlant. 7 % 1925	95 —	95 —
Transatlant. 5 % 1926	87 —	87 —
Bons Transmedit. 6 %	98 50	98 —
U. Naval Llevant 6 %	80 50	80 50

Obligacions industrials

Aplicacions Elec. 6 %	98 —	93 —
Asland 6 % preferents	86 50	
Asland 6 % 1916	89 —	
Asland 7 %	99 —	
Asland 6 % Villanueva	89 —	89 50
Asland 6 % Cordova	90 —	91 —
Auxil. Cons. «Sansons»	84 85	
Comp. Auxil. de F. C.	100 —	
Carbons Berga 4 1/2 %	54 —	
Colonia Güell 6 %	96 50	97 25
Const. Paviments 6 %	84 —	
Const. Ferrov. 5 1/2 %	76 50	76 —
Cros, S. A. 5 %	102 50	102 75
Electro. Met. Ebre 6 %	99 —	
E. Tibidabo 5 %	100 —	
Com. d'Obres Ced. 6 %	88 —	
Energ. Ind. Aragon 6 %	85 75	85 75
Esp. Carburs Met. 6 %	98 50	
Construccions Elec. 6 %	83 —	
Colorants i Explos. 6 %	100 50	
Fin. i Fid. Arnus-Gari	91 —	
Fom. d'Obres 4 1/2 %	89 —	
Fom. d'Obres 5 %	83 —	85 —
Fom. d'Obres 6 % 1923	90 —	
Fom. d'Obres 6 % 1925	99 —	99 —
Fom. d'Obres Bons 6 %	96 50	97 —
Fom. d'Obres Ced. 6 %	94 75	94 50
Magatzems «El Siglo»	99 —	
Hotel Ritz 7 %	88 —	
Hullera Espanyola 1921	84 50	
Hullera Espanyola 1926	77 75	
Hullera Espanyola 1932	95 —	
Madrid-Paris 6 %	83 —	
Manufactures Cs Suro	89 75	
Maqui. Terres. Mar. 6 %	89 —	91 —
Metropolitana de Cons	70 —	
Min. Potassa Suria 7 %	101 50	
Productes Firelli 1928	99 —	
Sert, S. A. 5 %	40 —	
Telefònica 5 1/2 %	95 25	95 25
Teneria Moderna 7 %	83 50	83 —
Unio Cotonera 6 %	47 —	44 —
Unio Salinera d'Es. 6 %	101 —	101 75
Valen. Millores Urbanes	66 50	66 75

Accions industrials

F. C. Grans Pendents	7 —	
Funicular Montjuic	17 —	
Tramv. Barc. pref. 7 %	44 50	
Tramv. Barc. pref. 6 %	61 —	
Tramv. Elec. Granada	60 —	
Aigües València pref.	112 50	
Catalana Gas s. D	108 —	104 50
Catalana Gas s. E	115 50	116 25
Catalana Gas s. F 6 %	99 50	99 05
Hisp. Amer. Elec. ABC	367 —	
Hisp. Amer. Elec. s. D	71 —	
Hisp. Amer. Elec. s. E	66 —	
Aigües del Llobregat	85 25	87 50
Elec. Gas Lebon s. B	80 —	
C.ª Transmediterrania	137 —	136 —
Banc d'Espanya	574 —	
Banc. Ext. d'Espanya	82 —	
Ciment «Asland» ord.	64 —	
Ciment «Asland» pref.	90 —	90 —
Ciment «Sanson» ord.	25 —	
C. «Sanson» pref. 7 %	60 —	
Cros, S. A.	130 —	
Const. Ferroviaria	100 —	
Cobertes i Teulades	92 —	
Espanya Industrial	148 —	
Carburs Metàlics	164 —	
Foment d'Obres	138 75	
Tabacs Filipines	320 —	328 —
Hispano Suissa	99 —	
Hotel Ritz 6 %	89 —	
Industries Agricoles	192 —	193 —
Maquinista Terrestre	29 —	
Monopoli Petrolis	122 —	
Salinera Catalana ptes	95 —	
Telefònica 7 % pref.	108 75	108 85
Telefònica ordinàries	99 —	
Unio Salinera Espanya	95 —	

MERCAT DE LLOTJA

FARINES

	PREUS	
Aragó	65	69
Castella (corrent)	68	64
Id. (extra)	68	70
Foiça	80	90
Local corrent	63	64
Idem extra	68	70
Regió	68	65

Preus en ptes. els 100 qu.

BLATS

Aragó	50	
Castella	50	
Extremadur (corrut)	50	
Idem (cruixer)	50	
Manxa	50	
Navarra		
Pedralbes		
Urgell	50	

Preus en ptes. els 100 quilos.

ARROSSOS

Bomba	115	120
Idem Calaspa	125	130
Bell-lloc O.	60	61
Floret	63	64
Granja	68	70
Selecta	64	65
Trencat	47	48
Farina d'arròs	50	52

SONGETES

Castella (corrent)	100	105
Idem (selecta)	118	120
Estrangeres	80	80
Mallorca	66	67
Prat	90	95
València	80	90

CIGRONS

Andalusia	95	100
»	79	80
»	73	75
»	63	64
»	57	58
»	55	56
Mexicans	100	120
Pinous	60	65
Saüc	160	185

Preus en ptes. els 100 quilos.

DESPULLES

Segones	23 50	24
Terceres	20 50	21
Quartes	19 50	20
Num. 3	28	29
Núm. 4	26	27

Preus en ptes. els 60 quilos.

Menuts prims	18 50	19
Segonet	17 50	18
Segó	15 50	16

Preus en als la quartera de 70 litres.

ORDI MORESC I CIVADES

Civada extremadura	84	85
Idem Manxa	84	85
Moresc Plata, dispon.	45	46
Idem pals	42	
Ordi Urgell	86	87
Escaiola Andalusia	54	56

LLEGUMINOSES

Faves Andalusia	46	48
Idem Extremadura	46	48
Idem Mallorca		
Pavons Andalusia	43	44
Idem Extremadura	43	45
Veces Andalusia	38	38 50
Idem estrangeres	36	36 50
Ers pals	40	41
Idem estrangers	41	41 50
Guixes	42	44
Pèsols estrangers	90	95
Idem pals		
Llentilles Andalusia	90	100
Idem Salamanca	115	130

PALLA I ALFALS

Alfal 1.r	7	
Alfals 2.ns	6	
Palla d'Urgell	4	4 50
Idem curta	2 50	

Preus en ptes. els 40 quilos

GARROFES

Castelló, negra	34	
Eivissa	28	28 50
Mallorca	28 50	29
Matarera, negra	82	82 50
Roja		81
Vinaroç, negra		84

Preus en rals els 42 quilos.

· ESPECTACLES PUBLICS ·

TEATRES

GRAN TEATRE LICEU

Avui, 27 de propietat i abonament. Primera de l'abonament especial a nits a les 9. FESTIVAL MOZART. Primera representació de **LES NOCES DE FIGARO**, pels eminents artistes **Berger, Dahmen, Michalsky, Strack, Nissen, Domgraf-Fasbaender, Laufkotter, Bitterauf** - Mestre director: **Eugen Szenkar** - Direcció escènica: **Pauly** — Dimecres, funció 28 de propietat i abonament corresponent a dissabte. FUNCIO A HONOR I COMIAT de l'eminent mestre KARL ELMENDORF, dedicada a la COLONIA ALEMANYA a Barcelona: **ELS MESTRES CANTAIRES** — Es despatxa a Comptaduría.

GRAN TEATRE ESPANYOL
COMPANYIA SANTPERE

Avui, dimarts, tarda, a les 5. La butaca més cara, 2 ptes.:
Aquesta nit i mai més
per **Maria Teresa Klein - Josep Santpere - Ricard Gisbert.** Nit, a les 10: EL TRIOMF DE LA JAZZ - FANTASIA!!
RODA EL MON... I TORNA AL BORN
TOTA L'OBRA ES UNA OVACIO!! **Josep Santpere, Maria Teresa Klein, Emili Vendrell** i l'«As» dels SAXOFONISTES **FRANCESC CASANOVES** — Ballables per Miss DARLING-GIRLS de l'Espanyol - Màquines d'escriure UNDERWOOD - Decorats d'ALARMA-CASTELLS-LOPEZ - VALERA - CAMPSAULINAS - ALONSO. VESTITS de la casa CAROL and MARY — Demà, dimecres, tarda, a les 5. La butaca més cara, 2 ptes: **EL REI FA TREBALLS FORÇATS** per Maria Teresa Klein — Nit, i cada dia, l'EXIT MAI VIST: **RODA EL MON... I TORNA AL BORN**
Es despatxa a tots els Centres de Localitats

PRINCIPAL PALACE
Companyia de revistes de
MARGARIDA CARBAJAL
Director gerent:
LLUIS CAMPUA

Avui i sempre, el sorollós èxit:
LAS DE LOS OJOS EN BLANCO
La millor revista. La més ben presentada. Insuperable interpretació

TEATRE COMIC
Gran Companyia de Revistes

Avui, tarda, a les 5'15. Butaca a 1 pta. General, 0'60: LA PIPA DE ORO. Nit, a les 10'15: L'EXIT DEL DIA:
LOS MARIDOS DE LIDIA
per **Montalvan, Huertas, Murillo, Guasch, García, Aparici, Fernández**, etc. i les 30 vice-tiples — Decorats i vestuari espléndids — Demà, tarda, popular: **LA PIPA DE ORO.** Nit: **LOS MARIDOS DE LIDIA** — Diumenge, nit, SERATA D'ONORE de comiat de la gentilíssima dansarina **Issa Marcué** - Molt aviat, DEBUT de la super-vedette **PERLITA GRECO.**

TEATRE ROMEA
Telèfon 22026

A les 5'30 i a les 10'15. (TARDA: les butaques a 4 ptes):
ORO Y MARFIL
El més sorollós dels èxits de **Quintero i Guillén.** 36 representacions a teatre ple. Magnífica realització escènica. Primorosa interpretació d'aquesta Companyia, en la qual figuren la primera actriu **Antònia Herrero**; el primer actor **Rafael Bardem, Josep Balaguer, Elies Sanjuan, Lluis S. Torrebilla, Carme Cuevas, Meruja Cuevas i Adela Calderón** — Demà i cada dia, tarda i nit (Tarda, les butaques a 4 ptes.: **ORO Y MARFIL**

TEATRE BARCELONA
Companyia de Comèdies còmiques CASIMIR ORTAS

Avui, dimarts, tarda, a un quart de sis:
¡CONTENTE, CLEMENTE!

Nit, a un quart d'onze, estrena de l'obra de Castro i Carreño:
SEVIVIYA

TEATRE NOVETATS
Gran Companyia de Comèdies
MELIA - CIBRIAN
Darrers dies d'actuació

Avui, COMIAT de la Companyia. **Benefici de la ilustre actriu PEPETA MELIA.** Tarda i nit:
El caballero del Olmedo
i acte de concert per **Cecilia Gubert, Galindo, Bonanova, Simón i Mare Redondo.**
Dijous, DEBUT de la Companyia de CELIA GAMEZ amb l'estrena:
EL BAILE DEL SAVOY

TEATRE VICTORIA

DIVENDRES, 1er. DE FEBRER. PRESENTACIO de la més formidable Companyia lírica amb l'estrena de Mantua i Martínez Valls:
UNA MUJER Y UN CANTAR
Intèrprets: **Matilde Martín, Teresita Moreno, Emilia Clement, Empar Saus, Enriqueta Conti, Pau Gorsé, Ricard Mayral, Joan Rosich, Lluís Fabregat, Pepín Fernández, Rodolf Blanca, Pere Vidal** etc.

TEATRE POLIORAMA
Temporada oficial de TEATRE CATALA

Avui, tarda i nit i cada dia, el gran èxit de **Carme Monturiol:**
L'huracà
L'èxit teatral de l'any

TEATRE NOU
COMPANYIA LIRICA MARC REDONDO - A. PALACIOS

Avui, tarda, a les 4'30: LA ALEGRIA DE LA HUERTA i
LA BELLA BURLADA
pel tenor **Vicens Simón**
Nit, a les 10:
EL DICTADOR
per l'eminent bariton **MARC REDONDO**
Demà, tarda i nit, dues úniques funcions de comiat del notable cantant **Lluís Jimeno** el qual marxa contractat a América.

COLISEU POMPEIA
Travessera, 112 - Tel. 73331
Empresa Joan Niella - Companyia VILA DAVI - Direcció artística: C. Fages de Climent

Avui, tarda, a les 5 i nit, a les 10'15:
LA PLAÇA DE SANT JOAN
Molt aviat, ESTRENA:
LA DESGRACIA DE LA SORT de Poal - Aregall — Dijous, tarda, Teatre d'infants: **LES PERIPECIES D'EN BELLUGUET.**

TEATRE APOLO
Dijous, 31 - Tarda, a les 5
La butaca més cara, 2 p.
GENERAL, 0'60
Nit, a les 10:
La butaca més cara, 3 p.
Usted tiene ojos de mujer fatal
Una de les creacions de
MELIA - CIBRIAN
i la seva selecta Companyia

CINEMES

PUBLI - CINEMA
Sessió contínua. Select UNA PESSETA: **NOTICIARIS, DOCUMENTALS, VIATGES,** etc.

FANTASIO
Tarda, a les 4. Darreres projeccions de: **FEDERICA**
Nit, a les 10. Grandiós esdeveniment artístic: Concert per l'Orquestra dels Grans Concerts Simfònics de Ràdio Barcelona, formada de 40 professors; **EL RATON VOLADOR,** dibuix en color de **Walt Disney** - Presentació de l'excelsa actriu IMPERIO ARGENTINA en la gran producció nacional:
LA HERMANA DE SAN SULPICIO
amb **Miguel Ligero** — Es despatxa a la taquilla i al Centre de Localitats.

CINEMA PARIS
Avda. Pta. Angel, 11 i 13
Telèfon 14544
El programa més atractiu de Barcelona
Tarda, a les 4'30. Nit, 9'45: REVISTA PATHE I FEMENINA — Les famoses gestes de:
EL CRUCERO EMDEN
Exit dels dibuixos en colors:
LEYENDA DE PASCUA
i triomf d'ANNABELLA en la producció millor de l'any:
NOCHES MOSCOVITAS
amb **Harry Baur** — Dissabte i diumenge, MATINAL — Despatx de localitats a la taquilla per a les sessions numerades de DISSABTE I DIUMENGE, tarda, a les sis.

CHUALDAIRE

NOTICIARI FOX MUNDIAL; NOTICIARI ALEMANY BAVARIA FILMS; EL MUNDO EN QUE VIVIMOS; LA RAZA DESAPARECIDA; ITALIA; EN POS DE LOS CAMPEONES; EL PERON DE GIBRALTAR

MARYLAND
Plaça Urquinaona, 5 — Tel. 21965

Tarda, 3'30, 5'30 i 7'30 (contínua). Nit, a les 10: NOTICIARI BAVARIA FILMS; DIBUIXOS;
El último vals de Chopin
Director: Géza von Bolvary

COLISEUM

Avui, tarda, a les 4. Nit, a les 10: **REVISTA PARAMOUNT; PARAMOUNT GRAFICO; LA NAVIDAD DEL VALIENTE** (Dibuixos); **RITMO DE RUMBA** (Varietat) i
La muerte de vacaciones
per **Evelyn Venable** i **Fredrich March — (Són films Paramount)**

METROPOL
Lluria, 115 — Telèfon 81222

Avui, tarda, a les 4 i nit, a les 10:
AMOR DE UN DIA
per **Pau Lukas** i **Leyla Hyams:**
ATLANTIC HOTEL
per **Anny Ondra**

Aviat:
LA DAMA DE LAS CAMELIAS

Telèfons de
LA HUMANITAT
Impremta: 14446
Redacció: 22122

VARIETATS

Frontó Principal Palace

Avui, dimarts, tarda: ISIDORO II - URIONA II contra URIZAR I - GARMENDIA. Nit: OSA - ULACIA I contra CELAYA II - TEODORO — Extraordinari èxit del nou joc de quinielles combinades.

FRONTO NOVETATS

Avui, dimarts, tarda, a les 4: FERNANDEZ - LEJONA contra GALLARTA II - URZAY. Nit, a les 10'15: ZARRAGA - UNAMUNO contra ARAQUISTAIN - CHIQUITO GALLARTA. — Detalls per cartells.

ESPECTACLES PER A AVUI

TEATRES

Barcelona. — Tarda: «Contente Clemente». Nit: «Seviviya».
Coliseu Pompeia. — Tarda i nit: «La Plaça de Sant Joan».
Còmic. — Tarda: «La pipa de oro». Nit: «Los maridos de Lidia».
Espanyol. — Tarda: «Aquesta nit i mai més». Nit: «Roda el món.. i torna al Born».
Liceu. — Nit: «Les noces de Figaro».
Nou. — Tarda: «La alegría de la huerta» i «La bella burlada». Nit: «El Dictador».
Novetats. — Tarda i nit: «El caballero de Olmedo».
Poliorama. — Tarda i nit: «L'huracà».
Principal Palace. — «Las de los ojos en blanco».
Romea. — Tarda i nit: «Oro y marfil».

CINEMES

Astòria. — «No soy ningún angel» i «El rey de los Campos Elíseos».
Avinguda. — «No soy ningún angel» i «El rey de los Campos Elíseos».
Barcelona. — «El Arrabal», «Melodía del amor».
Bosc. — «Fueros humanos», «El mundo cambia».
Bohèmia. — «Fueros humanos», «La voz del peligro».
Broadway. — «Wonder Bar», «Pimienta y más pimienta», «Estrellados».
Capitol. — «Arlette y sus papás».
Coliseum. — «La muerte de vacaciones».
Catalunya. — «Una semana de felicidad».
Cèntric Cinema. — «Unidos en la venganza», «Amame esta noche».
Comèdia. — «Pescada en la calle», «El águila y el balcón».
Comtal.

la humanitat

EDITORIAL LLIBERTAT S. A.

Redacció i Administració
RONDA UNIVERSITAT, 25
Telèfon 22122

Imprenta:
TALLERS, NUM. 4
Telèfon 14446

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:

Barcelona, un mes	2'50 ptes.
Fora, un trimestre	7'50 »
América Llatina i Portugal un trimestre	9 — »
Altres països un trimestre	15 — »

Diu «A B C»

Aquell premi de cent duros!

Diu «A B C», i ho reproduïm sense afegir-hi cap comentari:

«La Jefatura de Policía de Barcelona ofrece 500 pesetas a los que denuncien la organización de un atraco.

Como nadie que no sea un atracador es capaz de enterarse con la debida anticipación de un atraco, resulta que todos los buenos ingresos siguen para esa gente.»

I res més.

«¡Y LO QUE TIENE QUE CRECER!

—¡Usted con esa barba, don Eglidinio!

—Es que hice promesa de no afeitarme hasta que haya normalidad constitucional.»

(De «El Liberal».)

«EL ESTATUTO DE PRENSA

—¿Por qué le parece mal la ley de Prensa, señor Pantoja?

—Muy sencillo: ¡porque a usted le parece bien!»

(De «Heraldo de Madrid».)

«EL HOMBRE DE LAS SIETE CARTERAS

—Si sigo así, la próxima vez que quiera cambiar todo el Gobierno, con dejarme la barba, ya está.»

(De «La Libertad».)

«ENTRE DERECHISTAS

—El triunfo es nuestro si nos unimos.

—No; el triunfo es nuestro si no se unen ellos.»

(De «El Sol».)

«EN LOS PASILLOS

—Pero, hombre de Dios, ¿qué me va usted a decir de la cuestión del trigo a mí, que tengo notable en Trigonometría?»

(De «Ya».)

«EL RITMO

—Y ahora, a petición del público, una marcha «molto vivace».»

(De «El Debate».)

· LA PREMSA ·

Un debat sobre el règim d'excepció

«Un debate necesario» és el títol que duu l'editorial de La Libertad, *de Madrid, que reproduïm a continuació:*

«Diversos grupos republicanos se proponen discutir prontamente el aspecto legal de la última prórroga del estado de guerra. Nor parece muy bien, porque reviste suma importancia. Pero no querríamos que, por examinar la injerencia de la Diputación permanente, se abandonara el examen serio, concienzudo, de la prórroga en sí. Como que lleva España cuatro meses en estado de guerra, y trece con regímenes de excepción...

Verdad que en la Cámara se habló del tema los días anteriores. Mas ¿cómo? Según acostumbra este Parlamento referirse a los asuntos graves. Mariposeando. Con escarceos superficiales. Sin ir a la entraña de las cosas ni proponerse de veras obtener fruto positivo. En suma, como discurrió en torno a la censura; conforme se le ve chacharear un día y otro, acumulando prosa estéril en las páginas del «Diario de Sesiones». Por ello, ni en el llamado debate político ni en otras sombras de debate la perduranza del régimen de fuerza interesó a las Cortes en el modo que interesa y preocupa, fuera de las Cortes, a la democracia española.

Así puede considerarse que a la sazón, pese a lo dicho en la Cámara, continúa virgen el tema. Exactamente cual si nadie lo hubiese tratado.

Ello justifica de sobra que pidamos no se lo olvide. Los discreteos bordados hasta hoy serán muy bonitos, muy ingeniosos, de galanía para los oradores; mas no es eso, no se trata de eso. Es que la realidad localiza «en Octubre» una suspensión, por la que seguimos «en Enero» sin garantías constitucionales y bajo la ley marcial. Es que uno de los argumentos esgrimidos en la propaganda republicana contra la monarquía fué la continuidad de los estados excepcionales como elemento pacificador. Es, en suma, que los republicanos debemos querer sea costumbre intangible, no pipir al margen de los derechos constitucionales, sino ejercerlos con la máxima eficacia; en fin, habituar a todos a que los ejerzan democráticamente. ¿Y cómo conseguirlo, si tales derechos siguieran en la Constitución sólo para dejarlos en suspenso un mes y otro, un año y otro año?

Pero hay más. Si no bastase a la República su deber para con la democracia; si no fuera preciso advertir que la Constitución fué promulgada en Diciembre de 1931 y pipimos en régimen de excepción desde Diciembre de 1933, otros pormenores militarían contra el hecho de que resulte normal la anormalidad jurídica. Quien recuerde, por ejemplo, las notas de los partidos republicanos en 4 de Octubre, y aun cierto discurso del Sr. Villalobos entender muy bien lo que decimos.

Ahora, sin ir más lejos, se habla de unas elecciones próximas. Corre por ahí una lista de futuras leyes, reformadoras de otras leyes republicanas muy justas. Parece seguro que, como substitutipo permanente de la censura, se merme la libertad de Prensa y se aumenten las responsabilidades periodísticas. Hay propósitos de aplicar 1.000 millones de pesetas a obras públicas extraordinarias. Se ha substituído con gestores gubernativos la mayor parte de los ediles electos por el pueblo... ¿Es que todo eso, rebosante de importancia, no asigna caracteres trascendentales a la conservación del estado de guerra?

Los periódicos enemigos de la libertad republicana esgrimen una frasecilla huera defendiendo sus posiciones ideológicas. Hablan de que «hay que liquidar el período revolucionario». Y no ven, o no quieren verlo, que la ley de Orden público no es una ley de liquidaciones, sino de restablecimiento del orden. La liquidación esa corresponde a los Tribunales, que actúan con ajuste a leyes propias. El estado de guerra tiene un fin claro, concreto, definido: «Sofocar la rebelión o la sedición.» Retamos a la Prensa derechista a que demuestre lo contrario.

Pero, además, ¿quién se opone a semejante liquidación? Las izquierdas la piden. Y tanto la piden, que no una, muchísimas veces han sugerido la conveniencia de que una Comisión parlamentaria, compuesta por representantes de todas las minorías, efectúe una investigación minuciosa, completa, imparcial. ¿Por qué se oponen las derechas? ¿No es lo que hacen todos los países en circunstancias parecidas? ¿No es lo que también hizo la República meses atrs?

Las izquierdas quieren esa liquidación del período revolucionario. Más según corresponde a una República. Dentro de las prácticas de libertad expositiva usuales en las naciones democráticas. Con plenitud de claridad para todo. En forma que no se omita, bajo ningún pretexto, ninguno de los pormenores que el país tiene derecho a conocer. Si el derechismo no puede oponerse a ello, porque no le asiste razón legal para contradecirlo, ¿qué queda, pues, de las alegaciones con que ataja el retorno a la normalidad jurídica? Palabras, «flactus voci». Luego quedamos en que sí, en que importa mucho estudien las minorías republicanas las razones por qué subsiste el estado de guerra tras cuatro meses de duración y a los trece de regímenes excepcionales...»

La llei iniqua

«Más sobre el proyecto de ley contra la prensa» és el títol de l'editorial de El Diluvio. *De dit editorial són els paràgrafs que segueixen:*

«La iniquidad circula por el mundo pareja con el desprestigio. Que el César sea inicuo no altera nuestro sosiego porque se desprestigia a sí mismo. Pero que se pretenda que lo sea la ley sí que nos conmueve porque si la mujer del César no sólo ha de ser honrada, sino que lo ha de parecer, las apariencias de la ley es lo de menos y lo de más en ella es su honradez que inspira a los pueblos la confianza. Perdida la cual, nace el desorden que es la estela de las clases conservadoras.

Que los autores del anteproyecto de ley contra la Prensa carecen de lógica lo prueba el hecho de que teniendo por responsable al propietario, o al gerente de la Sociedad propietaria de un periódico, se preocupen de las condiciones que han de reunir los directores y lleguen hasta el absurdo de inhabilitar para el cargo de director a los ciudadanos que disfruten de inmunidad o fuero especial.

Que dichos autores entienden vulnerar el principio fundamental del parlamentarismo o sea la inmunidad de los representantes del pueblo, lo prueba la pretensión de que un juez pueda obligar a comparecer a un diputado cuando considere que le alcanza la responsabilidad de un escrito. Que un diputado anuncie una campaña parlamentaria o que con su actuación en el Parlamento comprometa el reposo ministerial y bastará con que un juez del último rincón de España le inculpe para que el representante del pueblo suspenda su actividad. Será inútil que el autor del escrito se declare responsable, porque bien claro dice el anteproyecto que la confesión hecha por una persona no será bastante para que se la detenga como autor si hay indicios que desmintiesen la veracidad de su afirmación. Y bien sabemos lo que significa indicios en materia judicial.

Si la responsabilidad de un escrito alcanza hasta al propietario de un periódico, que es como si la responsabilidad de una obra teatral pudiera achacarse al propietario de un teatro, y llega hasta el repartidor o el dueño del quiosco donde se vende el impreso, que es como si llegara hasta el acomodador o el taquillero, ¿no sería más fácil, más leal y más noble prohibir en absoluto toda clase de publicaciones y todas las maneras de dar publicidad a los pensamientos?

Esa ley será, si se aprueba, i si se promulga, que sí que se aprobará y promulgará, no una ley impuesta por la expansión de la Prensa en nuestro país, sino por el deseo de impedir que la Prensa adquiera en España la fuerza, el desarrollo, la importancia que tiene en países como Suiza, Francia, Estados Unidos, por no citar otros, cuya legislación y cuyo ejemplo se empeñan en ignorar nuestros gobernantes.»

Atenció!!

Hom fa avinent a les nombroses persones que demanen amb insistència

"El último Pirata del Mediterráneo"

que ha estat recollit per la policia

Volen que només les empreses poderoses puguin viure

Amb el títol «La llei de premsa», *tracta aquest vital tema, en el seu editorial* La Publicitat. *Heus aci el diu:*

«Es coneixen les línies generals de l'anteprojecte de llei de Premsa, redactat per la Comissió Jurídica Assessora. Una simple lectura de les disposicions que s'hi apunten basta per a donar idea de la magnitud de l'arbitrarietat que es va a cometre. Es cert que la censura ha estat un flagell endèmic de la Premsa d'Espanya; hem de dir, però, que aquesta intervenció governativa en els periòdics, malgrat la seva persistència, no ha perdut mai el caràcter de mesura excepcional. La llei projectada, que segurament tindrà l'aprovació del Parlament, perquè és obra de les dretes que formen la majoria, farà innecessària l'aplicació de la prèvia censura perquè el règim que establirà serà molt pitjor. Si el projecte es converteix en llei, la normalitatf utura serà molt més temible que l'excepcionalitat present.

El projecte no solament envaeix l'esfera de les opinions i del pensament, sinó que és una amenaça constant per a la vida de les empreses periodístiques que no estiguin disposades a comentar favorablement les iniciatives del poder; ni el recurs del silenci els és reconegut, perquè un dels extrems disposa que tots els diaris tindran l'obligació de publicar gratuitament totes les comunicacions i rectificacions oficials que al Govern li semblarà oportú. La no publicació d'un d'aquests textos serà sancionada amb una multa de 250 a 2.500 pesetes; les responsabilitats que resultaran contra els editors o els impressors, per qualsevol delicte d'impremta definit per la llei, implicaran pena personal que podrà ésser substituïda per una multa de 500 a 50.000 pessetes. En altres aspectes és un rebrot vigorós de la llei de Jurisdiccions, perquè assenyala penes per als que ofendran o ultratjaran organismes de l'Estat, i l'anteprojecte no en deixa ni un sense aquesta protecció.

La intenció dels inspiradors de la llei és ben clara: incautar-se de fet de la Premsa i crear-li tals condicions que només les empreses econòmicament poderoses podran viure amb tranquil·litat. Es comprèn que en països de règim dictatorial, la supressió de la premsa independent hagi estat joc de poques taules; a Espanya es vol arribar a la mateixa submissió aprofitant-se hipòcritament dels recursos que la Constitució tolera. La futura llei de Premsa serà una mordassa permanent. No defensem la impostura, ni qualsevol dels excessos periodístics que nem lamentat tantes vegades: la nostra història de periodistes és el millor testimoni del concepte que tenim de la dignitat professional i del millor respecte que és degut a la veritat i a les persones, però ara no es tracta d'això, sinó de posar arterament tots els avantatges de la propaganda i de la difusió periodística en mans d'uns partits determinats.

Aquesta atzagaida de les dretes impulsada per la Ceda, un dia o altre els sortirà a la cara, i aquesta possibilitat acaba de fer més odiós el projecte de llei, perquè si ara seran elles les que se'n prevaldran per afavorir els seus interessos, demà els seus adversaris difícilment podran resistir la temptació de seguir el perniciós exemple que elles els hauran donat. Una llei d'aquesta mena ni pot dignificar ni corregir la premsa sinó que la desqualifica i la condemna a una dependència contra la qual ens girem com a liberals i democràtes i, sobretot, com a periodistes.»

ALIMENTS DIETETICS I DE REGIM

Casa Sorribas

ESTOMAC I INTESTINS
DIABETIS — ALBUMINURIA — INFANCIA — ETC.

Carrer Lúria, 62

(entre Consell de Cent i Aragó)

SALMERON, 122

La immigració obrera

El que en uns llocs és mesura de prudència, en altres és odiós separatisme

Diu «Euzkadi», referint-se al problema de la immigració obrera, el que segueix, que pot referir-se, també plenament, a Catalunya:

«Para los españolistas monárquicos de Bizkaya, por ejemplo, propugnar que se contenga aquí la inmigración obrera como medio racional de paliar la crisis de trabajo, es tanto como una manifestación de separatismo intolerable, ante la que hay que taparse los oídos o ponerlos a salvo por medio del espacio.

Pero, ¿qué es eso?—están chillando estos días esos monárquicos porque un diputado nacionalista ha señalado públicamente esa conveniencia—. He ahí una vitanda actitud separatista. ¿Adónde vamos a parar? ¿Qué va a ser de la famosa unidad de destinos si no se sale al paso de esa teoría?

Sin embargo, con el silencio de estos elementos, se está llevando a cabo esta misma medida en Guadalajara, en Albacete, en Sevilla y en otras muchas regiones de la tierra española.

Por aquellas tierras entienden que es preciso evitar a toda costa que vayan trabajadores de fuera a disputar el escaso trabajo a sus trabajadores. Es decir, según opinión de los españolistas excitables, se incurre por allí en una actividad netamente separatista también.»

Que no s'hi escarraci el collega bilbaí. No els ho farà entendre.

Les obres públiques

Tracta d'aquest tema l'editorial de El Matí *referint-se als anuncis d'obres importants de propera realització. Diu així:*

«Ja ha observat algú molt oportunament que aquelles èpoques en què la voluntat d'un sol home exerceix una eficàcia decisiva en la direcció dels afers públics —tant si això fa referència a tot el complex nacional com si únicament abasta el perímetre d'una ciutat— solen ésser unes èpoques la principal característica de les quals és l'escomesa de grans projectes d'obres públiques. D'això en trobarem bell testimoni, per exemple, a la Itàlia feixista i no en manquen pas en altres indrets on impera un règim més o menys declaradament autocràtic. No costaria gaire d'assenyalar algunes raons que poguessin semblar-nos suficients per a explicar aquest fenomen. Avui, però, únicament ens interessa enregistrar el fet i escriure quatre mots que s'hi refereixin.

Es innegable que, de realitzar obres públiques, sempre, sota un o altre aspecte, hom en pot propugnar bonament la conveniència. I més ara que hom pot posar per endavant la necessitat de donar feina al major nombre possible de treballador, havent-n'hi tants com dissortadament n'hi ha en vaga forçosa. El que cal tenir en compte, però, és que els plans d'obres públiques no poden ésser fruit d'una simple improvisació, per generós que sigui l'intent del qui improvisa, puix que és indispensable, en tot cas, que l'economista i el tècnic puguin estudiar tot el que calgui i facin arribar llurs assessoraments a qui pertoqui. L'obra que, en ella mateixa, per una o altra circumstància, pot ésser justament titllada d'antieconòmica, risca de motivar la creació, més aviat o més tard, d'un problema més difícil que no pas aquell que amb ella hom tractava de resoldre.

Naturalment que, a més de tal motiu d'ordre social, poden ésser altres raons d'índole diversa —higièniques, estètiques, etc.— les que suggereixin l'oportunitat de determinades obres públiques. Però, aquell que es decideixi a emprendre-les, no pot perdre de vista que li calen aquelles tres coses mateixes que Napoleó reputava com a indispensables per a fer la guerra; diner, diner i diner. Ja sabem prou —qui no ho sap!— que aquell que no posseeix tots els cabals que necessita, pot porvar de recórrer a l'endeutament. Però aquest recurs, quan no és per a atencions plenament justificades, raonablement inajornables, d'utilitat positiva i lògicament susceptibles de futur rendiment, sol deixar sempre un amargant regust. D'aquella fantàstica dansa de milions del temps de la Dictadura, el nostre Erari municipal en resultà fortament consentit. I els contribuents encara a hores d'ara en pateixen.»

¡LLIBRES!

AUTOGRAFS, DIBUIXOS, AQUAREL·LES

i el més important assortiment de GRAVATS de Barcelona

Exposició i venda a preus inversemblants a

METROPOLITANA

Llibreria vella i nova
Canuda, 31 (baixos Sala Mozart)

·EL TREBALL·

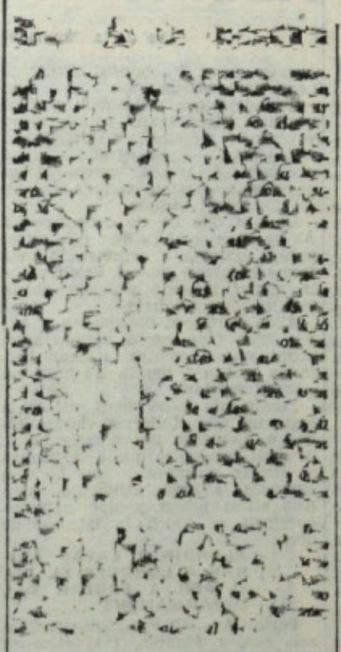

QUAN MANEN LES DRETES...

Hem rebut algunes cartes individuals i comunicats col·lectius denunciant els uns i protestant els altres, d'acomiadaments injustificats incompliment de pactes, etc., que certs establiments comercials posen en pràctica, tan bon punt han vist que les dretes tenien l'hegemonia en la direcció política del nostre país.

Volem fer esment de l'última carta rebuda. Es tracta d'una casa del carrer de Sant Pau, en la qual fa tres anys que va entrar un xicot com aprenent que, com els altres companys seus, veié defensats els seus magres interessos pel «Laudo» que referent a la dependència mercantil dictà el conseller de Treball. Seguidament, deixem, però, que parli el nostre comunicant:

«Con motivo — es tracta d'un treballador castellà i volem transcriure el seu pensament sense traduir les seves paraules—del «Laudo» para la dependencia mercantil, tuvo la gerencia que romper con la tradición de largas jornadas y reducidos salarios.

La casa en cuestión es católica en extremo y, desde luego, los que cumplían fielmente con la Iglesia gozaban y vuelven a gozar ahora del «amor paternal» de los amos. Pero yo que soy anticlerical y por tanto no seguía las normas del catolicismo, fuí perdiendo la confianza de los dueños. Ahora, al comenzar el año, me correspondía un aumento de sueldo hasta alcanzar los 50 duros; pues bien; aprovechando que el «Laudo» del Gobierno de Cataluña ha sido anulado por el ministerio del Trabajo, me han despedido. Al despedirme se me dijo: *«Ahora no hay Sindicato, ni leyes de la Generalidad y por tanto en mi casa hago lo que a mí me da la gana».*

Així obren i així parlen els catòlics, encara que hagin llegit les encícliques «Rerum Novarum», de Lleó XIII i «Quadragesimo anno», de Pius XI.

La política social, a Mèxic

Dies enrera donàvem compte de la celebració a Ciutat de Mèxic d'un Congrés Industrial amb col·laboració de diferents delegacions patronals i obreres. Clausurat el Congrés, el President de la República mexicana ha publicat un decret en el qual reconeix com a òrgan de l'Estat al Comité permanent nomenat a l'esmentat Congrés.

Aquest Comité tindrà les següents atribucions:

Vetllar per l'execució de les recomanacions acordades en el I Congrés Industrial i preparar els treballs per al II. Estudiar els projectes de lleis federals amb relació al treball. Actuar com a òrgan consultiu del Govern Federal en totes les qüestions referents a la legislació social ensems que exercir el control sobre l'aplicació de les resolucions i recomanacions adoptades a la Conferència Internacional del Treball.

El Comité serà consultat en tots els projectes de llei que, en matèria social, pensi elaborar el Govern de Mèxic.

Per últim, es disposa que el Comité exerceixi les funcions dels Consells Nacionals del Treball establerts a altres països.

Assemblea de l'Agrupació Professional de Periodistes

El passat diumenge es celebrà l'anunciada junta general ordinària de l'Agrupació Professional de Periodistes, a la qual assistiren un gran nombre d'associats.

Presidí l'acte el president de l'Agrupació senyor Lluís Aymamí Baudina, el qual declarà oberta la sessió a les onze.

Després de llegida l'acta de la sessió anterior, que fou aprovada, el secretari, senyor Marsal, donà lectura a la Memòria anual, en la qual es donà compte de la labor realitzada per la Junta Directiva de l'entitat i que fou aprovada per unanimitat.

A continuació el tresorer, senyor Rico, donà lectura a l'estat de comptes, que fou també aprovat.

Es procedí després a l'elecció de la meitat de la Junta Directiva que cessava, o siguin, els càrrecs de president, sots-secretari, comptador i tres vocals. Foren reelegits el president, senyor Aymamí; el comptador, senyor Permanyer, i els vocals senyors Vilà i Molins. Fou elegit per a sots-secretari el senyor J. Aymamí Serra, i per a tercer vocal el senyor Costa i Deu.

Després de discutir-se diversos assumptes d'interès general, s'aixecà la sessió per tal de celebrar-ne una altra immediatament, amb objecte de donar compte d'un projecte de modificació d'Estatuts, que fou aprovat per unanimitat.

A un quart de dues s'aixecà la sessió.

NOTICIARI

— Davant la informació apareguda als periòdics d'aquesta ciutat, relacionada amb una consulta dirigida pel Jurat Mixt d'Indústries de la Construcció al senyor delegat del ministeri de Treball a Catalunya, referent al pacte sotscrit amb data 14 d'agost del 1933, entre el Centre de Contractistes Generals d'Obres i Mestres Paletes de Barcelona i el Comitè de vaga del ram, aquest Centre es veu precisat a constatar públicament que l'esmentat pacte, la legítima validesa del qual es nega, fou autoritzat per l'aleshores governador civil de la comarca, per delegació expressa dels ministeris de Treball i de Governació, de la República, com pot comprovar-se documentalment, i pel testimoni de les autoritats que varen intervenir-hi, per les quals era inexcusable el coneixement de l'abast legal i social del pacte. Per tant, tan sols a un notari, desconeixedor de la realitat dels fets i del seu precís abast, podria obeir la declaració que en l'esmentada nota s'atribueix al senyor delegat del ministeri de Treball a Catalunya, que motiva l'aclaració que precedeix.

— La Germandat Art de Cuiners de Barcelona celebrarà eleccions per a la renovació parcial de Junta, els dies 29, 30 i 31 del corrent mes, a l'estatge social, carrer Primer de Maig, 2, pis primer, de quatre a sis de la tarda.

— El Front Únic de Treballadors Mercantils assabenta a tots els companys dels Rams a l'Engrós, Detall i Alimentació que ésser demà la data que s'han de fer efectius els augments corresponents als que compleixen els anys durant els mesos d'agost a desembre, tal com estipulen les Bases de Treball del Comerç a l'Engrós, així com els augments de deu pessetes als que ja cobrin el màxim de l'escala de sous, hem d'advertir a tots els treballadors mercantils del ram esmentat que exigeixin als seus patrons l'estricte compliment de la referida obligació.

Al propi temps també fem avinent als companys dels Rams de Detall i Alimentació que podem assegurar, de manera categòrica, que les Bases de Treball d'ambdós rams estan en vigor amb l'única excepció que ja remarcàvem a la nota publicada amb anterioritat, i que aquesta afirmació la féu personalment a una delegació del F. U. T. M. el delegat del ministeri del Treball a Catalunya, senyor Torrens. Per tant, igual recomanació que hem fet als treballadors de l'Engrós la fem extensiva als del Detall i Alimentació.

Recomanem, una vegada més, a tots els treballadors mercantils que es trobin amb algun conflicte amb el patró ho assabentin ràpidament a qualsevol de les entitats que integren el Front Únic de Treballadors Mercantils.

— La Junta de l'Associació de Funcionaris de la Generalitat de Catalunya, en la seva darrera reunió, acordà nomenar advocat d'ella, el lletrat senyor M. A. Marin, el qual està a la disposició dels seus socis tots els dies de set a nou de la nit.

XIFRES I ORDRE

OBRES D'UTILITAT SOCIAL I DESPESES MILITARS

El món no és pas una bassa d'oli; l'ordre no està gaire assegurat perquè hi ha, entre Europa i Amèrica, milions i milions de treballadors que, volent produir, no poden, pateixen fam ells i els seus familiars i són per això mateix causa constant de pertorbació.

Sembla que per als governans hauria d'ésser motiu principal de preocupació i d'estudi aquesta gran crisi de treball. Doncs al contrari; hom diria que el que més els preocupa és l'organització policíaca. En lloc de prevenir prefereixen reprimir; més s'estimen crear i engrandir l'òrgan repressiu que dotar i mantenir amo xifres elevades el treball que crea riqueses; ben al contrari de l'òrgan repressiu que és un cos paràsit i és una càrrega per a la societat. Un poble demostra ésser ric, pacífic i ordenat quan menys policies manté. Si tothom treballés i amb el treball cobrissin els treballadors les seves necessitats materials, i en l'ordre moral fossin respectats, i considerats socialment i políticament com al factor principal creador de la riquesa, que vol dir benestar, no hi hauria motiu de vagues ni lleis que les declaressin il·legals, car ara, amb vagues —i no manquen motius!— i lles noves que les reprimeixen, no pot aplanar-se el camí de l'ordre social.

Ara sí que podem aplicar-hi allò que primer es crea el conflicte i després elaboren l'òrgan per a reprimir-lo

Posem per exemple qualsevol país: Espanya, Itàlia o Austria; hi ha una llei en vigència que redueix —posem per cas— les hores de treball de 48 a 44 hores per setmanan, en una indústria determinada, sense que l'economia en surti perjudicada, tot i haver-hi milers de parats que cerquen ocupació i que amb una reducció d'hores de treball tenen possibilitat de trobar feina. Per pressions de la classe patronal i sense consultar els treballadors, que són els més —vivim o no en democràcia?— de cop i volta es decreta l'anul·lació de la setmana de 44 hores i es torna al règim de la de 48. Què passa? Hom no ho sap ben bé; però es pot endevinar: agitació entre els treballadors. Més això ja està previst en tots els països pels homes de dreta, per tal com dediquen superior atenció a les despeses policíaques i militars, que és l'òrgan de repressió, en relació a les obres d'utilitat social. Vegi el lector aquesta estadística:

FRANÇA (1934). — Obres socials, 5.024; Policia i milícia, 6.096.
DINAMARCA (1933-34). — Socials, 600; Policia i milícia, 134'04.
ITALIA (1932-33). — Socials, 2.364; Policia i milícia, 4.788.
AUSTRIA (1934). — Socials, 220; Policia i milícia, 422.
BULGARIA (1932-33). - Socials, 122; Policia i milícia, 188.
LITUANIA (1932). — Socials, 56; Policia i milícia, 92.
POLONIA (1933-34).—Socials, 1.062; Policia i milícia, 2.650.
PORTUGAL (1933-34).— Socials, 96; Policia i milícia, 211.
HONGRIA (1933-34). — Socials, 315; Policia i milícia, 471.
ROMANIA (1933-34). — Socials, 360; Policia i milícia, 607.
ESPANYA (1934). — Socials, 745; Policia i milícia, 963.

A la majoria d'aquests països es viu sota règim dictatorial. Com algú que Espanya està governada, per ara, en règim d'excepció, no resten altres països demòcrates en aquesta estadística que França i Dinamarca. En els nou restants, governats sota una dictadura de diferents tipus cadascuna d'elles, és veu ben clar com els dictadors cerquen la felicitat dels seus súbdits: amb policia.

I nosaltres, honradament, creiem que no és aquesta la millor manera de pacificació social.

La pau social mai no s'aconseguirà per la força, amb òrgans de repressió. Treball i consideració i respecte per a la classe treballadora. Heus aci un eixoma que mena indefectiblement a la pau social.

Diumenge comentàvem el projecte de llei, suara aprovat en un Consell de ministres, que fa referència a les Associacions, i manifestàrem la nostra absoluta disconformitat, no pel fet de trobar-nos enfront de la política que representa l'actual ministre del Treball, sinó perquè, honradament, creiem que no serà viable i, per tant, motivarà greus pertorbacions socials.

Entenem que un governant ha de legislar per a tots els ciutadans, però si hi ha d'haver preferències, en règim democràtic, han d'ésser per a la majoria; i en aquest cas la majoria són els treballadors, i el projecte de llei d'Associacions del Ministeri del Treball no va precisament a favor dels treballadors.

I és el que dèiem al començament: els que exerceixen comandament i senten dintre d'ells el pessigolleig del principi d'autoritat exacervat per l'església catòlica, no volen entendre res en mesures preventives; senten una debilitat per la repressió. I això porta la revolta: la Revolució francesa, la Revolució russa, el 14 d'abril i per últim la revolta asturiana.

Sembla un fet biològic que un home, en ocupar un lloc de comandament, i si és en facultats dictatorials encara més, es negui sistemàticament a la reflexió i rebutgi els consells. Aquests caràcters absoluts solen ésser, la història ens ho demostra, la guspira que encén la revolució.

MAS & ROCA
CAMISERS
GRANS REBAIXES EN ELS ARTICLES D'HIVERN

LA POLITICA

Reobertura. — Degudament autoritzat per l'autoritat, ha estat oberta la Secretaria del Partit d'Esquerra Nacional a Catalunya («Izquierda Republicana»), Passeig de Gràcia, 42, primer, tancada amb motiu dels esdeveniments de la nit del 6 d'octubre darrer.

Una protesta. — El senyor Lluís Prunés, darrer comissari de la Generalitat de Catalunya a Tarragona, i actualment detingut un fort d'aquella ciutat, ha tramès al senyor Francesc Marcet el següent telegrama:

«Protesto indignat pel vil atemptat de què has estat víctima, tot fent vots pel prompte guariment ferides, al crit de Visca la República! Ara més que mai. — Lluís Prunés.»

L'aniversari de la mort de Blasco Ibàñez. — Actuació Valencianista d'Esquerra de Barcelona ha cursat a València els següents telegrames: «El Pueblo — València. —En el setè aniversari pèrdua gloriós Blasco Ibàñez, Actuació Valencianista d'Esquerra comparteix dolor fills gran valencià. President, Mira. Secretari, Ríos.»

«Alcalde de València. — Amb motiu setè aniversari pèrdua gloriós Blasco Ibàñez, Actuació Valencianista d'Esquerra, s'associa al sentiment del País Valencià. Pel Consell Directiu, Mira, President. Ríos, Secretari.»

Nova Junta. — Actuació Valencianista d'Esquerra, en l'Assemblea que celebra el dia 27 de gener, al seu estatge social, nomenà, per unanimitat, la següent Junta Directiva: President, Mira; secretari, Ríos; vicepresident, Martí (E.); vicesecretari, Penalba; tresorer, Buades; comptador, Balaguer; bibliotecari, Serrano; vocals: Pérez (M.) Martí Martí, Rubio Gallart. L'esmentada Junta es posa a la disposició de tots els valencians residents a Catalunya i dels socis en general per a tot el que sigui en benefici del País Valencià.

GASOLINA
NEUMATICS
OLIS
ACCESSORIS

El millor servei a

Service Station, S. A.

Aragó, 270 i 272
i Passeig de Gràcia, 45
Telèfon 11550 i 11559

· LES LLETRES ·

POLITICA

PIRATES I CAVALLERS D'INDUSTRIA

El mal de les esquerres peninsulars ha estat la distribució excessiva de les seves propagandes. Es incalculable el nombre de vegades que la veu del poder s'ha descobert davant l'opinió durant els tres primers anys de República. No n'hi ha prou, però, amb dir la veritat; cal que sigui una veritat orientada. Si tot el que s'ha denunciat, fustigat, previngut, des del diari i des de la tribuna pública s'hagués canalitzat vers un home o vers una expressió concreta, el gruix de raó que hi havia a la base de totes les propagandes esquerristes hauria mantingut la reacció al límit que la reduí la República.

Lluny d'això, les esquerres s'acararen amb tots els enemics i com que aquests eren molts, per fulminants que fossin les propagandes, aquestes tocaven a molt poca cosa per factor. La generositat es produïa en sentit invers a l'eficàcia.

Al fons de tota aquesta pruïja explicatòria hi havia una bona fe escruixidora.

Les dretes, per contra, passats els curts moments de pànic del 14 d'abril, s'apressaren a dirigir tots els seus atacs a una forma determinada, a un home. La monarquia caigué perquè s'arribà a fer de l'exrei un símbol de tots els mals existents. La vida és una cosa complexa i per fer-la assequible cal admetre-la com un producte d'associacions arrelades a un pensament o a un fet concretes. En això intuïren l'esperit simplista de les masses i l'elemental mecànica de les baixes passions que les fan reaccionar.

Unificaren les propagandes. ¿No es tractava de socavar les esquerres? Doncs calia trobar el punt de posteniment per aplicar la palanca. Aquest punt fonamental era Azaña. Al costat hi havia els socialistes. Entre ambdós, totes les esquerres espanyoles.

El pla no podia ésser més ben trobat. La campanya sortia des del púlpit, des de la premsa, des de la tribuna pública. Tots aquests rierols posaven les seves aigües al gran riu de la condemna, el qual es buidava sense parar damunt la figura d'Azaña, damunt els socialistes, damunt les esquerres, damunt tots plegats perquè en anomenar una d'aquestes expressions s'entenien totes plegades. L'esperit de síntesi en la canalització de la propaganda de les dretes arribà, en aquest sentit, al màxim.

Al fons hi havia algú que animava tota aquesta allau que passava els dies augmentant el seu volum amenaçador. Un embalum d'aquesta naturalesa no es mou fàcilment ni «gratuitament». ¿Quin interès devia tenir aquest ésser per animar i sostenir tot un exèrcit destinat a produir l'esfondrament de les esquerres? ¿I quins eren els límits dels seus escrúpols que no es detuvaven davant cap mitjà per infamant que pogués ésser el seu empleu?

Des de certa premsa començaren les insinuacions i els equívocs sobre la vida privada dels homes de la República, sobre pretesos negocis, sobre profits derivats dels llocs de govern. En pocs mesos el truc arribà a donar el seu resultat. Mai cap home de cap situació política no s'ha vist voltat d'una atmosfera tan espessa com la creada entorn de les esquerres durant els primers tres anys de República.

Amb quines finalitats tot això? ¿Amb quins fons de retribució per nodrir tots els professionals de la calúmnia? ¿D'on venia i qui era aquest personatge misteriós que tan violent es mostrava en l'atac i tan magnànim en la recompensa?

Aquest és el valor del llibre de J. Benavides «El último pirata del Mediterráneo». Ens expliquem que hagi sofert i sofreixi tantes vicissituds. Del fons de les seves pàgines surt perfilada aquesta silueta audaç vorejada dels seus collaboradors. Quina tropa! Fa assistir el lector a escenes d'un patètic que unes vegades combla d'estupefacció i altres fa enrogir de vergonya el glaç.

Els tripijocs d'aquests personatges constitueixen una de les mostres més típiques de la picaresca política espanyola. Barcelona en té una experiència dolorosa dels reflexos político-administratius d'alguns dels collaboradors més directes del misteriós personatge. La llista de disbauxes municipals que Benavides apunta en el seu llibre podran sorprendre arreu de la península; a Catalunya, i especialment a Barcelona, de tan conegudes, fan empallidir de fàstic.

L'ètica d'aquests actors que establiren llaços de coneixença en els negocis tèrbols i que els han anat consolidant en el camí de la política, pren un drinc de veritat escruixidora d'un cap de llibre a l'altre. Benavides no hi plany detalls i, sovint, documents.

La moral personal de cada una de les figures que descriu, neix, més que de les pinzellades hàbils de l'autor, de la categoria dels fets en què intervenen. Aquests són variats i abundosos. Des de la simple i vulgar estafa a la complicada especulació governamental. Tot hi cap en el curs dels esdeveniments que han fet d'aquests homes unes rellevants figures actuals. Les finances i la política es troben sovint en la història dels països. ¡Quina coincidència més edifcant la que han establert aquests homes en la història del nostre país!

¿Era tot això el que volia bandejar la República? ¿Aquest concepte picaresc del servei dels interessos estatals? ¿I havien de consentir-ho galanament els homes que n'havien fet escola, que se'n servien i se'n nodrien?

El personatge misteriós, sobretot, en sofria més que ningú. La República sabia la procedència dels seus fabulosos negocis i havia decidit acabar amb els fraus.

Carner, essent ministre de Finances, havia dit sentenciosament: «O la República el sotmet o ell sotmetrà la República».

El repte era clar. Què fer, doncs? Els collaboradors eren al lloc de sempre. Vells amics, no trigarien a entendre's. Uns mateixos interessos els inspiraven. Ells, habituats a tantes empreses, ¿com no havien d'intentar aquella? ¡Amorrar les esquerres! Heus ací el crit de guerra. A l'horitzó hi havia tots els descontents que la República havia reduït: cacics, monàrquics, jesuïtes, malcontents de la reforma militar d'Azaña...

Entretant, la generositat de les esquerres ho volia abastar tot, es planyia de les resistències, fulminava anatemes verbals contra els mals, contra tots els mals que no es resignaven a morir i que tornaven a sorgir insuflats pels misteriosos recursos que algú anava distribuint en l'ombra.

¿No el veieu el punt per aplicar la palanca? Feren viable una llibertat perquè l'altre pogués aplicar impunement la seva.

La resta, tots la sabem; millor dit: tots en patim. Quan Benavides escrivi el seu llibre només existia el perill. La seva veu era important perquè posava a primer terme la figura que hauria pogut canalitzar el sentit condemnatori dels mals existents.

Totjust aparegut al mercat, uns fets es tiraren al damunt amb una contundència que encara dura.

No hi arribaren a temps. Un altre dia serà.

R.

«EL FINAL DE LAS CONSTITUYENTES (Documentos políticos), pel diputat a les Constituents senyor J. Ballester Gozalvo. Madrid.

Una recopilació ordenada, serena i alliçonant de fets, entorn de la dissolució de les primeres Corts, del màxim interès en aquests moments. L'autor explica el seu objectiu en el curtíssim pròleg del seu llibre:

«El día nueve de octubre de este año 1934 se ha cumplido el primer aniversario de la disolución de las

BALLESTER GOZALVO

Cortes Constituyentes de la Segunda República Española, por tantos motivos gloriosas, y por tantos también inolvidables. Su vida fué breve, pero, en su breveded, fecundísimas. Elegidas para realizar en nuestro país una revolución legal, fueron disueltas cuando la revolución prometida iba realizándose.

Los episodios finales de su vida son tan interesantes, abren tan vastos horizontes a la posible explicación de cuantos después han acontecido, que bien merecen ser destacados y que se les conserve como documento político inapreciable. No otro es el propósito de quien, testigo presencial de muchos de ellos, recaba la responsabilidad de hacer una recopilación ordenada de hechos y documentos.

Ellos constituyen este libro que recoge los últimos momentos de la vida de aquellas Cortes tan prematura como impremeditadamente disueltas con grave quebranto para el régimen republicano español y para la revolución que impulsó la caída de la monarquía.»

Amb una crònica més extensa caldrà tornar sobre el tema, en primer pla d'actualitat, que planteja l'obra de José Ballester Gozalvo.

ECOS

El gran artista Apelles Mestres és la bondat personificada. Res no el diverteix tant com recordar anècdotes de la seva llarga vida, on la gent rústica, o senzillament enze, l'ha fet objecte d'irreverències involuntàries.

—Un dia — conta l'eximi poeta i dibuixant — va venir-me a saludar una comissió de jovenets de fora de Barcelona. Em varen explicar que redactaven una revisteta literària i venien a demanar-me que els fes un treball. Jo vaig agrair molt la deferència, però els vaig objectar que les meves moltes ocupacions potser em privarien de complaure'ls.

I el qui capitanejava el grup, amb la millor bona fe, va dir-me:

—Oh! No cal que s'hi amoini gaire. Envii'ns qualsevol rucada.

El venerable Apelles Mestres encara riu de bona gana quan ho conta.

• • •

Es rumoreja, i per la nostra banda sabem que és cert, que dos eminents literats de llengua catalana enllesteixen, actualment, una novella en collaboració. Es tracta d'una autèntica narració d'aventures, però els seus personatges són de carn i ossos i els seus episodis perfectament reals.

La nota curiosa d'aquesta collaboració és que consisteix en el treball mancomunat d'un escriptor i una escriptora, els quals no són matrimoni, ni promesos, sinó que els uneix un parentiu més estret. Són pare i filla. El pare és un conseqüent caçador i fumador de pipa. La filla ha residit llargament a molts milers de quilòmetres de Barcelona.

Creiem que el qui no endevinarà els seus noms serà perquè no voldrà.

NOTICIARI

— L'Ateneu Polytechnicum fa avinent als inscrits en el curset d'«Introducció a les literatures orientals» a càrrec del conegut literat senyor C. A. Jordana, que per indisposició d'aquest no començarà a donar-se fins el dia 5 de febrer, en lloc del dia 30 d'aquest mes, com en principi s'havia anunciat.

A la secretaria, Alt de Sant Pere, 27, principal, continua oberta la inscripció.

CLINICA MENTAL
(Torre de Camodera)
A LLORET DE MAR GIRONA - TELEFON, 10
Per a l'assistencia dels malalts nerviosos, mentals toxicòmans d'ambdós sexes
Metge Director Assistent: Doctor Bernat Carreras

La senyoreta Carme Aiguader, operada

A la Clínica del doctor Corachan ha estat operada d'urgència a causa d'un atac d'apendicitis la senyoreta Carme M.ª Aiguader, filla del nostre amic Jaume Aiguader.

L'estat de la malalta, després d'efectuada la intervenció quirúrgica, és satisfactori. Li desitgem un ràpid i total restabliment.

INFORMACIO DE L'ESTRANGER

Anades i vingudes de diplomàtics

(Ve de la pàgina 8)

sotmesa a un tractament denigrant per a la seva sobirania.

Considera que seria molt perillós que les altres grans potències no volguessin atendre els desigs del Reich. També troba paradògic el fet que una Alemanya, completament desarmada, es trobi voltada de països fortament armats.

Declara que ha de concedir-se a Alemanya el mateix dret dels altres països sobirans, i expressa la seva ferma convicció que el Reich no té la menor intenció d'abusar de la seva igualtat de drets.

Allen Surtwood diu que en el cas que França no pogués arribar a un acord amb Alemanya la Gran Bretanya podria i hauria d'exercir un paper important.

Finalment, acaba dient que té la seguretat que el darrer viatge d'Aden a Alemanya no va ésser inútil, ni molt menys, ja que a Alemanya va deixar la impressió que Londres exerciria la seva influència prop dels altres països perquè sigui reconeguda al Reich la igualtat de drets.

FLANDIN I LAVAL ANIRAN A LONDRES EL DIA 31 PER A PARLAR DEL DESARMAMENT

París, 28. — El President del Consell, senyor Flandin, i el ministre de Negocis Estrangers, senyor Laval, sortiran amb direcció a Londres el dia 31 de l'actual mes, al migdia.

Una nota oficiosa declara que les entrevistes que celebrin a Londres tractaran arran dels grans problemes internacionals, entre ells, el desarmament, que actualment sembla que es la major preocupació del Gavinet britànic.

A LONDRES GUARDEN GRAN RESERVA

Londres, 28. — La premsa de Londres es dedica a comentar el proper viatge de Flandin i Laval en aquesta capital i posa de relleu la reserva que sobre el particular es manté a París.

Diu un periòdic del matí que els dirigents de la política francesa ha de modificar alguna cosa en el seu pla respecte Alemanya i apropar-se al projecte britànic denunciat per Simons de la Cambra dels Comuns, el dia 30 del passat novembre.

GOERING VA ARRIBAR DIUMENGE A VARSOVIA

Varsòvia, 28. — El passat diumenge, a la matinada, arribà a Varsòvia el president del Consell de Prússia, general Goerin, el qual anava acompanyat del ministre de Polònia a Berlín, senyor Lipski, del cap de la secció forestal del Ministeri alemany d'Agricultura, Von Kendel i d'altres personalitats alemanyes.

Goering va romandre a Varsòvia fins a mitja tarda del diumenge. S'entrevistà successivament, encara que amb caràcter privat, amb el president de la República, el mariscal Pilsudski i amb el ministre d'Afers Estrangers, coronel Beck.

En envesprir, Goering sortí cap als famosos boscos de Bialoweza, on es portarà a cap la cacera que ha promogut comentaris en tota la Premsa mundial.

I AHIR VA COMENÇAR LA CACERA

Varsòvia, 28. — Aquesta matinada ha començat, als boscos de Bialoweza, la històrica cacera, en la qual pren part el ministre de la Guerra d'Alemanya, general Goering. Aquest bosc és el més gran d'Europa. S'extén damunt una superfície de 2.500 quilòmetres quadrats. Està situat a 200 quilòmetres a l'Est de Varsòvia, a la regió en la qual es divideixen les aigües entre el Vistula i el Dnieper. Al bell mig del bosc hi ha una vasta zona, en la qual es conserven, amb tota cura, nombrosos exemplars del «Bisó d'Europa», desaparegut fa molts segles del Vell Continent. Goering i els seus companys de cacera atacarant, amb preferència, el linx i el senglar, però no el bisó, la reproducció del qual s'està protegint.

COMENTARIS DE LA PREMSA POLONESA

Varsòvia, 28. — Amb motiu del primer aniversari de la signatura del tractat germano-polonès, l'òrgan governamental «Kurger Polski» publica un article, en el qual exposa l'estat actual de les relacions entre amdós països, i declara que encara és massa aviat per a parlar del valor definitiu de l'esmentat tractat, però que sí pot afirmar-se que fou lògica la intenció de purificar la insoportable atmosfera que existia entre ambdós països abans de la signatura del Tractat».

L'esmentat periòdic remarca que simultàniament amb la collaboració política ha començat un viu intercanvi cultural d'Alemanya i Polònia.

L'article alludit acaba dient que fins i tot l'esperit més pessimiste s'ha de convencer de la importància de la reconciliació germano-polonesa, aconseguida amb l'esmentat tractat, les conseqüències favorables del qual han estat posades de manifest en el panorama internacional.

LA PREMSA FRANCESA VEU AMB MOLT MALS ULLS QUE GOERING CACI A POLONIA

París, 28. — La Premsa francesa, en comentar el viatge de Goering a Polònia i les entrevistes que s'assegura que va celebrar ahir, diumenge, amb el president de la República polonesa, el mariscal Pilsudski i el coronel Beck, no oculta el seu malhumor i no dubta que la cacera als boscos de Bialoweza té, sens dubte, transcendència política.

No hi ha cap dubte, segons la premsa francesa, que Alemanya i Polònia estrenyeran encara més la seva amistat, que la portaran, possiblement al terreny militar.

Missatges de l'agència Havas rebuts a París diuen que ahir, diumenge, a Varsòvia, el ministre d'Afers Estrangers de Polònia, coronel Beck, oferí un banquet al general Goering, i que a aquest acte assistiren personalitats polítiques i militars poloneses i alemanyes.

EL DIA PRIMER DE FEBRER BECK FARA UN DISCURS A LA CAMBRA, EN EL TRANSCURS DEL QUAL PARLAR DE POLITICA EXTERIOR

Varsòvia, 28. — Per al primer de febrer ha estat convocat el Comitè d'Afers Exteriors de la Cambra. En el transcurs de la sessió, el ministre d'Afers Estrangers, coronel Beck, exposarà la política exterior de Polònia. Serà la primera vegada, des de fa 13 mesos, que el ministre pronunciarà un discurs polític en públic.

UNA REVOLUCIO, A L'URUGUAI

OFICIALMENT, NEGUEN QUE N'HI HAGI

Montevideo, 28. — Ahir es va témer que estallés un moviment subversiu. Va néixer el rumor de la noticia — confirmada — d'haver practicat nombroses detencions. Després es va saber per una nota oficial que els detinguts eren elements de l'oposició, però es negà que hi hagués plantejat un moviment revolucionari. De totes formes es comprova que s'ha reforçat notablement el servei de vigilància.

El President de la República, senyor Terra, ha retornat a Montevideo.

PERO, PER ALTRES CONDUCTES, HOM SAP DETALLS DE LA SUBLEVACIO

Montevideo, 28. — En contra dels desmentiments oficials publicats durant el dissabte i el matí del diumenge, l'anunciada revolució ha esclatat, encara que per ara es manifesta en forma d'aixecaments isolats.

Immediatament s'ha posat en funcions una rigorosa censura, però no obstant la qual, es van coneixent alguns detalls del moviment.

El cap rebel, Perdomo, s'ha aixecat en armes amb 200 homes i s'ha llançat al camp després d'haver pres diversos penyores.

A Cerro Largo s'ha sublevat Basili Muñoz que ha creuat la frontera amb un miler d'homes regularment armats.

Totes les carreteres que comuniquen amb Montevideo es troben preses per l'exèrcit.

A la capital les precaucions són enormes, però fins ara el Govern apareix com a amo absolut de la situació.

Als centres informatius estrangers es considera que el moviment està virtualment fracassat.

S'ha sabut que de no haver retornat precipitadament a la capital degut a confidències adictes, el President Terra hauria caigut presoner dels rebels.

La guerra del Chaco

DECLARACIONS DEL MINISTRE DE LA GUERRA

Santiago de Xile, 28. — Ha arribat le ministre de la Guerra de Bolívia, senyor Zalles. Ha declarat que la mobilització general decretada al seu país permetrà disposar de 60.000 combatents més. Ha afegit que la guerra del Chaco no pot tenir altra solució que la de l'arbitratge i ha tingut paraules de gran elogi per a la tasca de la Societat de Nacions que ha qualificat de profundament esperançadora.

Vasconcellos volia provocar una revolució a Mèxic

Ciutat de Mèxic, 28. — Un comunicat oficial dóna compte d'haver estat detingut set conspiradors, en dels quals se'ls ha trobat importants documents que demostren l'existència d'un gran moviment subversiu, dirigit pels ex-candidats a la Presidència de la República, Vasconcellos i Villarreal. El complot tenia per objecte fomentar una revolució general a tot el país.

El Govern anuncia que tota temptativa de subversió serà sufocada enèrgicament.

Un terratrèmol a la Georgia

NO SE SAP L'ABAST QUE HA TINGUT

Moscou, 28. — A la regió de Tiflis (Geòrgia) s'ha deixat sentir el diumenge forts trontolls de terra. Encara no es tenen detalls concrets, però s'admet oficialment que hi ha nombroses víctimes i que les pèrdues materials ocasionades pel terratrèmol són molt quantioses.

«El Debate», a desgrat de la seva admiració pel feixisme nazi, ha hagut de deixar de tenir corresponsal a Alemanya

Berlín, 28. — S'ha sabut que, després de l'expulsió del seu corresponsal a Berlín, senyor Antoni Bermúdez Cañete, el periòdic de Madrid «El Debate» deixarà de tenir representació a Alemanya, perquè considera que l'expulsió del seu actual corresponsal és improcedent i per tant no té perquè substituir-lo.

El general Jiro Minami, governador de Kouang-Toung i ambaixador del Japó al Manxukuo

MUSSOLINI JA PREPARA UN RAID D'AVIACIO RESSEGUINT ELS CONFINS DE L'ANTIC IMPERI ROMA

Roma, 28. — L'aviació italiana prepara un nou raid collectiu del gènere dels efectuats a l'Orient, Amèrica del Sud i Amèrica del Nord. El nou raid s'efectuarà sobre un recorregut de 14.000 quilòmetres que són els que dilimitaven en l'antiguitat a l'Imperi Romà. Per a la preparació d'aquest raid han estat precisos detinguts estudis històrics i s'ha decidit que es porti a cap l'any 1937 amb ocasió del segon milienari de l'emperador August.

Prendran part en aquest vol cinquanta aeroplans i el recorregut serà probablement el següent: Roma, Aquilija, Chartres, Mavuncia, Ruan, Dax, Braga (Portugal), Còrdova (Espanya), Cartago (Tunis), Tripoli, Bengazhy, Momfis (Egipte), Tebas, Gaza, Alepo, Constantinoble, Salònica, Pàdua i Roma.

EL FILL DE ROOSEVELT PREPARA UN GRAN RAID D'AVIACIO

Washington, 28. — Sota els auspicis del fill del President Roosevelt, un grup d'aviadors prepara un raid de 20.000 milles a través de tot el continent americà.

El gigantesc raid s'iniciarà a Nova York. Els aviadors seguiran el recorregut de Janeiro, Montevideo, Buenos Aires, Santiago de Xile, Lima, Amèrica Central, Mèxic, Califòrnia, Vancouver, Colòmbia Britànica i travessant tot l'espai entre la costa canadenca del Pacífic i la de l'Atlàntic, tornaran al punt de sortida (Nova York).

El vol s'iniciarà en octbure de l'any actual i es trobarà dotat amb importants premis.

ACORD COMERCIAL ITALO-BRASILER

Buenos Aires, 28. — D'un moment a l'altre va a signar-se en aquesta capital un important Tractat de Comerç entre Itàlia i el Brasil. Ambdós països quedaran altament beneficiats. Els cafès brasilenys trobaran una bona acollida a Itàlia a canvi d'adquisició de maquinària grossa, automòbils i altres productes de la indústria italiana. També l'oli vegetal italià es beneficiarà per a la seva entrada al Brasil.

El tractar el signaran el Canceller brasileny Maceda Soares i l'ambaixador d'Itàlia, senyor Cantaluppo.

NOUS JACIMENTS DE PETROLI A L'ARGENTINA

Buenos Aires, 28. — De Jujuy comuniquen que a 1.595 metres de fondària ha estat trobada una vena de petroli, a Saladilla de la Bera (Departament da Santa Bàrbara). S'assegura que la producció del pou é scoplosa i d'excellent qualitat.

EL PARTIT SOCIALISTA SUIS CONTRA ELS CREDITS DE GUERRA

Berna, 28. — El Congrés del Partit Socialista Suís, reunit a Lucerna, ha acordat per 362 vots contra 294 reconèixer la necessitat de la defensa nacional amb la reserva d'oposar-se a la concessió de crèdits militars per a finalitats oposades a la defensa democràtica.

MALA COLLITA DE BLAT A L'ARGENTINA

Buenos Aires, 28. — El ministre d'Agricultura ha publicat un informe en el qual declara que l'estat actual de les collites de blat i lli és deficient. En canvi s'espera una satisfactòria collita de moresc.

ELS ALUMNES DE L'ESCOLA NORMAL DE GUAYAQUIL ASSETJATS PER LA POLICIA

Guayaquil, 28. — Els alumnes de l'Escola Normal s'han declirat en vaga. Exigeien que siguin destituïts tots els seus professors. Els escolars s'han fet amos de l'edifici de l'Escola Normal, armats de revòlvers, i han declarat que no abandonaran el seu domini mentre no s'accedeixi a la seva demanda.

La Policia ha assetjat els estudiants amb l'esperança que aquests es rendissin per la fam, però ha hagut de renunciar a aquest pla, perquè els estudiants han empresonat els seus professors.

EFECTES DEL TEMPORAL A ANGLATERRA

Londres, 28. — El vaixell suec «Hjorthlom», en entrar al port de Swansea ha topat amb el paquebat britànic «Clan Mac Dougall». El primer ha sofert grans avaries i, de moment, ha quedat interrompuda l'entrada a l'esmentat port.

El fort temporal que regna ha llançat contra la costa el veler anglès «Emma Seagan», la tripulació del qual ha pogut ésser salvada per un remolcador.

EL LINGOT HA CAIGUT DEL AVIO A CAUSA DEL MAL TEMPS

Londres, 28. — La policia ha inspeccionat curosament l'avió de la línia París - Londres del qual desaparegué ahir un lingot d'or valorat en 1.700.000 francs i ha pogut comprovar que no es tracta d'un robatori. Durant la travessia del canal de la Mànega l'aparell suportà forta tempesta i entrà en perill el carregament. El lingot d'or de 100 quilos de pes obri un forat al fràgil sòl de l'avió i potser caigué al mar o a terra ferma.

Davant aquesta contestació de la policia s'ha ordenat que es practiquin recerques a tots els territoris de França i Anglaterra que sobrevolà l'esmentat aparell, per si el lingot d'or caigué sobre terra ferma.

UN DELS DETINGUTS A MARSELLA ES UN DESEQUILIBRAT MENTAL

Marsella, 28. — L'advocat defensor del separatista croata Kraijmich «Malny» detingut per trobar-se complicat en la tragèdia de Marsella que costà la vida al rei Alexandre, de Iugoslàvia i al senyor Barthou, ha sollicitat que el seu defensat sigui examinat pels alienistes per trobar-se convençut que pateix desequilibri mental. S'accedí a la petició de l'advocat i els metges forenses han reconegut que, en efecte, el detingut és un desequilibrat mental.

DURANT EL VIATGE D'UN AVIO CORREU, DESAPAREIX UN LINGOT D'OR

Londres, 28. — D'un avió de transport desaparegué ahir diumenge, un lingot d'or d'un valor de 20.000 lliures esterlines. L'avió presta servei a la línia Londres-París-Londres. El misteri de la seva desaparició no ha pogut ésser aclarit i han fracassat totes les recerques per a recuperar el preciós paquet. La desaparició del lingot suposa una pèrdua per a la Casa Asseguradora que perceb una prima molt reduïda pel transport d'or. Es la primera vegada que no arriba al seu destí un paquet d'aquesta naturalesa enviat per avió.

LA BRUIXA DE L'ARSENIC ES LA SENYORA NADI A LA QUAL ACUSEN D'HAVER MORT CINC PERSONES

Budapest, 28. — Davant el Tribunal de Cikomo ha comparegut la senyora Nadi, coneguda amb el sobrenom de «Bruixa de l'arsènic», acusada d'haver aconsellat a 7 dones i dos homes que emmetzinessin amb arsènic els seus amics. En una exhumació de 16 cadàvers s'ha comprovat que 12 eren de persones mortes per emmetzinament. Sembla comprovat per altra part que la senyora Nadi administrà personalment verí a altres 5 persones, entre aquestes al seu nét al qual li donà mort d'aquesta manera tota vegada que plorava molt i la molestava amb freqüència.

La processada compta 72 anys d'edat i ha confessat cínicament davant el jutge que en efecte «havia exercit la professió de subministrament d'arsènic.» Hom creu que serà condemnada a mort i els altres acusats seran sentenciats a molts anys de presó.

En l'acte del judici es trobaven diversos operadors de cinema i corresponsals gràfics.

En confessar l'emmetzinadora els seus delictes el públic intentà linxar-la. Intervingueren els gendarmes que expulsaren de la Sala nombrosos espectadors.

SOTA L'ESTAT DE GUERRA

DETENCIO A BADALONA

A Badalona fou detingut un individu anomenat Josep Pastor Huertas, de quaranta-dos anys, natural de La Esparraguera (Múrcia), que hom suposa que està complicat en els darrers robatoris a mà armada comesos en aquesta ciutat.

En un escorcoll practicat a la barraca on vivia, fou trobat un llibre titulat «Memorias de un jefe de pistoleros».

Dit individu prengué part en un atracament comès el dia 25 de setembre del 1926 i en un altre, a un cobrador de la casa Torras, al qual produí lesions de pronòstic reservat i li robà 300 pessetes. El mes de juny del 1933 fou detingut en un cafè, en reunió clandestina, i li fou ocupada una pistola, i el novembre del 1933 fou també detingut i se li ocupà un revòlver i substàncies explosives per a la fabricació de bombes.

El detingut ha quedat a disposició del Jutjat.

ES DEMANEN DOS ANYS DE PRESO PER TINENÇA IL·LICITA D'ARMES

El dia 1 de febrer, a les 10 del matí i a la secció IV, Tribunal d'Urgència de l'Audiència, es veurà la vista de la causa seguida contra els veïns de Rubí, Aguilera-Rius i Juncà, als quals acusa el fiscal de tinença il·lícita d'armes i per als quals demana dos anys de presó.

El Tribunal el formaran els senyors Julià Rodríguez Contreras i Jovino Fernández Peña i Gómez.

UNA DETENCIO

Complint ordres d'un Jutjat d'instrucció, la policia procedí a la detenció d'Adrià Rey Sancho, i en practicar un escorcoll al seu domicili, fou trobada una pistola marca «F. 1.», calibre 7'65, amb dos carregadors. El detingut i la pistola trobada foren posats a disposició del Jutjat.

MOVIMENT DE CAUSES

L'autoritat militar s'ha inhibit a favor de la jurisdicció ordinària de la causa seguida contra Víctor Malane i altres per talla abusiva d'arbres a favor del Jutjat d'Instrucció de Manresa, s'han inhibit de la causa contra Josep Planes.

Han estat sobresegudes les causes contra Josep Fonts i altre, Eduard Domènech, Sebastià Teixidó, Joaquim Vila i Julià Gabaldà i altres.

Ha estat autoritzat vist i fall en consell de guerra contra Joan López, Josep Picanyol, Nemesio Porques i Antoni Multó.

Les causes 581, 1.010, 35, 511, 77 i 1.065 han estat arxivades.

CONSEQUENCIES D'UN ESCORCOLL

Ha estat posat a disposició de l'autoritat militar Valentí Argiles Alsina, amo d'un taller de mecànica del Torrent Vidalet, perquè en un escorcoll fet per la policia li fou trobada una pistola, una bandera amb l'estrella solitària, quatre carnets d'«Estat Català» i un ganivet.

ABSOLUCIO

Ahir al matí, a Dependències militars, tingué lloc un consell de guerra contra Antoni Gergi Oliver, perquè en un escorcoll verificat al seu domicili del carrer Juvany, a Horta, li fou trobada una pistola per a l'ús de la qual no tenia llicència.

El fiscal, en les seves conclusions, sollicità sis mesos i un dia de presó i el defensor digué que la pistola havia estat trobada i així ho comunicà als seus amics, d'on sortí, segurament, la denúncia. A més, el processat tenia quinze dies per a lliurar-la, com era el seu propòsit.

El Tribunal, en vista de les paraules del defensor, absolgué el processat.

DETENCIO D'UNS INDIVIDUS ALS QUALS SE SUPOSA ATRACADORS

Un dels autos de la policia que efectua vigilància pels carrers de la capital, sembla que fa dies que notà quelcom de sospitós en un cotxe particular. Tot seguit es posaren els agents a l'aguait i esbrinaren que tancaven el cotxe al garatge «Olympia». Fou muntat un servei especial i ahir, pel que es veu, s'intentava donar un cop.

Dos autos, disposats a l'efecte seguiren tot ahir l'esmentat cotxe i sembla que els ocupants s'adonaren que la policia els seguia. Aleshores els agents els voltaren i procediren a la detenció dels tres ocupants.

Portats a la Prefectura, resultaren ésser Feliu Pérez de la Zàrraga, de 24 anys d'edat, boxador, natural de Vitòria, Víctor Ambrosio Gómez Goisi, de 32 anys, de Santander, i el xofer que conduïa l'automòbil, anomenat Ramon Díaz Llano.

Els foren ocupades dues pistoles del calibre 7'65 i 9, un revòlver «Smith», cinc carregadors, una caixeta de cartutxos sencers i cinc càpsules per a revòlver.

Fetes les esbrinacions oportunes, s'ha vingut a coneixement que ahir al matí intentaven fer un atracament a un Banc d'aquesta capital, però sembla que l'ocasió no es presentà favorable.

El cotxe ocupat és un «Oakland», número 19.203, que havia estat comprat fa pocs dies. Moments abans d'ésser detinguts llençaren una gabardinada, dintre la qual, embolicades, hi havia dues plaques falses del número 20.121, que duien per tal de canviar la numeració quan ho creguessin convenient.

La policia fa gestions per tal de saber a qui fou comprat el cotxe i cerca dades per si hi hagués algun altre individu complicat amb els atracadors detinguts.

A SOLSONA, A INSTRUIR DILIGENCIES

El comandant senyor Bibiano, ahir sortí cap a Solsona per tal d'instruir allí unes diligències relacionades amb els fets ocorreguts en aquella localitat.

L'ESTAT D'UNES CAUSES

L'Auditor, senyor Ferrer, en rebre els periodistes, els digué que havia autoritat la vista i veredicte de les causes que es segueixen contra Manuel Conesa, Manuel Farràs Baró, Lluís Solà, Enric Pla i Comas Jané.

A PLENARI

Ha passat a plenari la causa contra Antoni Usando, del poble de Verdú.

CAUSA SOBRESEGUDA

Ha estat sobreseguda la causa de Manuel Cros.

A FAVOR DE LA JURISDICCIO ORDINARIA

L'autoritat militar s'ha inhibit a favor de la jurisdicció ordinària en la causa que es segueix contra Conrat Vidal Sanz.

SENTENCIA APROVADA

L'Auditor ha donat l'aprovació a la sentència recalguda contra Carles Dalés.

CAUSA ARXIVADA

Per estar enllestida, ha estat arxivada la causa número 689.

DETENCIO D'UN PROFESSIONAL DEL ROBATORI

Un guàrdia de seguretat, en passar ahir pel carrer de Sant Olaguer, va veure un individu que portava un sac a les espatlles. Com que li infongué sospites, s'apropà a ell i el féu entrar a dins d'una escala. El desconegut oposà certa resistència a deixar-se escorcollar, per la qual cosa el guàrdia féu ús del xiulet i acudiren tot seguit els agents Cañameras i Sancho, de la Brigada Criminal.

Portat a Prefectura, resultà ésser Josep Antón Teresa, conegut com a «espasista», el qual ha complert diverses condemnes En el sac hi portava una peça de cansalada, un pernil, deu botifarres i altres embotits. A més, en una de les butxaques, li foren trobades algunes joies de poc valor. La policia fa esbrinaments per tal de saber d'on ho havia furtat.

MES DETENCIONS

Han estat detingudes tres dones per estar reclamades pel jutjat número 6 com a presumptes autores d'un robatori comès el dia 19 al domicili de Sebastià Sau Soler, del carrer d'Escudillers, 20, 1er. 1a.

A PLENARI

El jutg esenyor Peñalver ha fet unes diligències per a passar a plenari les causes següents: la de l'Administració de Correus, la de Josep Ramos, la del Director de Tramvies, senyor Veiga, i la d'uns obrers de la casa «Ford», per coaccions.

LA CAUSA DE SANT PERE DE RIBES, A DISPOSICIO DELS ADVOCATS

Al despatx del senyor Peñalver té a la disposició dels advocats que els interessi la causa de Sant Pere de Ribes per la mort del propietari senyor Bruguera.

En l'esmentada causa hi ha nou processats.

A DISPOSICIO DE L'AUTORITAT MILITAR

Diumenge, a la tarda, la Prefectura de Policia posà a disposició de l'autoritat militar Antoni Boet i Marí, Josep Ibàñez i Puerta, Agustí Benlluire i Juste, David Garcia i Altamira, Josep Fernández i Morilla, Josep Gardeña i Sabaté i Maria Alcon i Moles.

Juntament amb els detinguts, hi passaren també quatre pistoles trobides en un pis del carrer de la Cera, fa pocs dies.

Hom recordarà que els detinguts, que se suposa que formen part d'una banda d'atracadors, es trobaven allí reunits per a tractar de futurs atracaments.

També s'acompanya amb les diligències les cartilles de la Caixa d'Estalvis que tenien els detinguts.

ESTRANGERS INDESITJABLES

Per la policia foren expulsats, per indesitjables, els súbdits estrangers Joaquim Grande, Ferdinand Vignaus, i Alfons Huget, detinguts a Figueres; Pau Sudan i Friedrich Schiller, detinguts a Tarragona, i Albert Moreno, Joan i Angel Amadeo, detinguts a aquesta capital.

Una enquesta

(Ve de la pàgina 8)

tenir-se al marge de tota collaboració amb els que ara manen.

Per algun temps, no crec viable actuació política de cap mena. Però mentre aquesta possibilitat no sigui efectiva hi ha una tasca urgent, que és un compromís d'honor per a tots plegats: auxiliar moralment i materialment els presos polítics. No ni hauria d'haver ni el més petit poble de Catalunya sense la seva aportació.

II. — La millor sortida per a la situació actual seria que es rectifiquessin els atemptats al nostre dret i es restablís l'imperi de la llei. Vull dir que per a la normalització dels Ajuntaments es tingués present el prescrit per la llei catalana; i que es restablís el funcionament del nostre Parlament. Sé que això és com demanar peres a l'om, però seria la millor solució. Com que aquesta rectificació no vindrà de Madrid, hem d'ésser nosaltres, catalans, els qui hem de defensar el nostre dret. Per això, i en allò que l'afecta, la Comissió Permanent del nostre Parlament ha interposat un recurs d'inconstitucionalitat. Cosa semblant s'haurà de fer el dia que governativament es designin uns senyors per a anar als Ajuntaments, a espatlles del previst en la notra Llei Municipal, en plena vigència.

III. — La sortida del règim transitori la veig molt lluny, i com que poden passar moltes coses, ja tindrem temps de veure com cal enfocar la política catalana. Pel que toca al meu partit,

LA CULTURA

Maurice Raynal, al Conferència Club

No és la primera vegada que aquest eminent crític d'art, el qual demà, dimecres, donarà una conferència sota els auspicis de Conferència Club, dissertant de l'art i la vida de Pau Gargallo, escultor eminent, mort recentment, no és la primera vegada que ocupa una tribuna barcelonina. El 1923 també va venir per a parlar d'art modern, amb una autoritat que no ha fet sinó créixer i consolidar-se.

Maurice Raynal va néixer a París. Tot just sortit de la Universitat va afegir-se al grup d'avantguarda integrat per Guillaume Apollinaire, Max Jacob, Picasson, André Salmon, el nostre Manolo i d'altres. Va conèixer Pau Gargallo quan aquest acabava d'arribar a París, el 1911.

No cal dir que amb aquestes amistats el seu talent de gustador d'art va descabdellar-se i afinar-se depressa. Ja el 1908 el veiem convertit en comentador i panegirista del cubisme que havien infantat Picasso, Léger, Juan Gris, Bracque, Metzinger, Gleizes, Duchamp... Coratjosament va provar de convèncer el públic que aquest moviment no mancava d'una lògica i d'un esperit. Si més no, va aconseguir que en una minoria exigua s'atorgués un punt d'atenció a la novíssima escola i se la considerés com una temptativa seriosa de renovació de l'art.

Els seus primers articles aparegueren al «Gil Blas». De seguida va ésser invitat a col·laborar a les principals revistes d'Europa, entre elles «Correo de las Letras y de las Artes», que dirigí Josep Maria Junoy, i a «Terramar», que dirigia Josep Carbonell.

Entre els seus estudis i monografies cal comentar els següents: «Quelques intentions du Cubisme»; «Lipchitz» (Editions Acha); «Picasso», «Léger», «Juan Gris» (Monografies d'Art Modern); «Picasso» (Delphin Verlag, Munic); «Picasso» (Ed. Crès, 1924); «Anthologie de la Peinture en France - 1906 a nos jours» (Ed. Montaigne). Aquesta darrera obra ha estat traduïda a l'anglès i editada per Brentanos, Nova York.

Conferència extraordinària del comte Keyserling

A les darreries d'aquesta setmana el compte Keyserling tornarà de Mallorca, on ha donat unes conferències. De Barcelona anirà a Madrid i de Madrid a Sant Sebastià i França. Abans de partir i com a comiat al públic de Barcelona i en general de tot Catalunya, que tant l'ha distingit, donarà una conferència de caràcter extraordinari per al gran públic, al Coliseum. La data ha estat fixada per al diumenge vinent, dia 3, a dos quarts de dotze del matí.

El comte Keyserling donarà a conèixer en aquesta conferència les primícies del llibre que té en preparació sota el títol tan suggestiu «La vida com a art».

MAGISTERI

Apat dels cursetistes del 33. — Els desitjos reiteradament formulats per companys cursetistes del 33 de celebrar un acte de cordialitat i commemoració dels inicis de la nostra professió a l'escola nacional, han cristal·litzat en una Comissió que ha pres a càrrec seu l'organització d'una festa a la qual es podrien reunir tots els cursetistes de la província.

La reunió es podria aprofitar per a tractar diferents assumptes que estan en l'ànim de tots i interessen al Magisteri.

L'àpat ha estat fixat per al dia 3 de febrer pròxim i tindrà lloc al Restaurant Metro de la Plaça de l'Angel.

Poden adquirir-se els tiquets al preu de 13 pessetes a la Llibreria Bastinos i a l'esmentat Restaurant Metro.

Es propòsit de la Comissió que la festa resulti molt lluïda, per la qual cosa ja té iniciades unes altres gestions que es faran públiques dintre breus dies.

ENSENYAMENT

A l'Ateneu Popular de Gràcia. — La setmana entrant restarà closa la inscripció per al Curset de Lingüística Popular que ha organitzat l'Ateneu Popular de Gràcia (Salmeron, 177 i 179) a càrrec del professor Delfí Dalmau. La inscripció a aquest curset és gratuïta.

El curset serà de quatre conferències amb il·lustracions fonogràfiques de Linguaphone que tindran lloc els diumenges d'onze a dotze del matí.

Primera lliçó: «El francès que sabem abans d'aprendre'l».

Segona lliçó: «L'italià que sabem abans d'aprendre'l».

Tercera lliçó: «L'anglès que sabem abans d'aprendre'l».

Quarta lliçó: «L'esperanto que sabem abans d'aprendre'l».

Escola d'Assistència Social per a la dona. — Avui, dimarts, dia 29, a les set de la tarda, en el Saló d'Actes del Foment del Treball Nacional (Via Laietana, 34), donaran una conferència el doctor Pere Domingo i la senyoreta M.ª Teresa Puig Abaria, sobre la significació del Servei Social i de les Escoles d'Assistència Social.

Per a invitacions dirigir-se a la Secretaria de l'Escola d'Assistència Social per a la Dona, Corts Catalanes, 669, pral.

Les classes de l'Ateneu Enciclopèdic Popular. — Havent de continuar aviat les classes de la Secció de Ciències de l'Ateneu Enciclopèdic Popular, es prega a tots els alumnes ja inscrits o a tots aquells que s'interessin per les esmentades classes, que passin per l'Ateneu qualsevol dia de la setmana vinent per tal d'informar-se de la data que recomençarà cada assignatura.

Autorització a una mestressa de Barcelona. — Madrid, 28. — La «Gaceta» d'avui publica una ordre d'Instrucció pública concedint autorització a la senyora Carme Payà, mestressa nacional, per tal que pugui continuar prestant servei a l'Escola Municipal de Barcelona, Grup Escolar Pere Vila.

CURSETS

El Patronat Escolar Borí i Fontesta del Poble Nou posa a coneixement dels qui es vulguin inscriure als seus Cursets de Català i de Francès que ho facin amb la major rapidesa possible, tota vegada que no es podran atendre noves inscripcions passat el dia 31 del mes que som. També resta oberta la matrícula a l'Escola nocturna per a infants.

Les inscripcions es reben a la Secretaria del Patronat, Marian Aguiló, 27, Poble Nou.

TEATRE I CINEMA

Entreactes

*

Es diu...

...que Jaume Borràs, quan aconseguexi teatre a Madrid estrenarà la versió castellana de «Papavert», comèdia traduïda al català per Antoni Perea, i que fou estrenada a l'Espanyol per Josep Santpere.

...que el mateix Antoni Perea ha enllestit una comèdia dramàtica, titulada «Tana», destinada, en principi, al Poliorama.

...que Antoni Perea, en col·laboració amb Lluís Guinjoan, també té enllestida una altra comèdia titulada «La vida és així».

* * *

...que a l'Espanyol, de Madrid, estan assajant «Una tarde en la Boca del Asno o la boda de la Solé».

...que es tracta del sainet en un acte guanyador del Premi Lope de Vega, instituït per l'Ajuntamebnt de Madrid.

...que l'obra és original dels senyors Asenjo i Torres del Alamo.

...que aquest sainet serà estrenat avui o demà.

* * *

...que Manuel Góngora ha lliurat Vega, instituït per l'Ajuntament de Montian.

...que es titula «El secreto del doctor Vovinkel».

...que la companyia Nini-Montian, que actua a Sevilla, estrenarà immediatament aquesta nova comèdia.

* * *

...que Tino Folgar, que actualment està a Barcelona, té el propòsit de marxar a París.

...que sembla que està en tractes amb l'empresari del Casino, de la capital de França, per tal d'actuar-hi amb la seva companyia d'operetes, sota la direcció de l'alemany Georges A. Urban.

* * *

...que Balbontín, el conegut polític, ha enllestit una obra titulada «La última pena».

...que sembla que s'està formant una empresa per tal d'explotar aquesta obra per tota la península.

* * *

...que la companyia Guerrero-Mendoza, debutarà al Calderón, de Madrid, el dia 2 de març.

...que l'esmentada formació teatral treballa actualment a Buenos Aires.

* * *

...que Casimir Ortas, a més de «Seviyiya», té en cartera l'estrena de «Currito de la cruz», d'Eduard M. del Portillo i Angel Pérez Palacios, i «Grandes y chicos», d'Arniches i Estremera.

...que amb «Seviyiya», Ortas pensa presentar-se a Madrid a les acabalies del mes d'abril.

* * *

...que Torrado i Navarro han rebut un encàrrec de Lola Membrives.

...que l'encàrrec és d'una comèdia.

...que la Membrives ha demanat una obra en la qual hi tingui dues caracteritzacions.

...que Torrado i Navarro li escriuen un melodrama en el qual la Membrives es pugui caracteritzar per partida doble.

* * *

...que durant una de les representacions de «El caballero de Olmedo», al teatre Novetats, una família aristocràtica que ocupava una lletja reclamà, amb insistència, la presència de l'autor al proscenI.

...que, vist que no sortia, un dels ocupants de la lletja digué: «Deu ésser mort l'autor d'aquesta comèdia. Jo no l'havia sentit nomenar mai aquest «López» de Vega...

...que això és exacte.

* * *

...que el senyor Peñalver havia gestionat l'exclusiva per a Catalunya de «La del manojo de rosas», que actualment es representa a Madrid amb gran èxit.

...que primerament li fou concedida, i després retirada, no se sap ben bé perquè.

...que a propòsit de «La del manojo de rosas», s'assegura que Marcos Redondo anirà al Calderon, de Madrid, a cantar la part de barítON de l'obra.

* * *

...que aviat veurem per Barcelona Josefina Tàpies.

...que encara que no es sàpiga perquè, és possible que el seu viatge estigui relacionat amb una propera actuació de tan excellent actriu a la nostra ciutat.

* * *

...que Raquel Meller, des de Portugal, vindrà a Barcelona.

...que hom es prepara per a oir novament «El relicario» i «La violetera».

...que es veu que els anys no passen.

Iris Lancaster, Kay Gordon, Helen Smith i Celeste Edwards, en una comèdia musical M. G. M. que veurem properament

Avui, estrena

TIVOLI

WARNER BROS. FIRST NATIONAL presenta a KEELER en MUSICA Y MUJERES

Un derrossall de dones boniques

L'homenatge a Claudi Fernàndez Castanyer

Com s'ha anunciat, l'acte a honor de Claudi Fernàndez i Castanyer, secretari de l'Associació de Teatre Selecte i de la Federació Catalana de Societats de Teatre Amateur, tindrà lloc el dia 3 de febrer.

Com era d'esperar, s'han rebut adhesions de tot Catalunya i l'acte promet ésser brillantíssim per l'entusiasme amb què s'ha pres de bon principi aquest homenatge, promogut per les joventuts artístiques i intel·lectuals de la nostra terra per tal de compensar d'una manera solemne i cordial la meritòria tasca efectuada en bé del teatre català per Claudi Fernàndez des de les seves secretaries.

Prop de celebrar-se aquesta funció de remerciament entorn de l'homenatjat, la Comissió organitzadora fa avinent a totes aquelles persones i entitats identificades amb l'obra exemplar d'aquest gran català, que poden lliurar el seu testimoni d'afecte fins el dia 31 de gener a la Rambla de Catalunya, 64, Impremta S. Rovira.

«La desgràcia de la sort», el nou sainet de Poal-Aregall, s'estrenarà dijous, al Coliseu Pompeia

Es ben justificada l'expectació que ha desvetllat l'estrena d'una nova producció del popular autor Poal-Aregall, al Coliseu Pompeia. «La desgràcia de la sort» és la quarta estrena de Poal-Aregall en menys d'un any i val a dir que les altres obres estrenades assoliren èxits impressionants. Cal recordar només que els títols: «La Gloriosa», «La taverna dels valents» i «Les verges caigudes», tres obres que han donat a Poal-Aregall el màxim de popularitat a què pot aspirar un autor dramàtic.

«La desgràcia de la sort» és, segons ha manifestat el seu autor, un sainet essencialment barceloní, un sainet amb molts personatges i amb molt de moviment escènic.

Els que coneixen «La desgràcia de la sort» asseguren que Poal-Aregall, home de teatre 100 per 100, amb aquest sainet enceta una nova modalitat de teatre popular, teatre al qual ningú no pot regatejar-li el mèrit d'haver donat fe de vida.

La companyia Vila-Davi que amb tant d'èxit actua al Coliseu Pompeia, posa tot el seu entusiasme en aquesta obra nova de Poal-Aregall, avui indiscutiblement, l'autor més popular a Catalunya.

Presentació a Barcelona del film cinematogràfic «La Dolorosa»

El vinent dijous, dia 31, tindrà lloc al cinema Capitol la porjecció privada, dedicada exclusivament a les autoritats, cos consular, crítics cinematogràfics, teatrals i musicals i empreses d'espectacles de Catalunya, dela visió cinematogràfica de «La Dolorosa», l'aplaudidíssima sarsuela del mestre Serrano i lletra del malaguanyat poeta aragonès Joan Josep Lorente, de la qual s'han donat ja més de mil representacions i de quina adaptació al cinema ha merecut ésser proclamada per tots com l'obra més rèclamant ibèrica, no solament per la indole del seu assumpte, sinó també pels seus magnífics escenaris naturals, com bells panorames d'El Paular, Albarracín i Saragossa, i en la qual destaca, també, a més de la labor dels seus protagonistes, Roseta Díaz Gimeno, Mary Empar Bosch i el tenor Agustí Godoy, meravellós descobriment del mestre Serrano, la novetat dels inspirats números musicals, escrits expressament per a la pel·lícula, amb què aquesta ha enriquit la seva admirable partitura que el film comporta íntegrament.

FANTASIO

AVUI, NIT

IMPERIO ARGENTINA — Miguel LICERO — La HERMANA SAN SULPICIO

Penya Vicenç Simon

Aquesta penya celebrarà el vinent dijous, dia 31 del corrent mes, a les deu de la nit, al Restaurant Sport, Rambla de Caputxins, 32, un campany d'honor, dedicat a l'eminent tiple Maria Teresa Planas i durant el qual li serà lliurada el diploma de sòcia de mèrit de l'esmentada entitat.

Els tiquets, al preu de 2'50 pessetes, poden sollicitar-se del secretari de la penya senyor Gómez, Claris, 96, telèfon 72194.

LA REGLA SUSPESA

tornara ràpidament i sense perill amb «Perles FEMI».
Producte modern d'acció segura; no perjudica la salut
Rebutgeu imitacions sense resultats positius. De Venda: Segalà, Dr. Andreu, etc., etc.

TEATRE AMATEUR

*

«PENYA CASCAVELL»

Pel proper dia 7 de febrer està anunciat a l'Ateneu Empordanès una vetllada teatral organitzada per la Penya Cascavell, la qual posarà en escena el sainet en un acte de Carles Soldevila, «Civilitzats, tanmateix», la comèdia en un acte de Tristan Bernard, «Antonieta o la tornada del Marquès» i l'estrena de la comèdia en un acte de Rosa M.ª Arquimbau, «Es rifa un home».

Finalitzarà la vetllada amb ballables per The Jovial's Orquestra.

GRAN EXIT

El ultimo vals de Chopin — último en MARYLAND

La música i els homes d'una especialitat

LES COMARQUES

TARRAGONA

INFORMACIO LOCAL

Ha estat posat en llibertat provisional del forti reial el vei del Morell, Joan Llagostera. Per les actuacions judicials que es segueixen es creu que la propera setmana seran alliberats altres detinguts que es troben en les mateixes circumstàncies.

— Referent a l'afer del personal de la policia hom creu que, degut a les gestions fetes, la plantilla de Tarragona quedarà integrada per vuit agents i el comissari.

— S'ha format una comissió de mestres de la nostra ciutat que s'encarregarà de recaptar cabals «pro-famílies dels companys presos» que consistirà en l'emissió d'uns segells que es lliuraran a tots els mestres de les comarques tarragonines.

La comissió la formen Elissa Uriz, Antoni Sancho i Josep Recasens.

Els donatius es lliuraran a nom d'Elissa Uriz, Bar Blau, Rambla 14 d'Abril, 4 ó 8, Tarragona.

— El nostre amic J. Banús ha estat nomenat en la darrera Junta General del Pòsit de Pescadors del Serrall, president de l'entitat. Aquest nomenament ha estat rebut en la barriada marítima amb gran joia per ésser l'amic Banús persona molt apta i intel·ligent.

— Al camp del Gimnàstic tindrà lloc el partit de futbol que havia de decidir la classificació dels equips del Dertusa i del Vilafranca en el Campionat de les comarques tarragonines.

L'empat a zero gols amb que s'acabà l'encontre, dóna per ara una preferent classificació al Dertusa.

— El gestor municipal senyor Ramas torna de Barcelona amb gran eufòria, ja que creu que porta la solució del conflicte de l'atur forçós a la nostra ciutat. Ho celebraríem.

— El dia 31 del mes que som fineix el termini fixat per a adquirir les cèdules personals en període voluntari.

— El delegat d'ordre públic senyor Sentis ha manifestat que exigirà responsabilitat als alcaldes i altres autoritat dels pobles si segueixen tolerant els jocs prohibits.

— Hom s'ha fet eco de la destinació de 1.500 pessetes per a la Biblioteca Provincial per tal d'evitar que les arnes s'acabin de menjar els llibres.

Ràdio LA VOZ DE SU AMO

«la marca que ofereix més garanties»
Vendes a terminis i al comptat
Dirigiu-vos a l'agent exclusiu a Badalona
E. ARIMON. Industria, 8
i a S. Grifol, St. Josep, 25. Sagunt, 56
BADALONA

GIRONA

CONSELL DE GUERRA :: UNA CARTERA QUE DESAPAREIX :: TRIBUNALS :: ALTRES NOTES D'INFORMACIO

Per a demà, a les onze del matí, està assenyalat un Consell de guerra al saló d'actes de la Junta de Revisió i Classificació Militar, per tal de fallar la causa seguida contra Josep Ners Ralló i sis paisans més, acusats d'un delicte de rebel·lió militar.

El tribunal estarà integrat pel tinent coronel senyor Francesc Camarassa, president; pels capitans senyors Iglesias, Torres, Serrano, Fernández Morejón i Fina, com a vocals. Actuaran de suplents els capitans senyors Burgos i Rodríguez i de ponent el tinent auditor senyor Martínez Lage, del Cos Jurídic.

El fiscal és el senyor jurídic de la Divisió i la defensa anirà a càrrec de l'advocat senyor Jaume Bartrina.

— El dia 5 del proper mes de febrer tindrà lloc el Consell de guerra contra el senyor Josep Gómez Serrano, cap de policia que fou d'aquesta ciutat, el qual es troba detingut a la presó de Girona arran dels passats successos.

— Hom ens recomana que fem públic als veïns de la nostra ciutat que el vinent dijous, dia 31 del corrent, fineix el termini per a retirar les cèdules personals. Els que deixin de treure llur cèdula dintre d'aquest termini es veuran obligats a pagar doble el seu valor.

— Hom prepara una reunió de tots els aficionats a la pilota basca, per tal de formar als Atletes Units una secció d'aquest esport, la qual tindrà lloc demà, dimecres, a dos quarts de deu de la vetlla.

El lloc on es farà aquesta reunió és al local social del Club Atletes Units, Café Barris, antic menjador, a la Rambla de la Llibertat.

— Pere Pujol i Noguer, vei de la nostra ciutat, ha denunciat a la policia que li ha desaparegut una cartera amb 1.500 pessetes en billets del Banc d'Espanya, que duia en una butxaca dels pantalons. El denunciant no sap si l'ha perduda o bé li ha estat robada. Per això ho ha denunciat.

— El Tribunal Provincial del Contenciós Administratiu, de la nostra ciutat, ha dictat sentència en el recurs contenciós administratiu interposat pel veterinari de Santa Pau, senyor Pau Plana i Josdà, declarant nulla i sense efecte la resolució de la Comissaria Delegada de la Generalitat de Catalunya en aquesta ciutat, de 21 de juliol del 1934, desestimant la reclamació formulada per l'esmentat recorrent contra els pressupostos municipals aprovats per l'Ajuntament de Santa Pau, per a l'exercici del 1934, disposant-se, pel contrari, que el dit Ajuntament ha de consignar en els pressupostos la quantitat de 2.800 pessetes per a serveis d'inspecció domiciliària del bestiar porquí, o bé aquella altra que resulti del promedi de cap de bestiar de la dita classe, sacrificat durant el segon quinquenni.

— Van continuant els robatoris d'aviram a la nostra ciutat i comarques. Diem això perquè és molt sovint que es registren furts d'aquesta mena, sobretot d'un quant temps ençà. Ara mateix ens comuniquen del poble de Vall-llobrega que han estat sostretes moltes gallines de dues masies d'aquell terme municipal.

CASSA DE LA SELVA

EXPOSICIO DEL APLEC

— Diumenge tingué lloc a l'Ateneu Cultural l'obertura de l'exposició d'escultures de l'artista cassanenc Adolf Sardó.

— Ha estat molt concorregut aquest anys l'aplec que es celebra el dia 22 de gener a Sant Vicenç. Els festeigs anaren a càrrec de la cobla-orquestra-orquestrina «La Unió Cassanenca» de la nostra vila.

LLEIDA

EXPOSICIO :: CULTURALS :: TRASLLAT DE FUNCIONARIS

Lleida, 28 (per telèfons). — El dia 26 fou inaugurada amb molt d'èxit l'exposició de pintura, dibuix i escultura dels artistes lleidatans Suaus, Farré i Papiol, patrocinada per l'Ateneu Lleidatà.

— A dos quarts d'onze d'aquesta nit donarà la tercera lliçó de Química del cos humà el metge d'aquesta ciutat senyor arius Torres.

— Dijous, a les sis de la tarda, es reunirà sota la presidència del comissari accidental de la Generalitat la Junta del Patronat del Museu, Jaume Morera i Galicia.

— Han estat traslladats a Madrid els funcionaris de la Delegació d'Hisenda de Lleida senyors Pau Dediego, cap del Negociat de tercera classe, i A. Solé, oficial primer de l'Administració de Rendes Públiques.

— La Comissaria de Vigilància d'aquesta ciutat s'ha fet càrrec del servei d'Expedició de Passaports i Registre d'Estrangers.

Com sigui que el personal és molt escàs, hom creu que no es podrà atendre tot el servei. Hom espera que el cap de Policia a Catalunya es farà ressò d'aquesta situació i iniciarà una organització de serveis.

TORTOSA

Dissabte passat al saló del teatre Coliseum, ple de gom a gom, tingué lloc una gran festa amb força èxit i lluïment fins a cert punt. Molt encertat i excellent el discurs alusiu a la festa que féu el seu president senyor Cardoner; emotives i inspirades les composicions poètiques que optaren a tots els premis, i una peça literària magnífica la memòria que redactà el secretari senyor Beguer. Fins ací hom podia sucar pa.

De les acaballes de la festa sentir no poder dir el mateix. En discurs (?) que féu el senyor mantenidor per a cloure l'acte, fou una cosa barroera i deplorable, i que consti que en aquest temps d'eufòria i altres coses no ens estranya gens ni mica. El dit discurs (?) fou desgraciadament això. En lloc d'ésser una apologia de la festa, un resum, com és de consuetud, un míting. El pobre senyor, per tal de provar sort i caure en gràcia, tot entusiasme, inspirat d'estulticia o per allargar el violari perquè fes més bonic i sentimental, les emprengué amb atacs a l'autonomia catalana i als homes que la representaren.

De seguir així, pel que suposa noble, humana i idealista la gala festa, per no tacar-la i fer-la malbé car Milà i Fontanals tenim entès que la va instaurar perquè a propòsit d'ella no se'n fes política, sinó un lligam de germanor, de concòrdia i de pau entre totes les idees..., el millor és deixar-la estar, així no es perjudicarà la seva dignitat.

No sabem si els senyors intel·lectuals de l'Ateneu estan identificats amb el míting que féu el mantenidor de la festa; volem suposar que no... però de passada que consti la nostra — i també la de molts — més enèrgica protesta pel caire polític que l'esmentat senyor, poc respectuós, dona al discurs de la clausura de l'acte, amb la vènia o sense d'algú, que no volem esbrinar qui és. Ah! Manca a dir això: Som a tortosins i com a catalans ens dol dir-ho, però no podem silenciar el nostre disgust. Paraula.

REUS

Avui, dimarts, se celebrarà junta extraordinària de socis a la societat El Olimpo.

— El dia 31 d'aquest mes fineix el període voluntari per a poder retirar les cèdules personals.

— L'encontre del campionat de Catalunya Reus- amresa finalitza amb una victòria per a l'equip local per 4 gols a 1.

— A la societat La Palma tingué lloc una exhibició de billar a càrrec de Rambla, campió mundial de les deu mil caramboles. Hi assistí un gran nombre d'aficionats.

L'HOSPITALET

EN LLIBERTAT PROVISIONAL :: DONA INTOXICADA :: BILLAR :: HOME TROBAT MORT

Sota fiança personal ha estat posat en llibertat provisional el ciutadà Josep artinez Melgar, que estava detingut al Saló de Sessions de l'Ajuntament, al qual el jutge instructor senyor Rodríguez Polanco comunicà el dissabte l'aute de processament com a suposat complicat en el moviment revolucionari del mes d'octubre.

— Ahir, al matí, una dona anomenada Tomasa Gea Bertran, domiciliada al carrer Enric Morera, de la barriada de Santa Eulàlia, després d'uns disgustos familiars, ingerí un got de salfumant que li produ la intoxicació que és de suposar. Fou portada al dispensari municipal del districte tercer, on va ser assistida pel metge de guàrdia, senyor Francesc Sobreves, i després traslladada a l'Hospital Clínic de Barcelona, en greu estat.

El jutge prengué declaració a la dona i realitza una inspecció al lloc on el fet ocorregué.

— Ahir, a la nit, al Billar Club-Eulalienc es portà a cap la primera jornada de les finals del campionat de Catalunya a tres taules (segona categoria). En aquestes finals prenen part els billaristes locals F. Plans i E. Carbo (B. C. Eulalienc) i Antoni Escoda (B. C. Hostafrancs), Marc Salvat (Sants B. C.) i Joan Fontava i Josep Torres, en representació d'algunes entitats billarístiques de Barcelona. Torres és el campió del 1934.

— Diumenge, a dos quarts de vuit del vespre, fou trobat sota del pont Jordà, actualment en construcció, un home ferit del cap, de consideració. Recollit per l'agutzil de Santa Eulàlia i la guàrdia civil fou conduït al dispensari del districte tercer, on fou assistit de primera intenció pel senyor Badia, metge de guàrdia. Degut a l'estat de gravetat del ferit fou portat seguidament a l'Hospital Clínic, on morí moments després d'arribar a aquella institució benèfica. Per aquest fet no pogué prestar declaració davant del jutge i hom ignora si la ferida se la va produir en una caiguda o a conseqüència d'una agressió, car se sap per uns documents que portava que es diu Manuel Aguilar Hernàndez, de 32 anys, casat i amb domicili al carrer Graner, número 32, baixos, i que era el vigilant nocturn de les obres del pont d'enllaç entre la Ronda de la Torrassa i l'Avinguda del Metro.

Avui li serà practicada l'autòpsia al seu cadàver.

Senyora:
Recordi que durant l'actual
QUINZENA BLANCA
Rebaixem el
10 per cent
en tots els
ARTICLES I CONFECCIONS DE SENYORA
Oportunitat interessant en
PUNTES I BRODATS
PUJOLAR
Llúria, 2
(tocant a la plaça Urquinaona)

AJUNTAMENT

*

CONCURS PRIVAT PER A L'ENDERROC DE LES DRASSANES

Durant el termini de vuit dies naturals, d'onze a una del matí, estarà de manifest a l'Oficina del Comitè d'Obres de la Junta Mixta d'Urbanització i Casernes, segon pis de la Casa de la Ciutat, Urbanització i Reforma, el plec de condicions i pressupost d'import 78.000 pessetes, del concurs privat per a les obres d'enderroc de l'antiga caserna de les Drassanes, convocat en el corresponent anunci del «Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya», del dia 26 del corrent. Durant l'esmentat termini s'admetran les proposicions que es presentin per a optar-hi.

PAGAMENT DE SOUS ALS MESTRES

Els sous i tots els altres emoluments que perceben els mestres del Municipi, corresponents a l'actual mes de gener, els seran abonats en els dies i hores següents: dia 30, de les 9'30 del matí a la 1 de la tarda, seran pagats els professors les inicials dels cognoms dels quals estiguin compreses entre les lletres A fins a la C, inclusiu. El mateix dia, de 5 a 7 de la tarda, els qui ho estiguin entre les lletres D fins a la Ll. El dia 31, de les 9'30 del matí fins la 1 de la tarda, de les lletres M a la P. Aquest mateix dia, de les 5 a les 7 de la tarda, de les lletres Q a la Z.

MATERIAL PER A LA CIRCULACIO

El Departament de Circulació necessita adquirir diversos materials, les condicions de subministrament dels quals estaran de manifest a l'esmentat departament els dies feiners, de deu a una del matí, durant un termini de vuit dies, a comptar del següent al de la publicació d'aquest anunci. Els subministraments a fer són: Material complementari de senyalització, el qual consisteix en una cambra forogràfica, un rellotge-cronògr. i un podòmetre; 325 quilos de pintura per a la senyalització de franges, i diverses peces de material elèctric.

CAPITOL DE ROBATORIS

Els lladres no descansen

Francesca Ramon Canudas, domiciliada al carrer de Casanoves, 179, ha denunciat a la Policia que varen entrar uns lladres, i s'emportaren distretament 15 pessetes en metàl·lic i dos rellotges.

El subdit nord-americà, Jordi Flewelling ha denunciat a la policia que li havien robat la cartera, en la qual guardava 25 dòlars.

El fet ocorregué a les Rambles.

La Companyia del Nord ha denunciat a la Policia que entre les estacions de Barcelona i Sant Andreu havien estat sustrets 125 quilògrams de fil telegràfic.

Al Casal Autonomista del carrer de Pare Claret entraren uns lladres, i s'emportaren un aparell de ràdio, una quantitat de tabac i una altra en metàl·lic.

Als magatzems València, del carrer del mateix nom, es perpetrà un robatori, consistent en gèneres per valor de 7.000 pessetes.

L'advocat senyor Josep Ramon Sànchez ha denunciat que uns subjectes, en fingir-se clients del seu bufet, s'emportaren durant la seva absència, un rellotge, de regular valor.

Rosa Corominas ha denunciat a la Policia que del seu domicili del carrer Roger de Flor, els lladres s'emportaren 1.500 pessetes.

També al domicili de Teresa Pellicer, situat al carrer de Sardenya, entraren uns lladres i s'emportaren 4.500 pessetes.

Aviat
La pel·lícula típicament ibèrica
LA DOLOROSA
Del mestre SERRANO

«Roda el món... i torna al Born», no és un èxit més; és un espectacle enorme d'originalitat i melodia

Josep Santpere ha donat proves —una vegada més— de saber seleccionar aquells espectacles que per la seva fisonomia, pel seu contingut i originalitat, entren per complet a l'ànim del públic, suggestionant-lo en una exposició de números ara sentimentals, ara vodevilescos, però sempre plens de gràcia, luxe i simpatia. «Roda el món... i torna al born» comprova d'una manera irrefutable tot el que acabem d'expressar. El jazz-fantasia de Collado i Roig-Guivernau, amb melodies del mestre Torrens, té un encant especial, un atractiu indefinible que s'apodera de l'oient, a les primeres escenes i el reté imperceptiblement amb els fils de l'interès.

Tant a les escenes bullicioses, com a les de sainet, i en les francament revisteriis i sentimentals, «Roda el món... i torna al born» vessa a l'escenari de l'Espanyol aquell encant particular a què ens hem referit, i que no pretenem detaliar, perquè mai no podríem donar una impressió exacta quan a l'ambient i color de l'obra.

De moment, aquí són les sis primeres representacions de «Roda el món... i torna al born» amb sis plens imponents i un cabdal d'ovacions indescriptibles.

Demà, a la tarda, es reposarà «El rei fa treballs forçats» que cantarà per primera vegada la vedette Maria Teresa Klein, excepcional artista que junt amb Emili Vendrell, Josep Santpere i el seu elenc, tan brillant temporada porten a cap al popularíssim i acollidor Espanyol.

IMPORTANT
Gran venda de CALÇATS de qualitat a preus baratíssims
Exposició i venda de tota mena d'articles
Sempre veritables ocasions
SUBHASTA
Cada dia gran variació d'articles de 4 a 7 tarda
HOTEL DE VENTAS
PELAI, 8 - TEL. 14370

LA JORNADA ESPORTIVA DEL DIUMENGE

EL CAMPIONAT DE LLIGA

Amb les derrotes del "Madrid" i "Athlètic de Bilbao", el "Betis" pren avantatge al cap de la classificació

A Les Corts

Barcelona, 1 Ràcing Santander, 1

EQUIPS:
Barcelona. — Nogués; Zabalo, Rafa; Salas, Soler, Pedrol; Ventolrà, Morera, Ramon, Raich i Cabanes.
Ràcing de Santander. — Pedrosa; Ceballos, Illardia; Ibarra, Germán, Ruiz; Pambo, Fuente, Arteche, Larrinaga i Cisco.
ARBITRE: Escartín.

• • •

Si no fos que la nostra missió és informar degudament els nostres lectors del que fou el partit celebrat a Les Corts, gairebé no hauríem d'estendre'ns en comentaris, tan pocs foren els alicients que aquest encontre ens oferí.

En Ràcing, sense poder-s'ho imaginar, aconseguí d'emportar-se'n un punt; no direm que els santanderins estiguessin convençuts de sortir derrotats de Les Corts; però sobradament sabien que, cas de volerse adjudicar una victòria o un empat, havien de jugar un gran partit; que havien de tenir una d'aquelles tardes que de tant en tant tenen els equips, com la del seu partit amb l'Atlètic bilbai, al qual aconseguiren de vèncer per un bon marge de gols.

Sense veure's en la necessitat de jugar extraordinàriament, els del Ràcing pogueren obtenir un merescut empat, tal fou la poca resistència que els oferiren les línies blau-grana; empat que molt bé hauria pogut transformar-se en una victòria si la seva davantera posseís una major precisió en les rematades.

Això lliurà el Barcelona d'una derrota, a part de les oportunes intervencions de Nogués, l'únic valor de l'equip que no s'enfonsà junt amb els altres; d'altra manera, els de Santander haurien pogut batre àmpliament l'onze campió de Catalunya. Igual que en el partit jugat a Can Ràbia, els santanderins, equip modest, en el qual no figuren esteis de primera magnitud, feren gala d'un gran coratge i una gran decisió i valentia en les jugades des del primer moment fins al final del partit.

Coratge que sols vam veure en l'equip blau-grana en els darrers minuts de joc, quan el resultat del partit els era advers o amenaçava d'ésser-los-hi; coratge que en aquest partit ens ha passat desapercebut per a veure'l transformat en una apatia general, que en alguns moments semblava desgana.

Des del primer partit de la temporada hom va veure un Barcelona canviat completament, nou de trinca i d'un esdevenidor brillant; després de les seves actuacions al Campionat de Catalunya, que li permeté una vegada més d'obtenir el títol, podríem augurar-li un major rendiment en aquesta competició.

Aquests pronòstics es confirmaren en vèncer l'Arenes; perdé per la mínima diferència al camp del Patronat; vencé novament el Donostia i l'Atlètic madrileny, al seu mateix terreny de joc, i tot i guanyar després l'Oviedo, des d'aquell partit hem pogut comprovar que les posibilitats de l'equip blau-grana anaven reduintse i resultava batut àmpliament a Can Ràbia, després a Sevilla i finalment en empatar el diumenge amb el Ràcing.

I és que, deixant a part les lesions d'alguns jugadors, cosa que ha motivat en aquests darrers encontres unes contínues modificacions en l'equip, en general hom veu una manca de direcció tècnica, que fins ara ha estat suplerta per una moral elevada; diumenge mateix observàrem en moltes ocasions la descolocació de la majoria dels jugadors barcelonins, cosa que feia que els forans es desplacessin amb més facilitat.

L'actual entrenador del Barcelona haurà pogut ésser un porter notable i respecte a les seves actuacions no podem retreure-li res; això no vol dir que, tot i havent estat un bon jugador, hagi d'ésser forçosament un bon preparador; a més, hi ha una sèrie de detalls que ressalten a la vista de tothom, com és d'arrenglerar Raich d'interior esquerra, el qual lloc hagué de permutar finalment amb Ramon i el de no fer jugar, incomprensiblement, Arana i Lecuona.

A més, degut a aquesta manca de direcció tècnica, sempre que el Barcelona ha necessitat un elemont nou s'ha vist obligat a cercar-lo entre els altres equips i mai entre els seus jugadors, com en aquells temps en què dels quarts equips, hàbilment dirigits per Ponszoni, l'expert entrenador del M.T.K., que passà a formar part de l'equip barceloní junt amb Plattko, sortiren elements de valor positiu, com Llorens, Arnau, Parera, el malaguanyat García, que passà a cobrir la vacant d'Alcàntara, i d'altres que en aquests moments sentim no recordar. Això és una cosa que també fan altres clubs, com el mateix Atlètic bilbai, que en lloc de cercar a casa d'altri un substitut per a Lafuente, l'ha reemplaçat per un element de l'equip reserva, igual que els que integren la defensa, en la qual no juguen avui dia ni Castellanos ni Urquizu.

• • •

Sens dubte, el Barcelona féu davant el Ràcing el pitjor partit de la temporada; una segona edició del celebrat darrerament a Can Ràbia amb l'Espanyol, si bé amb un equip de menys valua en aquesta ocasió. El partit respongué també a l'actuació d'ambdós equips i en general fou bastant monòton i mancat d'interès. En el primer temps el Barcelona aconseguí de dominar lleugerament i obtingué el primer gol, que, a criteri nostre, fou marcat en clar offside. Al segon temps els del Ràcing saberen aprofitar unes fallades de Salas i Zabalo per a marcar el gol de l'empat, al cap de pocs minuts de joc. Després el Barcelona intentà atacar, encara que sense precisió, i els visitants aconseguiren, per contra, crear més situacions perilloses davant la porta defensada per Nogués.

Ja hem dit abans que Nogués fou l'únic element que sabé mantenir-se al a seva alçària, tot i veure's desemparat contínuament per la defensa. Els menys dolents, Rafa, Salas, Pedrol i Raich. Zabalo jugà un dels partits més dolents que li hem vist. Dels mitjos, Soler sols es mostrà precís en les passades, mentre a la davantera, si exceptuem alguna que altra jugada de Raich, els altres no destacaren; Ventolrà, excessivament lent, igual que Cabanes, que no sabia com treure's la pilota dels peus sense abans haver fet un semicercle al voltant d'ella en centrar; Morera i Ramon, en general, apàtics, principalment el primer.

Del Ràcing destacaren, en el tercet defensiu, Ceballos i de la línia mitja Ibarra i German; la davantera bastant precisa en desplaçar-se, si bé, com diem abans, inofensiva en la rematada. L'arbitratge d'Escartín força discret, amb alguna fallada impròpia de la seva categoria.

• • •

El partit començà atacant el Ràcing. Es tiraren dos còrners seguits contra el Barcelona, el darrer d'ells a conseqüència d'un xut d'Artecre a conseqüència d'un xut d'Arteche que Nogués desvià. Al cap de quinze minutsd e joc es tira el primer còrner contra el Ràcing, fruit d'un contínu si bé ineficaç atac dels barcelonins. El joc és de domini altern, però en una escapada de la davantera blau-grana Ramon passa a Morera i aquest, d'un fort xut creuat, marca per primera vegada. Tot seguit es tiren dos còrners més contra el Barcelona, que Nogués salva magníficament; pocs moments després intervé novament per a deturar un xut inesperat de Pombo. Es tira un còrner contra el Ràcing i acaba el primer temps.

Al cap de tretze minuts del segon temps, Cisco aconseguir escapar-se, dribla primer Salar i després Zabalo i marca el gol de l'empat d'un bon xut.

A partir d'aquests moments el Ràcing pressiona i els mitjos i defenses del Barcelona no s'entenen. Nogués intervé contínament. Arteche aconsegueix un gol, però l'àrbitre l'anulla per fora de joc. Cap al final de l'encontre el Barcelona intenta obtenir el gol de la victòria, però no pot aconseguir-lo degut a la dedensiva dels del Ràcing i el partit acaba amb empat a un gol.

ELLECE

A Sant Adrià

Badalona, 1 Sabadell, 3

El Sabadell evidencià una classe superior al seu rival, especialment pel que fa referència a les davanteres. Hi ha molta més compenetració i encert en el tir a la dels vallesans, que s'emportaren una merescuda i indiscutible victòria.

Als tretze minuts de joc, Parera centra magnificament i Gual remata d'una bona capcinada el primer gol dels blau-blancs. A continuació, Arnàez perd una magnífica ocasió per a marcar, en rematar un excellent servei de Forgues als núvols.

Seguidament el mateix Arnàez xutà d'aprop, i a Massip se li escapa la bala de les mans, la qual cosa produeix un garbuix imponent davant de la porta vallesana, rematant Forgues, Serracant i Torres, i marcant aquest darrer el gol de l'empat. Van 26 minuts de joc.

L'obtenció d'aquest gol anima extraordinàriament a l'equip coster, però el Sabadell es refà immediatament i porta el perill davant la porta de Navés. A partir d'aquest moment fa la seva aparició el joc violent, que Pujol, mancat d'energia, no sap tallar degudament.

En un atac del Badalona, aclareix Morral, recull la bala Galvany que passa precís a Gual, el qual remata imparablement el segon go., als trenta-cinc minuts. El gol fou protestat pels jugadors del Badalona, per estimar que Gual i Parera estaven en «off-side».

Als pocs moments de reprès l'encontre, per falta de Borràs a Gual, Font tirà un «free-kik» contra el Badalona, que entrà a gol directament, però l'àrbitre anulla el punt, per haver tocat abans falta d'un badaloní.

Per tal de donar més efectivitat a la davantera, Forgues i Arnàez convien de lloc, sense resultat possitiu.

Als trenta-quatre minuts d'aquest segon temps, Castillo, des de gairebé mig camp, llançà una falta contra el Badalona, i el cuir entrà directament al marcà, pel fet que Navés va sortir a destemps enganyat per Gual, que simulà desviar la trajectòria de la bala.

Els darrers minuts transcorregueren amb atacs alterns, que obligaren a intervenir amb encert els dos porters.

Pel Badalona destacaren Martin a la defensa, Camacho i Schild a la línia mitja i Betancour a la vadantera.

Pel Sabadell, cal remarcar la bona actuació del tercet defensiu, en especial Blanc, que féu alguna aclarida de possitiu mèrit. A la línia mitja Font el millor. La davantera fou una línia molt completa, en la qual destacà, amb llum pròpia, Gual i Barceló, els altres collaboraren també amb molt encert la tasca ofensiva blau-blanca.

Arbitrà el col·legiat senyor Pujol, amb més voluntat que encert, si bé no tan malament com l'actitud de cert sector del públic feia suposar. Fou assistit pels liniers senyors Santiago i Mallorquí.

Equips:
Badalona: Navés, Borràs, Martín, Camacho, Serracant, Schild, Betancour, Arnàez, Forgues, Serra i Torres.
Sabadell: Massip, Morral, Blanc, Argemí, Font, Castillo, Díez II, Galvany, Gual, Barceló i Parera I.

En acabar l'encontre, en retirar-se a la caseta l'àrbitre senyor Pujol, fou objecte d'un intent d'agressió per part d'alguns exaltats, però l'oportuna intervenció d'uns directius del Sabadell, féu que no passés d'intent. Es produí una lleugera collisió entre els esmentats directius del Sabadell i elements afectes al Badalona en la qual intervení enèrgicament la força pública per tal d'impedir-ho.

Resultats i classificacions

PRIMERA DIVISIO

Barcelona-R. Santander	1-1
Donòstia-Espanyol	1-4
València-Madrid	4-1
Betis-At. Bilbao	1-0
At. Madrid-Oviedo	3-2
Arenas-Sevilla	3-2

CLASSIFICACIO

	J.	G.	E.	P.	F.	C.	P.
Betis	9	7	1	1	16	7	15
Madrid	9	6	0	3	21	14	12
Espanyol	9	5	1	3	24	21	11
A. Bilbao	9	5	1	3	25	12	11
Barcelona	9	4	2	3	22	15	10
Oviedo	9	4	1	4	21	21	9
Sevilla	9	4	0	5	20	18	8
València	9	4	0	5	14	18	8
A. Madrid	9	3	1	5	17	24	7
Donòstia	9	3	0	6	13	20	6
Arenas	9	3	0	6	11	30	6
Ràcing	9	2	1	6	14	18	5

SEGONA DIVISIO

PRIMER GRUP

Valladolid-Nacional	4-1
Sporting-Corunya	3-0
Celta-Baracaldo	1-1
Ferrol-Avilés	2-1

CLASSIFICACIO

Valladolid	9	6	1	2	29	10	13
Celta	9	5	2	2	30	11	12
S. Gijon	9	5	1	3	15	14	11
Nacional	9	4	2	4	17	15	8
Avilés	9	3	2	4	17	15	8
Baracaldo	9	3	1	5	11	14	7
R. Ferrol	9	2	2	5	10	23	6
D. Corunya	9	1	3	5	6	20	5

SEGON GRUP

Badalona-Sabadell	1-3
Saragossa-Girona	4-0
Osasuna-Júpiter (suspès).	

CLASSIFICACIO

	J.	G.	E.	P.	F.	C.	P.
Osasuna	7	6	0	1	16	6	12
Sabadell	8	5	2	1	19	14	12
Girona	8	3	1	4	11	14	7
Saragossa	7	3	0	4	19	15	6
Irun	7	1	3	3	13	19	5
Júpiter	7	1	2	4	7	13	4

TERCER GRUP

G. València-Granada	0-2
Múrcia-Hércules	0-0
Malacità-Elx	3-1
La Plana-Llevant	0-2

CLASSIFICACIO

	J.	G.	E.	P.	F.	C.	P.
Hércules	9	8	1	0	18	4	17
Llevant	9	4	4	1	18	8	12
Múrcia	9	4	2	3	15	13	9
Elx	9	3	3	3	15	13	9
Malacità	9	3	2	4	16	17	8
G. València	9	3	1	5	8	10	7
R. Granada	9	3	1	5	11	17	7
La Plana	9	1	0	8	3	22	2

TORNEIG PROMOCIONAL

RESULTATS

Terrassa-Sants	2-1
Granollers-Iluro	3-0
Calella-Horta	5-0
Tàrrega-Martinenc	5-2
Sant Andreu-Europa	1-2

TORNEIG DE CLUBS NO CLASSIFICATS

RESULTATS

Poble Nou-Santboià	4-1
Reus-Manresa	4-1
Anoia-Mollet	2-2

A San Sebastian

Español, 4 Donòstia, 1

EQUIPS:
«Espanyol». — Fournier, Arater, Pérez, Espada, Soler, Cifuentes, Prat, Edelmiro, Iriondo, Manolín, Bosch.
«Donostia». — Beristain, Goyeneche Arana, Irastorza, Ayestaràn, Ipiña, Insausti, Fernando, Olivares, Cholín, Ortega.
Arbitre, Simón.

• • •

San Sebastiàn, 28. — Amb el pitjor temps imaginable, va celebrar-se al camp de Atocha el partit de primera Lliga entre el «Donòstia» i l'«Espanyol», que acabà amb el triomf dels catalans per 4 a 1.

Durant el partit caigué una forta nevada.

L'encontre serví per a demostrar la dolenta forma actual de l'equip guipuscoà, en el que, exceptuant Goyeneche i Irastorza, pocs homes encertaren a cobrir el seu lloc.

Ayestaran, el qual reapareixia, gras i desentrenat, fou un forat perfecte per on es ficaren fàcilment els catalans.

La davantera basca no tingué cap eficàcia.

Davant d'aquest conjunt, l'«Espanyol», que en contra del que calia esperar de l'estat del terreny, va adaptar-se magníficament a les seves condicions deficients i féu el que va voler.

Soler i Espada foren els millors homes.

L'encontre començà amb retard a causa d'arribar tard l'àrbitre, senyor Simón, el qual va tenir una actuació plena de desencerts.

La primera part acabà amb l'empat a un gol. El «Donòstia» jugà a favor del fort vent.

Els primers en marcar foren els espanyolistes per mitjà de Iriondo, el qual rematà amb una bona capcinada un centre de Bosch, després de mitja hora de joc.

Ayestaran, des de prop de la línia de gol, tirà un càstic i aconseguí l'empat i únic gol per als seus. La bala, pesada i mullada, va escapar-se de les mans de Fournier.

En el segon temps, l'«Espanyol» no tingué contrincant i actuà tranquillament i aconseguí dos punts més a conseqüència de jugades de Iriondo i Bosch.

A les acaballes, Bosch xutà imparablement i aconseguí el quart i darrer gol per als seus.

Moments abans, Bosch havia permutat el seu lloc amb Manolín, per haver-se lesionat aquest.

PAPER DE FUMAR

SANT JORDI

FI-RESISTENT - MIG COMBUSTIBLE
ESTOIG: 10 CENTIMS

BASQUETBOL

L'Assemblea de la Federació Catalana de Basquetbol — El Campionat de Catalunya de la Primera Categoria començarà el 10 de febrer, i el de segona i tercera el 17

Diumenge es celebrà l'Assemblea de la Federació Catalana de Basquetbol. Diversos foren els assumptes tractats, però tot l'interès era en el Campionat de Catalunya.

Fou refusada per l'Assemblea una proposició del Col·legi d'Arbitres de la Federació Catalana de Basquetbol, en la qual demanava un augment en els drets d'arbitratge, quan fossin sollicitats àrbitres de primera categoria.

La proposició presentada pel Comité Directiu de la Federació, en el sentit que els clubs dipositessin una quantitat com garantia de les obligacions que contreuen al inscriure's al Campionat. Fou aprovada amb l'esmena del delegat de l'Atlas senyor Castejon, que no es deposités cap quantitat, però sí que el Club que deixés de presentar-se se li exigirà que indemnitzi el seu contrari dels perjudicis que la seva incompareixença li reportés que en el cas que en el termini de quinze dies no ho fes, sigui expulsat de la Federació.

El delegat del Pàtrie demanà que tota vegada que es va a començar el Campionat, siguin aixecades les sancions als jugadors que haguessin estat sancionats a conseqüència de fets ocorreguts en partits amistosos. Després de la intervenció de diversos delegats s'acordà que aquesta qüestió la solucionessin els Comités Directius de la Federació Catalana i del Col·legi d'Abitres.

S'entra al punt més important de l'ordre del dia. Confecció del Calendari del Campionat. La primera categoria la integren els clubs: Iluro E. C., C. D. Espanyol, Sté. Pàtrie, Laietà E. C., F. C. Barcelona, U. C. Joves, Intedència i Juniors B. C.

La segona categoria és formada per dotze clubs, dividits en dos grups de sis. El primer grup és format pels clubs: Ripollet B. B., Juventus A. C., Centre d'Esports i Excursions, C. C. Hospitalet, Unió Manresana i Athlètic B. C.; i el segon grup, pels clubs: U. C. Calella, Atles, U. S. Cornellà, Aeronàutica, Escletxes, U. G. E. Badalona.

La tercera categoria queda formada per vuit clubs, en un sol grup: Ateneu B. C., A. C. Mollet, S. E. Comtal, Olímpic B. C., U. E. de Rubí, F. C. Martinenc, C. D. Garcia i C. C. Prat de la Riba.

Per acord dels delegats de les respectives categories, la primera començarà el Campionat el dia 10 de febrer, i la segona i tercera, el dia 17 del mateix mes.

CALENDARI DE LA PRIMERA CATEGORIA

Primera data: 10 de febrer
Iluro-Laietà.
Joves-Juniors.
Patrie - Barcelona.
Intendència - Espanyol.

Segona data: 17 de febrer
Intedència - Espanyol.
Iluro - Barcelona.
Joves - Patrie.
Espanyol - Laietà.

Tercera data: 24 de febrer
Laietà - Barcelona.
Intedència - Patrie.
Iluró - Joves.
Juniors - Espanyol.

Quarta data: 3 de març
Juniors - Patrie.
Laietà - Joves.
Intedència - Iluro.
Espanyol - Barcelona.

Cinquena data: 10 de març
Barcelona - Joves.
Juniors - Iluro.
Laietà - Intedència.
Patrie - Espanyol.

Sisena data: 17 de març
Patrie - Iluro.
Barcelona - Intendència.
Juniors - Laietà.
Espanyol - Joves.

Setena data: 24 de març
Joves - Intendència.
Patrie - Laietà.
Barcelona - Juniors
Iluro - Espanyol.

Es descansa els dies 31 de març i 7 d'abril i es comença la segona volta el 14 d'abril. Tots els partits es jugaran en els camps dels clubs esmentats en primer lloc i els partits començaran a les deu del matí els de segons i a les onze els de primers.

En edicions successives publicarem els calendaris de la segona i tercera categoria, ja que el que es confecciona no serà definitiu fins saber el resultat de les gestions de la Federació prop dels clubs que no trameteren delegat a l'Assemblea.

HOQUEI

En primers equips, el Sabadell empatà amb el Terrassa — El Polo, nou campió de segons equips — Als tercers equips, continuen els forfaits

RESULTATS

Primers equips

Junior-Universitària,	1—0
Sabadell-Terrassa,	1—1
Polo-Intrèpids,	1—0

Segons equips

V. Universitària-Agía,	1—3
Terrassa-Polo,	0—1
Intrèpids-Junior,	0—1

Tercers equips

JuniorA-Junior B, (forfait d'aquest)	
Terrassa-Intrèpids A,	0—1
Intrèpids B-V. Universitària, (forfait d'aquest darrer.)	
Polo A-Polo B,	1—3

• • •

El diumenge passat el Sabadell donà la sorpresa de la jornada a l'empatar amb el Terrassa, cal tenir en compte la rivalitat existent, per ésser dos pobles veïns, i per altra part, la tècnica defensiva que empra el Sabadell i que li ha permès fer un excellent paper en aquest Campionat.

Els altres partits, uns resultats normals, remarcat però la resistència oposada pels vençuts.

En els segons equips el Polo en vèncer el Terrassa obtingué el campionat de la seva categoria. L'Agía s'escapà de la cua amb perjudici de la Universitària. Intrèpids-Junior, un resultat normal.

En els tercers equips, els lamentables forfaits ja acostumats.

DE L'ESTRANGER

¿Un combat Miller-Gironès a Barcelona?

París, 28. — A diversos cercles boxístics ben informats es considera ben fonamentat un rumor arribat a París, procedent de Barcelona, pel qual s'entreveu la possibilitat que encara hi ha de celebrar-se el combat de revenja entre el campió mundial del pes ploma Freddie Miller i l'ex-campió d'Europa Josep Gironès.

Carnera no vol saber res d'Uzcudun

Rio de Janeiro, 28. — L'ex-campió mundial de boxa Primo Carnera sortí el dissabte en aeroplà amb rumb als Estats Units.

El divendres a la nit havia rebut notícies de Buenos Aires en les quals li donaven compte que Paulí Uzcudun es negava en absolut a lluitar amb ell en altres condicions que no fossin les estipulades abans de sortir el basc de Barcelona. Garantint-li el compliment de tals condicions, Uzcudun es mostrava disposat a boxar amb el gegant a qualsevol lloc d'Europa o Amèrica.

Minuts abans de sortir l'aeroplà que condueix Carnera i Soresi a Miami i Nova York, va saber el gegant que Uzcudun es disposava emprendre una «tournée» d'exhibicions a través de diversos països sudamericans.

Els uruguaians guanyen els argentins

Montevideo, 28. — Ahir, diumenge, va jugar-se en aquesta ciutat un apassionant partit de futbol entre el «Nacional», de Montevideo, i el «Huracàn», de Buenos Aires. Després d'un partit molt interessant i renyit, venceren els uruguaians per 3 a 1.

Sònia Henie és la millor fansatista

Saint Moritz, 28. — Ahir, diumenge, va disputar-se la final del campionat d'Europa de patinatge artístic damunt glaç, i confirmà el seu títol la famosa campiona austríaca Sònia Henie malgrat trobar-se lesionada.

TRENCATS Desapareix la trencadura amb STAR HERNIES nou mètode del Dr. Vinter. Consulta gratis. Duc de la Victòria, número 4, principal (prop Portaferrissa)

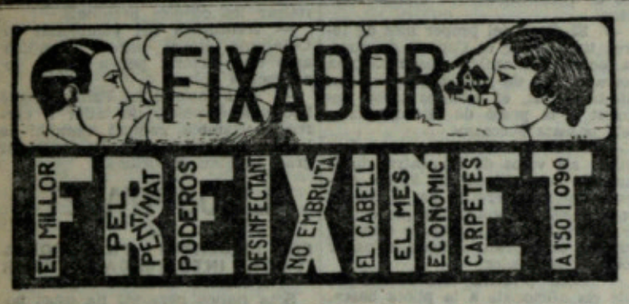

CAMISERIA Ferrer Batlles
36, Boqueria, 38
CAMISES, CORBATES, PIJAMES, BATES, BATINS, ETC.
GENERES DE PUNT D'HIVERN
MITGES «FERRO», DE GARANTIA
PREUS BARATISSIMS

Llegiu LA HUMANITAT

COMPANÍA TRASMEDITERRÁNEA
MADRID: Passeig de la Castellana, 14. — BARCELONA: Via Laietana, 2
LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA - CADIZ - CANARIES
Sortides setmanals els dissabtes, a les dotze. Efectuaran el servei les motonaus «CIUDAD DE SEVILLA» i «VILLA DE MADRID»
LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA - PALMA DE MALLORCA
Sortides cada dia (llevat els diumenges), de Barcelona i Palma, a les 19 hores, per les motonaus «CIUDAD DE BARCELONA» i «CIUDAD DE PALMA»
SERVEIS REGULARS ENTRE TARRAGONA, VALENCIA, ALACANT I PALMA MALLORCA, BARCELONA - MAO I BARCELONA - EIVISSA
LINIA COMERCIAL AMB ESCALES A TOTS ELS PORTS DE LA MEDITERRANIA, NORD D'AFRICA I CANARIES. — Sortides quinzenals de Barcelona els dijous. LINIA COMERCIAL BILBAO - CADIZ - CANARIES, AMB ESCALA A TOTS ELS PORTS DEL NORD D'ESPANYA. — Sortides quinzenals de Bilbao els dijous. LINIA RAPIDA REGULAR ENTRE ESPANYA I TERRITORIS DE LA GUINEA ESPANYOLA (FERNANDO POO). — Sortides el dia 17 de cada mes, amb escales a València, Alacant (facultativa), Cartagena (facultativa), Cadiz, Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Rio de Oro (facultativa), Monrovia o Freetown (facultativa), Santa Isabel de Fernando Poo, Bata (facultativa), Kogo i Rio Benito (facultativa), pels vapors «PLUS ULTRA» i «LEGAZPI»
LINIA RAPIDA REGULAR ENTRE BARCELONA I VALENCIA
Sortides de Barcelona els dilluns i dijous, a les 20 hores «CIUDAD DE VALENCIA»
Preu a coberta: 9'00 pessetes. Bitllets d'anada i tornada a preus reduïts amb escala a tots els ports de la Península. Sortides de Barcelona els dimecres
SERVEI QUINZENAL MEDITERRANIA - CANTABRICA
LINIA REGULAR ENTRE BARCELONA - ALACANT - ORAN - MELILLA - VILLA ALHUCEMAS - CEUTA I VICE-VERSA
Sortides de Barcelona cada diumenge, a les vuit hores; d'Alacant els dimarts, d'Oran els dimecres. d'Orán cap a Alacant els dimarts i d'Alacant cap a Barcelona, els dimecres

Mercat d'Ocasions
COMPRA, VENDA I CANVI de mobles, ràdios, pianos, màquines d'escriure i cosir i tota mena d'objectes
TOT D'OCASIO
CORTS, 414. — VILAMARI, 34
Telèfon 30422

ADVOCAT DOMENEC PALLEROLA (Doménec de Bellmunt) ha trasladat el seu bufet d'advocat (gestió jurídico-administrativa - mercantil) a la RONDA DE SANT PERE, 44, PRINCIPAL, PRIMERA. Telèfon: 13909 (De 4 a 7 de la tarda)

CLINICA GALLEGO
18, Nou de la Rambla, 18
VIES URINARIES
Avariosi - Matriu - Blenorràgia - Tractaments moderns - Impotència - Diatermia - Alta freqüència - Raigs X - Anàlisis clínics (sang, orina)
Consulta, de 10 a 1 i de 4 a 9
Diumenge, de 10 a 1

RADIOS des de 90 pessetes
Llargs terminis. Canvi de fonògrafs, plaques per RADIOS us reportarà garanties. Tallers, 32
¡¡Companys, ajudem nos. Vina ací!!

VIES URINARIES
DEFECTES SEXUALS
Farré Pijuan
Metge especialista
RAMBLA CANALETES, 11, 1er.

Bar Petit Miramar
Casa recomanable pel seu peix fresc i menjars d'encàrrec
Gran terrassa pròpia d'hivern per a banquets i festes
Calefacció elèctrica
— PASSEIG NACIONAL, 62 —
BARCELONA. — Telèfon 19235

LIQUIDEM FABRICA
Pintures, barnissos, maquinària, serres, etc. Carrer Pallars, número 73. (De 9 a 1 i de 3 a 5)

ANUNCIS PER PARAULES
Les dues primeres ratlles 1'00 pesseta
Cada ratlla de més..... 0'30 »

HOSTES I PENSIONS

PENSIO «LA COMERCIAL» — Sagristans, 7. Abonaments setmanals i mensuals. Tiquets, 30 coberts. 50 ptes. Telèfon i Bany.

ESTUDI AMOBLAT. - Llogaria. Escriure a LA HUMANITAT al número 497 indicant condicions.

HABITACIO TOT ESTAR algua corrent, desitjo. Pagaria preu raonable. Escriviu a LA HUMANITAT núm. 512

CASA PARTICULAR. Desitja 1 o 2 joves a tot estar, inútil sense bones refer. Elisabets, 5, 3er. 1a.

PENSIO FAMILIAR - Esplend. habitac. c. bany i telèfon Consell de Cent 239, pral. 2a.

CASA PART. D. MAT. o 2 amics, tot est. Pelai, 46, 3er.

ANGEL MARTI. Taller d'enquadernació (Martinez de la Rosa, 17 - Telèfon 75352 Barcelona.

S'OFEREIX bonica habitació carrer Viladomat, 73, 3er. 1a.

HAB. 25 PTES. senyor Avinyó. 94. 2on. 1a.

ESPLENDIDA HABITACIO, balcó carrer a tot est. per a dos amics. Menjar sa, net, abund., acurat. Borrell, 148, 1er. 2a.

BONA FAMILIA, desitja jove tot estar, prop de la Plaça d'Espanya. Tracte familiar. Esc. LA HUMANITAT núm. 79

DIVERSOS

RADIO PRIMERA QUALITAT - Vendria a bon preu. Adreceu-vos a LA HUMANITAT núm. 463.

DESPATX complet vene a preu molt reduit per trasladar-me a fora. Escriure a LA HUMANITAT núm. 535.

MITJA BOTIGA céntrica desitjo, per a establir-me. Condicions raonables. Escriure a LA HUMANITAT núm. 539.

RETOLS I ETIQUETES de totes menes per aparadors. Mercaders, 36.

OCASIONS, COMPRO, VENC. Banyeres, Bidets, Calentadors, Cuines econòmiques. Av. Mistral, 44 Tel. 35764

OBRERS - EMPLEATS: Reclamacions en Jurats Mixtos. Tribunal Industrial, etc. BOSCASA, Rda. Sant Antoni, 3 de 6 a 9.

COMPRO màquina fotogràfica per a placa 6 i 1/2 per 9 i accessoris. Es criure preu i marca a LA HUMANITAT núm. 79.

MODES, confecció acurada de vestits i abrics per a senyora i nena. Preus moderats Rocafort 154, pral. 1a.

ES LLOGA BOTIGA, amb habitació, pati, magatzem interior, terrat i escomesa per a força motriu. Rosselló, 377. Preu: 30 duros.

OFERTES I DEMANDES

MOSSO O COBRADOR, desitja collocació 45 anys i bones referències. Escriure a LA HUMANITAT núm. 534.

MODISTA s'ofereix a casa i a domicili. Preus econòmics. Rocafort, 154 pral. 1a.

JOVE TAQUIMECANOGRAF, pràctic treballs oficines s'ofereix mig dia Escriure a LA HUMANITAT núm. 538.

JOVE DIBUIXANT desitja collaborar en revistes i cases editorials. Escriure a LA HUMANITAT núm. 540

Les sentències de la causa dita dels "rabassaires"

(Ve de la 1.ª pàg.)

Ventura Calvo, Miquel Viñas Gelarch Pere Campabadal, Llorenç Clemont Salvadó, Martí Estapé Pons, Josep Clavell Humbert, Josep Soso Castelló, Andreu Pujadas, Feliu Aragó Santiago, Jordi Barceló Llacer, Joan Brugadas Planiols, la pena d'un any de presó menor.

Per a Felip Pujades Solanes, la pena de dos anys de presó menor.

Per a Felip Baró Carrenca, Pere Borràs Soler, Domènec Calafell Gauri, Josep Domínguez Abadia, Josep Esteve Barrueca, Ricard Farriol Domènech, Manuel Farré Domènech, Jaume Farreras Rafanell, Francesc Granados Mèndez, Joan Marsal Niubó, Joan Mas Sánchez, Ramon Mateu Bigas, Joan Massana Boj, Mateu Oliver Giró, Josep Peyró Martínez, Ramon Peyró Martínez, Antoni Ribó Albiol, Josep Serra Giménez, Joan Sitjà Recolons, Josep Solís Fernández i Timoteu Borràs Carbonell, la lliure absolució, amb tots els pronunciaments favorables.

Per a la resta dels processats sollicita la pena de sis mesos i un dia de presó menor.

Total: 25 a 12 anys; 1 a 15 anys; 2 a 2 anys; 24 a 1 any; 4 a 4 mesos; 138 a 6 mesos i 21 absolucions.

MODIFICACIONS

Posteriorment, el fiscal retirà l'acusació contra Colet, Isern, Moragas, Juvanet, González, Martínez, Mateu, Cervera, Montalban, Barcia, Blai Vera i Maranges. Total 11, que, junt amb els 21 processats de Badalona, per als quals ja havia demanat l'absolució, feien 32.

176 CONDEMNES

Encara que la sentència no es farà pública fins que no l'aprovi l'auditor de la Quarta Divisió Orgànica, podem assegurar, per les notícies que hem aconseguit, que contenen els pronunciaments següents:

Són absolts els que foren detinguts al Café de la Marina i els que formaven el grup de la Plaça de Palau.

Són absolts, també, els processats procedents de Badalona, detinguts al carrer Marina, quan retornaven cap a la veïna ciutat.

Es absolt també Sitjà Vilardell, que fou detingut al Casal del carrer de Corts, i Blai Vera i Vera, procedent de Sabadell.

Els cinc processats que formaven el grup de detinguts al Clot, són condemnats a un any.

Als processats procedents del Casal d'Esquerra del carrer de València, per als quals el fiscal demanava dotze anys i un dia, se'ls imposa la pena de tres anys.

Hom condemna 176 processats i són absolts els 39 restants.

Dels condemnats n'hi ha 136 de Sabadell, als quals s'imposa la pena de sis mesos i un dia.

Només és absolt Blai Vera Vera, el qual justificà que venia a Barcelona per afers completament aliens als altres processats, tot i que aquest individu es va veure obligat a pujar a l'autoòmnibus, perquè aquell dia no hi havia cap altre mitjà de transport.

Als processats de Castellar, Palausolitar i Sant Quirze, per als quals el fiscal sollicitava penes més greus que per als de Sabadell, se'ls imposa també la pena de sis mesos, d'acord amb la tesi alternativa de les defenses.

A tots els processats procedents d'Esparreguera se'ls condemna a sis mesos.

L'enterrament de Josep Sánchez Guerra

Constituí una gran manifestació de dol

Madrid, 28. — Durant el dia d'ahir continuà la desfilada de personalitats pel domicili mortuori del senyor Sànchez Guerra.

Els plecs collocats a la porteria de la casa s'emplenaren ràpidament de signatures i les targes i telegrames rebuts foren molt nombrosos.

A primera hora del matí començaren les misses a la cambra mortuòria.

Durant tot el matí es reberen corones i rams de flors. Entre les primeres figuren una corona monumental del President de la República i una altra de l'actor Enric Borràs. També n'envià una de flors naturals l'Associació de la Premsa de Madrid.

Prop de les 2'30 de la tarda arribà al domicili del senyor Sànchez Guerra una companyia de la Guàrdia civil amb bandera, que muntà guàrdia d'honor davant la casa mortuòria.

Donaven també buàrdia d'honor al cadàver de l'ex-prsident del Consell un piquet de la benemèrita.

A partir de les 3 de la tarda començaren d'arribar les persones que desitjaven assistir a l'enterrament.

A les 3'30 arribà l senyor Lerroux amb el president de les Corts senyor Alba. El cap del Govern havia arribat a Madrid uns moments abans procedent d'Alacant.

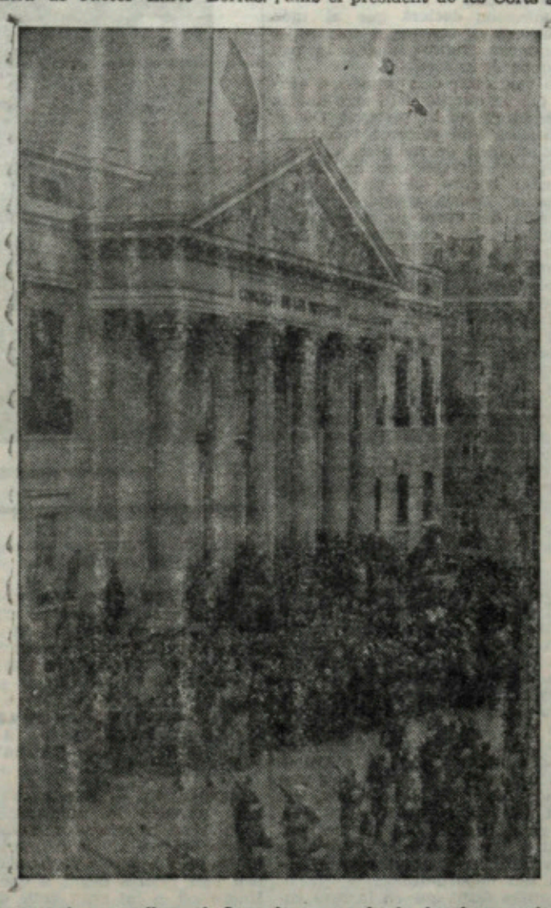

L'enterrament en arribar al Congrés on onejà la bandera nacional a mig pal

(Express-foto)

També arribà a la casa mortuòria, el general Ruiz Trillo en representació del cap de l'Estat.

També anaren arribant tots els ministres que es troben a Madrid, nombrosos diputats a Corts, una representació de la Casa de la República, els ex-ministres senyors García Prieto, Canales, Cirilo del Rio, Espada, Arguelles, Albornoz, Bisbe de Madrid Alcalà, Ambaixador de França, encarregat d'Afers Estrangers del Brasil i Xile, ministres plenipotenciaris de Suïssa, Cuba i Polònia, almirall Rivera, Benlliure, Alvarez Quintero, tots els sots-secretaris, generals Jordana, Queipo de Llano, Bedia, i Millàn Astray, tot el personal de les Cases militar i civil del cap de l'Estat, director general de Seguretat; governador de Madrid; doctor Marañón; Luque de Santa Elena; August Barcia; Marian Martín; Julià Besteiro; Martín Alvarez; Montiel; Marian Marfil i altres molts.

A les quatre de la tarda s'organitzà la comitiva. Un armó d'artilleria es situà davant la casa mortuòria, damunt el qual fou collocat el cadàver que estava tancat en una severa caixa de caoba amb panys de plata.

Acte seguit es formà la comitiva. Obria marxa una secció de cavalleria a la qual seguia un regiment d'infanteria i a continuació la clerecia parroquial amb creu aixecada. Després anava l'armó portant el cadàver, al qual donava guàrdia d'honor un piquet de la Benemèrita. Al seu costat anava el general Miaja que mana la primera brigada d'Infanteria i a les ordres del qual estaven les tropes.

Voltaven el cadàver 30 uxiers del Congrés, els macers de la Cambra i de l'Ajuntament i ordenances del Banc d'Espanya, Ajuntament i Diputació.

Seguia després la presidència oficial que es trobava integrada pel general Ruiz Trillo com a representant del cap de l'Estat, el Govern amb el senyor Lerroux davant, president de les Corts senyor Alba.

Després anava la presidència familiar formada per fills del finat senyors Rafael i Lluís Sànchez Guerra, el darrer dels quals arribà a primeres hores del matí procedent d'Alacant on exerceig el càrrec d'enginyer en la Junta d'obres del port. Junt a ells anava el bisbe de Madrid - Alcalà.

La comitiva seguí pels carrers de Claudi Coello, Alcalà, Porta de Alcalà i Sevilla.

Prèviament en els esmentats carrers havia estat tallada la circulació per la qual cosa es trobaven lliures de vehicles. A les voreres hi havia nombrós públic, contingut per forces d'Assalt.

TEMPORALS DE NEU, A LA PENINSULA

Santander, 28. — A tota la provincia neva amb gran intensitat. La temperatura és de diversos graus sota zero. Les comunicacions amb Burgos, pel port de l'Escut, es porten a cap amb grans dificultats. Es tem que uedin incomunicats els ports alts a la provincia. A la mar el temporal és violentíssim.

Avila, 28. — Ha descendit shrdlu

* * *

Avila, 28. — Ha baixat la temperatura i neva amb gran intensitat, per la qual cosa es fa molt difícil el trànsit dels vehicles. De matinada el termòmetre arribà a marcar dotze graus sota zero. Les notícies que es reben de la provincia, donen comptde que el fred és intens i que han caigut fortes nevades.

* * *

Pamplona, 28. — Ha nevat intensament a aquesta capital. Les notícies dels pobles donen compte que el fred és intensíssim. Els trens han arribat amb molt retard i la comunicació amb alguns pobles de la provincia, es fa difícil, perquè les carreteres estan interceptades per la neu.

* * *

Bilbao, 28. — Ha baixat la temperatura i el fred és intens. Ha nevat, encara que la neu no qualliá per haver plogut després intensament. El temporal a la mar és imponent. Han arribat diversos baixells d'arribada forçosa.

* * *

Leon, 28. — Ha nevat en aquesta capital i a tota la provincia. Al poble de Pajares, la neu caiguda ha tallat les comunicacions. A Busdongo, han descarrilat dues màquines exploradores. No ha pogut aryribar el correu de Bilbao, que hagué de detenir-se a Mataporquera a causa de la neu.

Les comunicacions amb Oviedo, per ferrocarril i carretera, han quedat interrompudes.

* * *

Logronyo, 28. — Durant tot el diumenge i el dia d'avui, ha estat nevant copiosament, i ha quedat la capital coberta sota un sostre de neu, que en alguns llocs ha arribat fins setanta centímetres d'espessor.

Les carreteres d'accés a aquesta capital, estan interceptades a causa de l'enorme quantitat de neu caiguda. Hi han hagut diverses avaries a les línies de conducció d'energia elèctrica i del telèfon. Els trens, tants els procedents de Madrid, com els de Bilbao, arriben amb gran retard.

* * *

Oviedo; 28. — Regna un fort temporal de neu a tota la provincia. Es fa difícil el pas pel port de Pajares. Diverses màquines exploradores treballen amb gran activitat per a deixar lliure la via.

* * *

Vitòria, 28. — Ha caigut una nevada intensíssima. Els trens circulen amb gran retard. Diverses línies d'autoòmnibus han hagut de suspendre els serveis. Hi han pobles incomunicats.

* * *

El Ferrol, 28. — El temporal a la mar és imponent. Els vaixells pesquers han suspès les seves tasques.

* * *

Melilla, 28. — Regna intensíssim fred. El vaixell pesquer «Libertad» ha naufragat i s'ha enfonsat a les proximitats del cap Tres forques. La tripulació s'ha salvat. Igualment ha ocorregut amb una altra embarcació a les immediacions del cap d'Algües.

Malgrat el fred i el temporal, s'ha celebrat una prova de natació i s'ha vist molt concorreguda.

* * *

Saragossa, 28. — A la zona alta de la capital, neva copiosament. I es comunicacions es fan amb dificultats.

Comuniquen de Jaca, que prop de Castiello, hi ha detingut un tren davant una trinxera de dos metres i mil de neu.

A les altes serres de Terol i dels Pireneus, la temperatura ha arribat a aconseguir 25 graus sota zero.

* * *

Pamplona, 28. — Els carrers aparèixen amb un sostre de neu de vint centímetres de gruix. La neu ha causat alguns desperfectes a les línies telefòniques i telegràfiques.

* * *

San Sebastian, 28. — El temporal de neu ha augmentat. Els trens de Madrid han arribat amb molt retard. S'ha comunicat als automobilistes que estan tancats tots els ports. Al Cantàbric ha minvat molt el temporal, a pesar d'això molts pesquers han entrat d'arribada forçosa. I els que es troben al port no s'han fet a la mar. No hi ha notícies que hagin ocorregut desgràcies personals

* * *

Madrid, 28. — En les últimes quaranta-vuit hores ha augmentat el fred a tot Espanya. S'han registrat temperatures de 8 a 9 graus sota zero a Avila i Terol; de 7, a Sòria, Segòvia i Cuenca; de 6 a Ciudad Real, Albacete i Palència; A Madrid es mantingué la centímetres sota zero, agreujada per un fort vent del Nord molt fred, en passar per les serres veïnes cobertes de neu. I a temperatura minvà a primeres hores de la tarda, però després començà a nevar sense que la neu arribés a quallar als carrers. Solament ha quallat als parques i jardins.

Les notícies del Nord i Nordest d'Espanya donen compte que a tot el litoral regna fort temporal. Els trens procedents de Santander, Astúries, Bilbao i San Sebastian, arriben amb gran retard.

A Carabanchel Bajo, fou trobat el cadàver de Telefor Sancho, de setanta-tres anys, mort a conseqüència del fred.

La tendència és que es mantingui la temperatura baixa.

DIU QUE DIUEN...

El Full dominical de la parròquia de Santa Teresa de Jesús, corresponent al diumenge, publica un treball, ple de veri i insidies, contra els socialistes.

Ja deuen saber els nostres lectors que aquests fulls es reparteixen dintre el temple.

No, si l'Església no fa política!

* * *

El senyor De Prat encara no és res dintre la Generalitat.

Malgrat això, diumenge, el senyor De Prat va representar el senyor Portela en una festa religiosa.

Una mena d'anticipo, vaja!

* * *

El senyor Pic va inaugurar un mercat construït i enllestit pels Ajuntaments anteriors.

Un dels seus diaris, en ocupar-se d'aquest acte, qualifica el senyor Pic de «promotor de todo lo que sea renovación y embellecimiento de la ciudad».

Que li direm, ara!

* * *

El senyor Roure Carricarte demana al senyor Pic i Pon que posi el nom del senyor Lerroux a un carrer de Barcelona.

Les coses internes del partit radical no ens interessen.

* * *

Derecha de Cataluña *ha emprès l'organització de les Joventuts de* Renovación Española.

I hi admet socis de fins a trenta anys.

Sense mirar prim amb els que se n'amaguin.

* * *

Llegim que el tristament célebre Ramon Sales va entrevistar-se amb el cedista senyor Torrents, abans d'anar-se'n aquest a Madrid.

No n'esperem res de bo.

* * *

El senyor Irurita, en la seva nota evangèlica de diumenge, parla de «los males públicos que soportamos desde hace tiempo».

Entesos. Des del 14 d'abril, oi?

* * *

Ha ressuscitat Perico Figueres, el racial ex-radical que fou novament radical i ara no sembla radical.

Les seves primeres paraules han estat per a demanar la unió de les esquerres.

* * *

Si voleu veure enfadats els monàrquics d'en Viver, només cal que els digueu que el Borbó renuncia a la corona per a ell i per als seus fills.

L'altra nit, a l'Euzkadi, un ex-alcalde per poc es ferex.

* * *

Cap monàrquic barceloní no ha tramès telegrames de condol per la mort de Sànchez Guerra.

Entre els que s'han abstingut hi figura un cert noble que de Don José en va rebre grans favors.

* * *

Ens diuen de Sallent que el gestor d'aquell poble ha manat treure la làpida que donava el nom de Francesc Lairet a un carrer de dita localitat.

Aquest gestor és tradicionalista.

Estranger

*

La nova gerència de la casa Citroen

LA «MICHELIN» ES LA PRINCIPAL ACREEDORA :: CALEN DOSCENTS MILIONS PER A SALVAR LA CASA

París, 28. — Ha estat nomenada la nova gerència per a la direcció de la signatura «Citroen», actualment en liquidació. Integren la nova gerència els seus principals acreedors, entre ells un representant de la fàbrica de neumàtics «Michelin», diversos banquers parisencs i magnats de la indústria metallúrgica.

Els Bancs han avançat un milió de francs per tal d'evitar la paralització de la producció.

Per tal que l'estabilització de la fàbrica «Citroen» sigui completa, són precisos 200 milions de francs.

S'hauria acabat el programa de Lloyd George

DIUEN QUE COL·LABORARA EN UNA PROXIMA COMBINACIO MINISTERIAL

Londres, 28. — Hom parla de la possibilitat que Lloy George col·labori amb el Gabinet que sorgirà de la pròxima reorganització de l'actual Govern. La Premsa veu amb bons ulls aquest projecte a fi que Lloyd George pugui exposar davant el Gabinet el programa de reconstrucció nacional que ha anunciat en els seus recents discursos i que tants comentaris han promogut.

GOVERN GENERAL

La censura

Retallem de «La Noche»:

«El gobernador general recibió una numerosa audiencia, lo que le impidió recibir a los informadores, haciéndolo en su nombre su secretario señor Martín de Veses, el que les manifestó no tenía nada que comunicarles, después la conversación derivó, como todos los días, hacia la forma en que se ejerce la censura, a causa de que algún diario hubiera publicado la sentencia del Consejo de guerra contra el señor Santaló, noticia que la censura había tachado a todos los demàs; el señor Martín de Veses ofreció comunicar la queja al gobernador general, añadiendo que suponía no era culpa de los censores, sino de los diarios que no llevarían las galeradas a censurar.»

Reproduïm de «L'Instant»:

«El nombre extraordinari de visites que durant el matí d'avui, ha rebut el senyor Portela, ha fet —segons ens ha comunicat el seu secretari polític, senyor Martí de Veses— que el governador general no rebés la premsa.

Davant d'això, els periodistes han exposat al senyor Martí de Veses, llur queixa, pel fet que en la censura continuïn passant anomalies que posen alguns diaris en posició de superioritat envers els altres; anomalies que s'han manifestat amb motiu del Consell de guerra celebrat contra l'ex-ministre senyor Santaló.

El senyor Martí de Veses ha contestat dient que transmetria la queixa, al governador, però que tenia la seguretat que això no era pas culpa dels qui exerceixen la censura.»

La Justícia

*

AUDIENCIA

PRIMERA SECCIO

Davant la Secció Primera es velé una causa contra Lluciá Radua, acusat d'haver atropellat amb el seu automòbil que portava pel carrer de Sant Pau un vellet, al qual causà ferides greus.

La pena que sollicità el fiscal fou d'un any i un dia de presó.

SEGONA SECCIO

Acusat d'un delicte de furt i com a reincident, es presentà davant el Tribunal de la Secció Segona Antoni Quintana, per al qual es demanà la pena de dos anys, quatre mesos i un dia de presó.

— A l'esmentada Secció ocupà el banquet Hilari Fernàndez Montero, autor del timo de les mises per valor de 400 pessetes a Conxa Navarro.

El fiscal demanà per al del banquet la pena de quatre mesos i un dia de presó.

TERCERA SECCIO

Davant la Secció Tercera compareguè el processat Manuel Ros, que fou sorprès quan acabava de furtar uns objectes d'una torre de les afores de Barcelona.

Pel fet de recuperar-se tot el que s'emportava, el fiscal demanà que li fos imposada una multa de 300 pessetes.

NOTICIARI

L'inspecció a l'Audiència. — Ahir, al matí, els magistrats inspectors es reuniren de nou al seu despatx per tal de seguir la labor.

Varen declarar diversos magistrats, així com també reberen per escrit algunes deposicions de jutges.

Estigueren al despatx dels esmentats senyors alguns lletrats per tal de saber si la inspecció és de caràcter general a tot el Palau de Justícia, i en assabentar-se que és per a tot el Palau, aquests advocats oferiren deposar i varen fer el prec de declarar.

A la secretaria de govern es varen quedar els seus noms per tal d'ésser cridats en el seu dia.

Sentència condemnatòria. — Pel Tribunal de la Secció Quarta s'ha dictat sentència condemnant Luci Ruano, per l'atemptat a un agent de l'autoritat a La Torrassa, a quatre anys, dos mesos i un dia de presó i mil pessetes de multa, i per les lesions que li causà, a la pena de dos mesos i un dia i cinc-centes pessetes d'indemnització.

Alliberament. — Pel Jutjat número sis, ha estat posat en llibertat Domènec que es fingí ésser atracat a la sortida d'un frontó.

Com es recordarà, l'alliberat fou detingut per l'autoritat militar, i en passar a la jurisdicció ordinària es quan ha estat sobreseguda la causa.

LA LLUITA CONTRA EL DICTADOR HUEY LONG CONTINUA

Batton Rouge (Estats Units), 28.— Ha estat mobilitzada la guàrdia nacional per tal de detenir tots els membres de l'associació «Mans Netes», que s'ha aixecat en armes contra el dictador senador Huey Long.

Han estat aixecades barricades i hom dispara des dels automòbils.

El sumari de les armes

El jutge Sr. Alarcón continua les seves diligències

Madrid, 28. — El senyor Alarcón continua treballant en el sumari instruït amb motiu de la troballa d'armes.

El senyor Alarcón s'ocupa de determinar les responsabilitats de tots aquells que apareixen més o menys directament barrejats en aquest afer, i també tracta d'aclarir el desenrotllament i origen de la revolució d'octubre a Madrid, lloc en el qual hom ha obtingut algunes dades interessants respecte a l'organització de les milícies socialistes.

Les diligències del senyor Alarcón s'han encaminat a aquesta tasca, per una part, si hi hagué o no pressió per part d'un ministre perquè el Consorci d'Indústries Militars concertés un contracte de vendes d'armes, en forma ilegal.

Un altre punt que ha degut aclarir, són les raons per les quals es pagaven les despeses d'algunes elements estrangers, amb càrrec a fons secrets.

Sobre el resultat d'aquestes investigacions no es pot dir res encara.

El T. de G.

Avui es reunirà el ple per tal d'ocupar-se de diversos recursos que afecten Catalunya

Madrid, 28. — Demà, a les onze, es reunirà el Ple del Tribunal de Garanties per tal de tractar dels següents assumptes: Recurs d'empar interposat pel senyor Enric Puente, president de la Joventut socialista de Madrid, contra una multa imposada per la Direcció General de Seguretat per excursions que realitzava dita Junta; recurs d'inconstitucionalitat presentat contra la llei de 5 de març del 1934, dictada pel Parlament de Catalunya; un altre recurs d'inconstitucionalitat interposat pel senyor Josep Rovira contra la llei que deixà en suspens l'Estatut català, i altres assumptes de tràmit.

LA LLEI D'ASSOCIACIONS

Unes manifestacions del Delegat del Treball

Ahir, al migdia, en rebre els periodistes el delegat del Treball, senyor Torrens, els va dir que el seu recent viatge a Madrid va ésser degut a haver estat cridat pel ministre per tal de canviar impressions referents al seu Departament.

També manifestà el senyor Torrens que el ministre del Treball, senyor Anguera, presentarà un projecte referent a la modificació de la llei d'Associacions.

Referint-se als conflictes pendents va dir que els dels metallúrgics ha quedat completament solucionat en aquesta localitat, si bé existeixen algunes petites vagues a Manresa.

El que cal evitar a tota costa—continua dient el senyor Torrens—és que es tanqui, tal com s'ha anunciat, la Sucrera Menargues, de la provincia de Lleida, car aquest tancament afectaria uns 54 Municipis i una gran quantitat de personal, si bé els seus propietaris allegueu que tenen magatzems de més de noranta mil tones de sucre, i que no troben la manera de donar-les-hi sortida.

Una disposició del Ministeri del Treball

El Jurat Mixt d'Aigua, Gas i Electricitat de Barcelona passa a dependre del Ministeri

Madrid, 28. — La «Gaceta» publica la següent ordre de Treball:

«Ilmo. Sr.: En la orden de 3 de agosto de 1934, en la que, desenvolviendo el decreto de 14 de julio de julio del mismo año, se dispuso que se reservasen a la Generalidad de Cataluña la cantidad para el sostenimiento de los Jurados mixtos enclavados en la región autónoma, no se tuvo en cuenta lo dispuesto en el artículo 3.º del decreto de 2 de septiembre de 1933, sobre traspaso de servicio a la Generalidad, en cuyo artículo se dice: Que se reservan al Ministerio de Trabajo y Previsión las facultades ejecutivas referentes a la organización y funcionamiento de los Jurados mixtos de Trabajo que tengan asignadas o a quien hubiere de asignarse una jurisdicción territorial que rebase los límites de la región autónoma», y en esta situación, evidentemente, se hallaba y se halla el Jurado mixto de Agua, Gas y Electricidad de Barcelona, por la cual,

Este Ministerio ha tenido a bien disponer que, para todos los efectos, se considere el Jurado mixto de Agua, Gas y Electricidad de Barcelona como dependiente de este Ministerio, y que a su personal se le incorpore a los respectivos que estableció el Decreto de 14 de julio de 1934.»

Una nota del C. E. de «Unión Republicana»

Prepara una intensa propaganda pro amnistia

Madrid, 28. — El Consell executiu del Partit de «Unión Republicana» ha tramès a la Premsa una nota en la qual dóna compte de la seva darrera reunió, i en la qual s'ha acordat iniciar tan aviat com sigui possible, en aquells punts en què s'autoritzi, una campanya de propagandadel partit amb uns postulats fixos, entre els quals figura el manteniment de la unitat d'acció amb els republicans per a defensar la República; no atacar en aquesta propaganda els partits republicans; en cas que es convoquin eleccions, mantenir aliances locals o provincials, però no amb els partits republicans que estiguin representats en el Govern actual.

El partit també desitja que la campanya s'encamini cap a la necessitat de la revisió constitucional, però sempre que s'exceptui de la revisió el laicisme i l'autonomia.

El Consel de «Acción Popular» s'ocupa de la seva actuació política a Catalunya

Madrid, 28. — Es reuní el Consell Regional d'Acció Popular de Catalunya, sota la Presidència del senyor Gil Robles. S'examinaren detingudament les propostes de l'esmentada organització autònoma, respecte l'actuació de la Ceda en relació amb la política de Catalunya. S'acordà fer públic que la Ceda solament reconeix com entitats adherides aquelles que hagin acatat la disciplina d'Acció Popular.

Manifestacions del senyor Lerroux

AVUI ES REUNIRA EL CONSELL. HAN ARRIBAT AL MINISTERI DE LA GUERRA ALTRES TRES EXPEDIENTS DE PENA DE MORT

Madrid, 28. — El senyor Lerroux diu que demà, a dos quarts d'onze es celebrarà Consell a la Presidència.

Hom ha preguntat al senyor Lerroux prop de la visita que li havia fet el ministre de la Governació, i el senyor Lerroux ha contestat que el senyor Vaquero li ha parlat, principalment, de l'enterrament de l'ambaixador de Portugal, del protocol que cal seguir i de les precaucions que cal prendre, per tal que el protocol s'acompleixi.

Els periodistes han preguntat al cap del Govern si al Consell de demà es tractarí de l'indult del sergent Vàzquez, i el senyor Lerroux ha respost:

— Jo no puc parlar d'això, perquè el Tribunal Suprem encara no ha retornat l'expedient. A propòsit d'això he de dir que han ingressat al Ministeri de la Guerra tres nous expedients de penes de mort, que demà els sotmetré al Consell de Ministres, per tal que passin a informe del Tribunal Suprem.

Per l'indult de «El Almirez»

Màlaga, 28. — Les autoritats continuen les gestions per tal d'aconseguir l'indult d'«El Almirez». L'alcalde i altres autoritats han dirigit telegrames a Madrid i l'advocat defensor ha recorregut les redaccions dels diaris en anàleg petició.

«El Almirez» es troba abatidíssim i no cessa de plorar.

LA QUESTIO DEL BLAT

S'obligarà el compliment rigorós de la taxa

Madrid, 28. — El ministre d'Agricultura s'ocupa intensament de la qüestió del blat. El ministre ha reunit a Madrid els enginyers caps de les seccions agronòmiques i el president del Consell Superior de contractació de blats perquè li exposessin llur criteri sobre l'aplicació de les disposicions vigents sobre blats i farines.

En les reunions celebrades amb el ministre s'han pres diversos acords que serviran de guia per a la legislació futura sobre la matèria, i que marcaran la pauta per a la pròxima llei del blat, que molt aviat es discutirà a la Cambra. Aquests acords que ha pres el ministre constitueixen un pla provisional.

Els enginyers que han assessorat el ministre han celebrat reunions gairebé contínues durant tres dies, sota la presidència del sots-secretari d'Agricultura i han exposat la situació dels respectius mercats de llur provincia. Després d'àmplies deliberacions s'han concretat les conclusions que han de constituir el pla que cal realitzar. El ministre plasmarà en disposicions i decrets ministerials els acords que són principalment tres: la taxa del blat, les Paneres comarcals i el compliment de les disposicions del blat.

S'obligarà al compliment estricte de la taxa i es portaran a la pràctica totes les disposicions dictades i hom obligarà els fabricants a què mantinguin els dipòsits a què estan obligats, als flequers comarcals a què facilitin als propietaris de petites quantitats de blat les vendes de les seves existències, per tal de resoldre el problema dels petits propietaris, que vénen pertorbant el mercat d'aquest cereal.

ALTRA VEGADA

Ferran de los Ríos ha estat citat a declarar

Madrid, 28. — Per a demà ha estat citat novament davant el Fiscal de la República el senyor Ferran de los Ríos, per tal de continuar les declaracions prestades sobre les seves sobre les seves manifestacions al diari de París «Le Populaire».

UNES MANIFESTACIONS DEL SENYOR MARTINEZ BARRIO

Madrid, 28 — Interrogat el senyor Martínez Barrio sobre diferents assumptes d'actualitat ha fet les següents manifestacions:

—¿Coneixeu el projecte de vot particular que, redactat pel Govern, serà incorporat al projecte de Llei Electoral?

—El conec a grans rauxes... No obstant sóc enemic de restablir els districtes, perquè seria reviure el funest caciquisme rural. Respecte al sistema proporcional com a prima d'acumulació a la majoria o a la minoria, em sembla el 15 per 100 excessiu. Si s'establís el 10 per 100, la proporcionalitat per acumulació seria més equitativa. En la forma que es proposa, es donaria el cas curiós i absurd que si establim, per exemple, el quocient de 30.000 vots per a resultar elegit, no ho seria el qui n'obtingués 28.000, i com les minories obtenen una prima, tindria acta un diputat que hauria aconseguit 10.000 o 12.000 sufragis. Però totes aquestes repugnàncies són susceptibles de modificació quan l'anteprojecte es discuteixi a la Cambra. En principi el sistema proporcional no em sembla desacertat. Crec que a la Cambra hi han d'haver representants de tots els partits republicans. Així seria indiscutible i inatacable el règim amb un conjunt de minories parlamentàries sense desproporció numèrica.

—¿Heu de posar alguna repugnànrucia en allò que es refereix al quòrum?

—Si, que em sembla exagerat. Tal i com s'estableix a l'anteprojecte, proporcionarà moltes pertorbacions a l'elecció, amb l'estelíritat d'esforç per al Cos electoral.

—I res més?

—Que els republicans arribarem aviat a una coincidència d'acció en benefici de la República per tal de rescatar-la i vigoritzar-la. Que això hagi de passar no en tinc el més petit dubte. Les circumstàncies, els fets i els esdeveniments afavoriran aquesta coincidència, que és inevitable.

A NAVARRA

Les eleccions de diputats forals han donat, naturalment, el triomf a les dretes

Pamplona, 27. — S'han celebrat les eleccions a diputats forals d'acord amb la llei votada pel Parlament per a aquestes eleccions, de caràcter restringit, ja que solament votaven els Ajuntaments.

Unides les dretes en la lluita, el resultat ha estat el que hom esperava, el triomf d'aquest candidatura, per majories i minories.

Durant tot el diumenge va nevar abundosament i això féu que es retardessin els escrutinis d'alguns Ajuntaments, que no han arribat encara. Però els resultats coneguts es poden donar per definitius, puix que els que manquen no els alteraran i, en tot cas, els confirmaran.

No se sap que hagi ocorregut cap incident. S'ha votat amb ordre perfecte.

Els resultats han estat els següents: Per Pamplona: el senyor Larrocha, tradicionalista; el senyor Joan Pere Larraiza, independent.

Per Sangüesa: el senyor Joaquim Gómez, tradicionalista.

Per Estella: el senyor Joan Ochoa, d'Unió Navarra i el senyor Félix Díaz Martínez, tradicionalista.

Per Tafalla-Olite: el senyor Artur Monzon, d'Unió Navarra.

Per Tudela, el senyor Candid Fransa, independent.

Aquest senyor pertanyia al partit radical, que el va desautoritzar per no estar conforme el dit partit amb la proporcionalitat en la candidatura, i aleshores el senyor Fransa es va presentar com independent, havent sortit triomfant com a tal amb el vot de les dretes.

Darrera hora

*

El sopar commemoratiu del vuitè aniversari del senyor Joan Mestres Calvet a l'Empresa del Gran Teatre del Liceu

Ahir, al vespre, tingué lloc a l'Hotel Ritz el vintè aniversari del senyor Mestres, com a empresari del Gran Teatre del Liceu. L'obra del senyor Mestres al davant de l'empresa del nostre Gran Teatre, començà en circumstàncies ben difícils, més encara quan anteriors empresaris havien anat a un sorollós fracàs. Ben aviat hom es donà compte que el senyor Mestres Calvet reunia les condicions d'empresari excepcional que necessitava el nostre Gran Teatre, l'actuació del qual durant els vint anys transcorreguts ha estat un seguit d'èxits, que han culminat amb la seva actuació com a director general durant les dues anteriors temporades a càrrec de la Generalitat i en l'actual que ha vingut desenvolupant el pla, prèviament organitzat per aquell organisme oficial del Govern de Catalunya abans de l'octubre proppassat. El senyor Mestres, malgrat els contratemps que s'han vingut succeint, ha vingut lluitant amb èxit per tal de mantenir el Liceu a l'alt nivell que Barcelona reclama per al seu primer centre musical, i aquest encert s'ha pogut constatar en les recents representacions wagnerianes, poques vegades igualades en categoria artística d'ençà que ací coneixem la música wagneriana.

A l'àpat de companyonia amb què el distingit empresari i director general del Gran Teatre ha volgut obsequiar la Premsa barcelonina, hi han assistit els senyors Joaquim Montero, Mas, Aguirre, Marquès de Mollús de Montmorency, Díaz Quijano i els crítics musicals senyors Borràs de Palau, Góngora, Moragues, Gelabert, Vallés, Oliveres, Samper, Marquès, Llongueres, Zanni, Pahissa, Laporta Astort i Romea, ultra el senyor Joan Mestres Calvet i la seva distingida esposa.

L'acte transcorregué en la més sincera intimitat i companyonia, i fou tancat amb un breu parlament del senyor Mestres, el qual oferí als representants de la Premsa, com a record de la simpàtica festa, una ploma estilogràfica «Wattermans» a cada un dels crítics presents. Fou remerciat en nom dels companys pels senyors Llongueres i Borràs de Palau amb una amena intervenció del senyor Montero.

L'acte acabà amb la major cordialitat prop de mitja nit, i el senyor Mestres fou felicitat pels presents per la commemoració d'una data tan transcendent per a la vida artística del nostre Gran Teatre del Liceu.

Les diligències policíaques sobre unes detencions

Aquesta matinada la policia ha procedit a l'interrogatori dels suposats atracadors detinguts ahir quan intentaven cometre un atracament.

Sembla que degut a les manifestacions fetes, la policia ha pogut esbrinar una sèrie de detalls que li permetran la detenció d'altres individus que estan complicats amb els atracadors.

Hom deia que s'havien donat les ordres oportunes per a la detenció de l'antic venedor del cotxe, per si tingués alguna relació amb els detinguts.

Ha estat impossible d'obtenir més detalls, degut a la natural reserva amb què hom porta aquest assumpte.

Dimarts, 29 de gener del 1935

la humanitat

Barcelona — Any V — Número 918

ANADES I VINGUDES DE DIPLOMATICS

Goering va a Varsòvia i Flandin i Laval aniran a Londres

PER ALS AMICS EMPRESONATS

La nostra subscripció

Relació de donatius rebuts a les nostres oficines administratives (Ronda Universitat, 25, pral.)

	Ptes.
Suma anterior	6.954'95
Un d'Esquerra	1'—
Ramon Balart	2'—
Albert Mestres	2'—
Família Ferrer	2'—
J. S.	3'—
Círiac Boleda	3'—
Maria Carafí	1'—
Montserrat Carafí	1'—
Manubens	1'—
Un català rep. de bona fe	1'—
Conxita del Barco	2'—
Dos germans, J. i G.	3'—
Damià Puigmitjà	1'—
Maria Puigmitjà	1'—
Un noi de Reus	2'—
Un soci Foment Sants, J. N.	2'—
Roig Canela	1'—
Josep Armengol	1'—
Ramon Tudela	5'—
Doménec Comas	2'—
C. T. O.	10'—
Antoni Seró Rei, de Viladecans	1'—
Angel Olivé Raurich	2'—
Frederic Barrera	2'—
Pere Codina	5'—
Germans Climent i Eduard	5'—
Llorens Torras Mas	2'—
Llorens Torras Vendrell ...	5'—
Conxa Rodríguez	1'—
M. P.	2'—
Octavi Planas	5'—
Josep Godia	5'—
S. S.	3'—
S. S., fills	2'—
P. Simon	5'—
A. A.	1'—
Daniel Tartera	2'—
Francesc Güells	3'—
Aveli Subirana	5'—
Un Guàrdia d'Assalt	2'—
P. S.	1'—
M. Ferré Farran	2'—
Tomàs Esteve	3'—
Humanitat	2'—
No en tinc més	1'—
A. F.	5'—
M. T.	5'—
M. A. R.	5'—
Colomé	1'—
Eduard Pallaruelo	2'—
Amics de Martorelles	30'—
Joan Casas	1'—
Vicenç Gallardo	1'—
Càndid C.	1'—
Família murciana catalanitzada	50'—
Agustí Prieto	10'—
Modest Farré	2'—
Una Gallega	2'—
El marit català	3'—
M. Escarrana	5'—
Un cambrer sense feina ...	2'—
Pere Rafeques	5'—
Adela Ambrós	5'—
Marià Lahoz	0'50
Parés	1'—
Pares	1'—
Bosch	2'—
Pellin	1'—
Isidor Pallarola	5'—
J. C.	10'—
Esteve Oliveró	1'—
Joan Castelló	1'—
Josep Valls	1'—
Josep Gibert	1'—
Una família de Blanes	5'—
Adolf Martínez	2'—
Emili Piña Carulla	2'—
Magdalena Llonca Alsina ...	25'—
Fc. Ayats	4'—
Joan Lluch	2'—
Doménec Espelt	5'—
Caries Diego	2'—
Un grup d'operaris «Casa Puertas»	16'50
Pere Traveria	2'—
Pere Naves	2'—
Germans Sara	5'—
N. A.	5'—
Q. M.	5'—
J. Roig	3'—
Josep Vila i família	5'—
Cassadó i Moreu	100'—
Un grup d'obrers ebenistes	9'25
Francesc Palacín	2'—
Pere Virgili Compte	5'—
Manuel Antoll Ventosa ...	2'—
Miquel Lanna	2'—
V. B.	1'—
Un grup d'obrers metallúrgics	14'—
Obrers Casa A. Canudas ...	17'—
Josep M. Amorós	3'—
Agramunt	2'—
J. T. i H.	5'—
J. Bima	10'—
Francesc Sampere	1'—
Rosita Sempere	1'—
Marià Bosque	1'—
Emili Gil	1'—
R. M.	1'—
Subscriptor P. C.	5'—
Salles	2'—
La subscriptora R. C.	5'—
Una catalana, a la memòria de Macià	1'—
C. C.	1'—
Ignasi Tutusaus	1'—
Una esquerrana catalana ...	3'—
Bernat Olivé	1'—
P. V. J.	5'—
El nen Ramon Franquet	1'—
Antoni Franquet	1'—
Nen Bartomeu Maberto ...	1'—
Nena Vicenta Maberto	1'—
A la memòria de Macià ...	2'—
P. V.	5'—
Tres metallúrgics	3'—
«Anglo Española Electricidad, S. A.» (Tallers) ...	9'—
Joan Basomba	2'—
P. Molinas Viñas	5'—
Penya Turrulls	100'—
Antoni Bansells	2'—
Josep Calamanch	1'—
Joan Agramunt i família ...	5'—
Eduard Planas	2'—
Enric Colomé	2'—
Josep Tallade	2'—
Joaquim Rovira	1'—
Vicenta Tallade	1'—
Manuel Jové	1'—
Pere Roich	1'—
Francesc Solleone	1'—
Josep Guinart	1'—
Vicenç Pujol	2'—
Montserrat Tallada	1'—
Suma i segueix	7.730'20

	Ptes.
Suma anterior	7.730'20
Jaume Tarragó	1'—
Joan Galobardes	1'—
Marzen Blàs	1'—
Jesús Pradell	1'—
Josep Ribas	0'50
C. A.	5'—
Felip Anzon	1'—
Manuel Plaza	0'50
Ramon Pradell	1'—
Jaume Villena	10'—
Julià Moreno	1'—
Joaquim Garcia	0'50
Agustí Guasch	1'—
Josep Lahoz	1'—
Manuel Vilà	1'—
Moisès Solé	2'—
Emili Barat	2'—
Antoni Costas	1'—
A. J.	1'—
J. C.	1'—
Antoni Pentinat	1'—
D. J.	1'—
A. P.	1'—
Ramon Buye	1'—
A. P.	1'—
P. B.	1'—
Josep Lladó	1'—
M. B.	1'—
R. P.	1'—
A. T.	0'50
E. L.	1'—
Josep Buates	1'—
J. B.	2'—
A. M.	1'—
Jaume Serra	2'—
A. S.	2'—
Joan Netzer	1'—
Carles Brettahuer	2'—
Nen Socia	2'—
Enric Benages	2'—
Rosa Cos	2'—
Rosa Benages	2'—
Pepeta Benages	2'—
Miquel Benages	2'—
Enriqueta Benages	2'—
Donatiu d'un grup d'obrers de la «Casa Dubler», de Sant Boi del Llobregat, segons noms a continuació:	
Pere Trius	1'—
Josep Queralt	1'—
Enric Solé	1'—
Jaume Nicolau	1'—
Eugeni Guinot	1'—
Joan Vicens	1'—
Joan Torné	1'—
Josep Trius	0'50
Joan Mariné	0'50
Florenci Calvo	1'—
Jaume Milà	0'50
Enric Vidal	1'—
Josep Porta	0'50
Melcior Villalba	2'—
Francesc Castellví	1'—
Pascual Bailo	1'—
Vicenç Bonet	1'—
Jaume Casanovas	0'25
Santiago Trescenta	2'—
Jaume Mariné	2'—
Martí Ollé	1'—
Jaume Puigferrés	1'—
Pau Santesmases	1'—
Joan Comas	1'—
Artur Segura	1'—
Félix Ollé	0'50
Pau Vicens	2'—
Josep Garrigosa	0'50
Emili Arinyó	0'50
Abelard Marieges	1'—
Joan Cànovas	1'—
Josep Ramoneda	0'50
Magí Jové	1'—
Llorenç Margarit	1'—
Antoni Gelabert	1'—
Josep Piu	1'—
Manuel Massafrets	5'—
Pau Doménech	1'—
Jaume Llebot	2'—
Pere Bosch	1'—
Baldiri Josep	1'—
Ramon Balletbó	0'50
Sebastià Alentorn	0'50
Ferran Cosp	0'50
Joan Bonic	1'—
Manuela Garcia	0'20
Jaume Puig	0'50
Joan Lluis	0'50
Vicenç Roig	1'—
Josep Olivé	1'—
Joan Bisbal	1'—
Francesc Farrés	0'50
Salvador Arnau	1'—
Jaume Torres	1'—
Ramon Solé	1'—
Francesc Pérez	0'50
Claudi Torné	1'—
Jaume Freixedes	1'—
Jaume Jené	1'—
Alfred Lack	5'—
Laureà Puig	1'—
Josep Vidal	1'—
Miquel Ribalta	2'—
Jaume Massafrets	1'—
Nicolau Armengol	1'—
Isidre Fusté	1'—
Salvador Ollé	0'25
Enric Cosp	1'—
Joan Boix	0'50
Pere Corbella	0'25
Melcior Brac	0'40
Esteve Cots	0'50
Ramon Suñé	0'50
Ramon Puigarnau	0'50
Un català	2'—
Pere Corominas	2'—
Josep Oliver	1'—
Esteve Via	1'—
Jaume Galmes	1'—
Francesc Vidal	1'—
Vidal Basolas	0'35
Josep Ibáñez	0'50
Antoni Pascual	1'—
Claudi Gassió	0'50
Emili Solà	2'—
Florenci Sebastià	0'50
Joan Calvo	1'—
Jaume Forgas	1'—
Joan Valls	1'—
Pere Valls	1'—
Jaume Casals	0'50
Joan Tost	1'—
Sebastià Sanahuja	0'50
Vicenç Bonic	1'—
Antoni Blade	1'—
Francesc Sabaté	0'50
Suma i segueix	7.894'40

Per excedir, de molt, el nombre de subscriptors que diàriament ens lliuren el seu donatiu als que a cada llista podem publicar, els noms d'aquells surten amb el retard d'alguns dies.

Ho advertim per a coneixement d'aquells que s'estranyin no haver vist encara relacionades les seves aportacions. Tots els donatius figuraran en les llistes per rigorós ordre de lliurament.

EL 14 DE FEBRER ES REUNIRA EL COMITE DE LIMITACIO DE FABRICACIO

Ginebra, 28. — El president de la Conferència del Desarmament ha convocat avui per al 14 de febrer el Comitè per a la limitació de la fabricació i comerç d'armaments.

FLANDIN VA A LONDRES

París, 28. — Abans de sortir cap a Londres, el cap del Govern, senyor Flandin, conferenciarà amb el ministre de Finances, el governador del Banc de França i altres dirigents de l'economia del país, per tal de tractar de qüestions financeres internacionals.

En contra de certs rumors, el ministre de Finances no acompanyarà Flandin en el seu viatge a Londres.

LAVAL S'ENTREVISTA AMB L'AMBAIXADOR ANGLES

París, 28. — El senyor Laval ha conferenciat detingudament aquest matí amb l'ambaixador britànic senyor Clarck. Hom sap que han tractat sobre el problema del desarmament.

Als círcols responsables hom diu que aquestes converses no sobrepassen el caràcter de les que periòdicament acostumen a celebrar els homes d'Estat francesos i britànics per tal de mantenir entre ambdós països una col·laboració conciliant.

L'AMBAIXADOR NORD-AMERICA A ROMA, SATISFET DE L'ACORD FRANCO-ITALIA

Roma, 28. — Ha tornat a Roma l'ambaixador nord-americà, el qual ha fet interessants declaracions. Ha dit que als Estats Units ha produït immillorable impressió la signatura dels acords franco-italians ja que hom considera que d'aquests poden derivar-se beneficis considerables per a la causa de la pau.

L'ambaixador nord-americà ha afegit: «La meva impressió personal és que amb la signatura dels acords franco-italians s'ha aconseguit la garantia d'un llarg període de pau».

RECOMANEM ALS NOSTRES LECTORS QUE, EN FER LES SEVES COMPRES, DONIN PREFERENCIA A AQUELLS ESTABLIMENTS I A AQUELLS PRODUCTES QUE S'ANUNCIEN A «LA HUMANITAT». OBRANT AIXI, CONTRARESTARAN LA TASCA COACTIVA DE LES PUBLICACIONS DE DRETA...

UN NEOSOCIALISTA FRANCES, A FAVOR DE L'ACOSTAMENT AMB ALEMANYA

París, 28. — En la sessió d'ahir del Congrés neo-socialista, el diputat parisenc senyor Montagnon va fer ús de la paraula per a defensar la política d'atansament franco-alemany i refutar les objeccions que fan a aquesta proposició els seus amics polítics.

Montagnon declarà que el món sencer estava convençut que sense atansament franco-alemany la pau a Europa és impossible.

«Jo vaig ésser dels primers a afirmar que la qüestió del Sarre hauria de resoldre's per un plebiscit. Doncs, bé; aquest s'ha celebrat i ha quedat clarament de manifest el desig del poble sarrenc que ha d'ésser respectat encara que no ho compartéssim. Demés, considero que el problema del Sarre ha desaparegut i amb ell l'únic obstacle seriós que s'oposava a la realització de l'apropament franco-alemany. En parlar d'apropament franco-alemany no vull dir apropament de règims, perquè la política interior d'un país no ha d'interessar-nos. Pocs francesos compartim els règims d'altres països que, amb tot, són excellents aliats nostres. França ha d'entendre's amb Hitler el mateix que es va entendre amb Dollfuss i que s'entén actualment amb figures com Mussolini i Stalin.»

El discurs de Montagnon va ésser subratllat per l'assemblea amb freqüents aplaudiments.

UN PERIODISTA ANGLES CONSIDERA QUE HITLER VOL REALMENT LA PAU

Londres, 28. — El corresponsal especial del «Daily Telegraph» a Berlín, transmet al seu periòdic un interviu que ha celebrat amb Lord Allen Hurtwood que, com hom sap, acaba d'efectuar un viatge a Alemanya amb caràcter oficial.

Lord Allen Hurtwood treu la conclusió que «Alemanya desitja realment la pau», i continua dient: «Si concedim fe a la paraula d'Alemanya i si garantim a aquest país una posició d'igualtat i sobirania, el Reich tornarà a prendre la seva part en el concert de les nacions. D'aquí a uns quants anys seria ja massa tard per a aconseguir un objectiu tan important».

Continua dient que en la seva entrevista amb Hitler — que no va tenir caràcter oficial — el cap del Govern alemany li va fer manifestacions pacifistes que li semblaren d'una sinceritat indubtable, per la qual cosa Allen no té el menor dubte que el canceller alemany «desitja la pau des del fons del seu cor».

Acaba dient Allen Hurtwood que la raó de l'actual posició d'Alemanya resideix únicament en el seu just desig d'obtenir la mateixa sobirania de què gaudien les altres potències.

MES DETALLS DE LES DECLARACIONS FETES A LONDRES, HAN CAUSAT IMPRESSIO

Londres, 28. — Han produït una gran sensació les declaracions de Lord Allen Hurtwood, que acaba de tornar del seu viatge d'observació a Alemanya. Aquestes declaracions tenen més interès degut a què Allen Hurtwood és un gran amic del primer ministre Ramsay MacDonald.

Declara que Alemanya està molt irritada davant la resposta que és l'única gran potència que es veu

(Passa a la pàg. 4)

Sessió de simultànies a 45 taulers pel campió del món, Alekhine, a l'Ateneu Barcelonès (Foto, Centelles)

EUFORIA

Es alcalde el Sr. Pic

Reformes, entitats econòmiques, empleats, hospitals, els consumidors de xampany i el carnaval d'enguany

Si el senyor Pic pot ésser alcalde els cinc anys que ens deia un dia que es necessitava per a portar a cap les obres que projecta, l'època passarà a la història de Barcelona [illegible]. No va pas tenir tanta sort el baró de Viver, tot i que en els anys del seu mandat es varen fer també un gabadal d'obres; les del carrer de Balmes, fer i desfer la plaça de Catalunya, Diagonal, construcció del Palau Reial, impuls definitiu a les obres de l'Exposició... Els barcelonins, ingrats, d'aquells anys no en recorden més que el déficit de més de 600 milions que varen fer pujar el general del nostre Municipi a més de 1 000 milions.

Ens temem que al senyor Pic no li passi una cosa per l'estil. El impulsarà les obres de la Reforma gran i petita —com ell dia— arranjarà paviments, farà festes d'aviació, i altres festeigs populars, com els que ens ha dit que ens prepara per a Carnestoltes, i nosaltres, ingrats, no ens recordem més del que això haurà costat a la ciutat. Els propietaris, s'oblidaran que el seu digne president els haurà ajudat a llogar els pisos que tenen amb paper al balcó. Els llogaters oblidaran que gràcies a ell han hagut si us plau per força, de llogar un pis a doble preu del que tenien, i per tant de millor qualitat. El poble en general s'oblidarà com es divertia a la Rua i a les festes d'aviació. I tots diran que tot plegat no ha servit més que per augmentar el dèficit municipal qui sap si a 2.000 milions, a 3 o a quan, però sempre a una xifra que farà bonic, que situarà Barcelona molt més enlaire que Madrid, que donarà a la nostra ciutat categoria semblant a la d'un Estat modern. I algú, a més, encara, s'atrevirà a dir que sempre les èpoques dictatorials es distingeixen per a fer obres públiques perquè si no res no quedaria del seu pas. Recomanem al senyor Pic que no s'hi enfundi i que vagi fent la seva via. També a Rius i Taulet, el seu nord i el seu guia, el criticaven els eterns disconformes de l'època, i avui té un monument al Saló de Fermí Galan, on cada any van uns senyors amb barba de la seva època, i qui sap dels que més l'havien criticat, a portar-li corones. Pensi el senyor Pic que a la nostra ciutat hi ha encara una gran quantitat d'espais urbans on un monument no hi faria pas un mal paper.

Ahir el nostre alcalde governatiu al qual ens hem vist obligats a fer l'elogi que acabeu de llegir, va continuar contant als periodistes els grans projectes que ha anat estudiant per a posar la nostra ciutat almenys al nivell de Madrid, que cada vegada ens passa més al davant i per evitar que se'ns torni una ciutat que només serveixi per a prendre el sol com diu el senyor Pic que passa a Tarragona.

Primer ens digué que avui començarien ja les obres de la pavimentació del Passeig de la Bonanova que està molt malament, i fa malbé els neumàtics dels autos dels senyors que hi viuen. Per a portar a cap aquesta reforma, el senyor Pic ha fet una entesa amb la Companyia de Tramvies, la qual s'ha avingut a fer la part que li pertoca i a més s'ha avingut a deixar de banda alguns dels drets reconeguts en altres parts de la ciutat.

Un periodista desconfiat de si, va tenir un dubte punyent.

—¿Vol dir senyor Poc que aquesta bona disposició de la Companyia de Tramvies a deixar-se retalladar de la capa, no acabarà amb un augment de tarifes?

—No tingui por. Ja me'n ciudaré jo que no passi.

Així estem tranquils, ho confessem al senyor alcalde.

—He fet un acord que durarà un any —continuà— per tal que l'Ajuntament que vingui o la Comissió gestora, tingui el terreny preparat i pugui continuar el pacte si li convé. Mentrestant la Companyia, durant aquest any, està obligada a fer el que ha promès.

—Saben, algunes entitats econòmiques de les quals vaig dis-los que havien de formar aquella comissió per examinar la qüestió dels funcionaris, han renunciat. Sembla com si volguessin tenir les mans lliures per a després criticar. Són el Foment, La Cambra de la Indústria i la de Comerç. Després que no algú (ja surt alguna cosa d'aquell desagraiment del qual els parlava que seria víctima el Sr. Pic). Jo he decidit substituir els seus representants per altres de la Confederació Gremial. Unió Gremial, Institut de Sant Isidre i Escola de Funcionaria de la Generalitat. La Cambra de la Propietat, naturalment, ha acceptat. [illegible]

Continua el nostre alcalde. —He decidit crear un carnet pels empleats municipals per a evitar abusos que algú a nom seu a vegades venia cometent. —Demà reuniré els representants dels Hospitals de Sant Pau i Clínic i representants d'entitats econòmiques per a parlar-los d'un projecte per evitar la reducció de llits als hospitals i per augmentar-los- El projecte no els el puc encara comunicar, però podrà ésser que algú protesti. Ara bé, els rics que beuen xampany que paguin. (Si, ja ho veurem després qui pagarà als que beuen el xampany, perquè com els que no són econòmics mai no hi són comptats en aquestes coses. No han pogut crear ni una botiga ni un banc ni comprar una casa i no tenen importància. Què li farem.)

—També dema —avui— penso deixar últimat allò de l'estació de Sarrià. La companyia exigia algunes coses que haurien costat uns 10 o 12 milions a la ciutat, però em penso que ara ho arranjarem per uns 3 milions. Ells no voldrien marxar d'allà on són, però seria convenient fer un gran Carnaval, una cosa digna de la nostra ciutat, una cosa de la qual es parli molts anys. Un dia de la Rua convertirem aquesta amb una gran cavalcada que acabarà a les Rambla.

Nosaltres esperem, com el senyor Pic, que aquesta cavalcada i aquesta carnestolada ajudarà a aixecar els esperits i si els barcelonins no es posen contents d'una vegada, ni mai. Ni el senyor Pic ni ningú en tindrà la culpa. Tot plegat serà que els nostres conciutadans són gent de malhumor inveterat.

—Escolti senyor Pinc, ha llegit un solt que publicava diumenge LA HUMANITAT en el qual li preguntaven, com era que havent-hi diners i terrenys ja expropiats i que tot estava preparat per a fer-ho, no es comencen d'una vegada les obres del Jort Franc?

—No l'he llegit, però casualment un dia d'aquests he donat ordre al Secretari de la Junta, perquè convoqui reunió per anar jo a prendre possessió del càrrec que m'hi correspon i a veure que és això que no comencin les obres, perquè no pot ésser. Hi ha diners, hi ha de tot, i malgrat que tot estava preparat, les obres no comencen. Si no ho fan serà qüestió que l'Ajuntament prengui una determinació.

—També he demanat una entrevista al representant de la Companyia de M. S. A. per a parlar de continuar les obres de l'Estació de Sants i ¿què els sembla si el diumenge vinent deixéssim entrar els ciutadans a veure les Drassanes tal com són abans de començar l'enderrocament?

—A nosaltres ens sembla molt bé, senyor alcalde.

—Doncs mireu, ho farem.

I ens vàrem acomiadar satisfets de la importància que el senyor Alcalde governatiu dona als representants de la premsa, fins a consultar-los coses de tanta importància com es deixar o no visitar les Drassanes.

UNA ENQUESTA

L'actitud dels catalans davant el règim transitori

El que diu Humbert Torres

El setmanari «La Ramblas», en el seu número d'ahir, publica una enquesta en la qual, representants dels diversos partits polítics catalans, donen resposta a les següents preguntes:

¿Quina actitud enteneu que, patriòticament, han d'adoptar els catalans davant del règim transitori? ¿Quina actuació creieu que han de menar els partits catalans així que l'autoritat governativa els ho permeti?

¿En quina forma creieu que ens interessa, als catalans, que sigui la sortida de l'actual règim transitori? ¿Com fóra de desitjar que fos?

Per al moment de la sortida del règim transitori, ¿què és el que creieu que caldrà fer i com ens caldrà enfocar la política catalana per a refer-nos de la sotragada actual?

El diputat al Parlament de Catalunya senyor Humbert Torres, d'Esquerra Republicana, ha dit el següent:

I. — Durant el règim transitori al qual els catalans estem sotmesos pels veritablement patriotes no hi ha més que una actitud possible: la de man-

(Passa a la pàgina 4)

DIUMENGE

La festa d'aviació hagué d'ésser suspesa novament, aquesta vegada per l'"aterratge obligat" d'un autogir

Llegiu cada dia LA HUMANITAT

Diumenge, a dos quarts d'onze del matí, aparegué damunt la plaça de Catalunya l'autogir E. 9. S. C. A., pilotat pel tinent de navili senyor Antoni Guitian. L'aparell, després de donar dues voltes pel damunt de la plaça, prengué terra verticalment gairebé al mig de la plaça al lloc que li havia estat destinat amb anterioritat i que estava buit de públic, que contenia forces de la policia i de la guàrdia urbana.

El senyor Pic i Pon i altres autoritats, que feia ja llarga estona que s'esperaven en aquell lloc, s'aproparen a l'aparell i, després de donar la benvinguda a l'aviador, l'obsequiaren amb una copa de xampany.

No hi hagueren discursos, però si paraules de mutu compliment.

L'AUTOGIR INTENTA AIXECAR NOVAMENT EL VOL

Serien tres quarts d'onze, poc més o menys, que, després de prendre la policia les precaucions del cas per tal d'evitar que el públic allí congregat pogués dificultar la maniobra el senyor Guitian prengué seient al lloc de comandament de l'autogir, posà el motor en marxa i arrencà a córrer per tal d'agafar esbranzida per tal d'enlairar-se.

PANIC EN EL PUBLIC

Tot el públic que s'havia congregat a la plaça de Catalunya no pogué fer-se càrrec ben bé del que ocorria, però entre els que ocupaven els llocs més pròxims al que havia aterrat l'avió, cundi el pànic. Hom veia que l'aparell seguia corrent per terra sense enlairar-se, desbordant l'espai que se li havia destinat i que era imminent, de no fer l'aviador una maniobra ràpida, que arribaria a la calçada, on hi havia, ultra els vehicles, nombrós públic.

L'aviador, el qual segurament es donà compte del que podia ocórrer, maniobrà ràpidament per deixar la terra. L'autogir, amb pèrdua de velocitat, s'enfilà mig de cantó i ocorregué l'inevitable: caigué damunt una xarxa de fils de tramvies i es trencaren les ales, el rotor i el tren d'aterratge de l'aparell. Sortosament, d'una altura de pocs metres.

UN POLICIA FERIT

Sota la xarxa de fils de tramvies a la qual ens hem referit hi havia estacionada la camioneta 2 de la Direcció de Seguretat, ocupada per diversos guàrdies d'assalt.

El primer tros de pala que caigué tocà al cap del guàrdia d'assalt de vint-i-cinc anys Ramon Solans, de la 12.ª Companyia. El cop va deixar-lo estabornit i caigué al costat mateix del cotxe sense coneixement. Anaren caient encara trossos de pales que no colpiren els altres guàrdies per la gran serenitat que tingueren d'anar-los parant amb els fusells.

Pocs segons després del que deixem relatat, caigué l'aparell al costat mateix de la camioneta. Tant arran que l'èlix tallà el parafang. L'aviador resultà ilès.

Immediatament, els companys del guàrdia ferit el recolliren i el portaren immediatament a la Casa de Socors del carrer de Sepúlveda, on els metges de guàrdia li apreciaren una extensa ferida al cap i cops a diverses parts del cos. En greu estat, fou trasladat a la vila de salut «L'Aliança».

L'AUTOGIR ES RETIRAT D'AQUELL LLOC

Mentre la policia evitava enèrgicament que el públic s'acostés i s'estacionés al lloc on havia aterrat l'autogir, fou avisat a l'Aeronàutica Naval el que passava i immediatament sortí d'allí una camioneta, i abans de les dotze del migdia ja havia estat retirat l'autogir i els trossos que havien quedat per terra.

Tothom comentava que, gràcies a la serenitat de l'aviador, no s'hagués hagut de plànyer a Barcelona un dia de dol.

LA FESTA ES SUSPESA

A causa de l'accident relatat, la festa d'aviació anunciada fou suspesa. Volaren uns quants aparells damunt la ciutat sense, però, fer cap acrobàcia. No s'hagué de plànyer cap més desgràcia personal.

L'altre autogir, que no arribà a aterrar, com estava anunciat, a la Diagonal, era ocupat pel tinent de navili senyor Josep Lluís de Guàrdia. Els ocupants dels dos autogirs pertanyen a la Marina i provenien de Madrid.

LES CAUSES DE L'ACCIDENT

Segons el «Full Oficial», degudament assessorat per persones tècniques, les causes que determinaren l'accident foren que l'autogir, en iniciar la marxa del motor, degut a la manca d'adherència dels neumàtics amb el terreny, per ésser aquest de sorra granada, damunt sòl dur, no pogué ésser possible donar-li el degut nombre de revolucions, la qual cosa retardà l'elevació i obligà el pilot a efectuar maniobres aèries, que una vegada més l'acrediten d'expert, les quals maniobres evitaren que la magnitud del fet pogués tenir conseqüències més greus.

L'ESTAT DEL GUARDIA FERIT

Ahir a la tarda ens personaren a la vila de salut «L'Aliança», on està hospitalitzat el guàrdia Ramon Solans. Allí ens digueren que dintre la gravetat segueix en el mateix estat, sense que, per ara, es pugui diagnosticar si té o no trencada l'espinada, car, degut al seu estat, no ha estat possible fer-li una ràdiografia.

L'autogir a la plaça de Catalunya, després del seu aterratge forçós (Foto, Puig-Farran)

Dissabte vinent vindrà a Barcelona, el «Cap Suprem» del Partit Nacionalista, Dr. Albiñana

En un piset del carrer Cardenal Casañas es reuní, diumenge, tot el «Partido Nacionalista Español» de Barcelona. De primer antuvi es llegí un ordre del cap suprem—així es titula—, senyor Albiñana, nomenant cap regional el militar retirat senyor López Manduley.

Després es nomenà cap provincial. Fou designat el senyor Grafulla, al qual acompanyen a la Junta els senyors Chopitea, Alegret, Sierra, Peray, García, Ruiz i Martínez.

Dissabte vinent els designats prendran possessió dels càrrecs i, per a donar a l'acte tota la solemnitat, hi assistirà el doctor Albiñana i potser fins parlarà.

La vinguda del «Cap Suprem» sempre és un esdeveniment

Opinió aliena

L'obra de l'Ajuntament popular de Barcelona

Referint-se als projectes exposats pel senyor Pic i Pon en possessionar-se de l'Alcaldia, diu «Heraldo de Madrid» el que segueix:

«Para llevar a cabo tan extraordinaria obra municipal, lo más interesante sería inspirarse en la labor administrativa del último Ayuntamiento republicano, que presidía el Sr. Pi y Suñer. De su austeridad y excelente orientación no hay quien dude. El propio Sr. Pich y Pon acaba de ponerlas publicamente de manifiesto al declarar que la liquidación del presupuesto del año 1934 —que fué el que aquel Consistorio desarrolló— arroja un déficit de unos cuatro millones de pesetas, el más bajo de los registrados en Barcelona de muchos años a esta parte.

**No hay que separarse, pues, de la